

Helsingin

SUOMALAINEN
KLUBI

Klubilehti 3/2008

**SUOMALAINEN
KIRJOITUSKILPAILU**

haastaa Suomen nuoret pohtimaan Suomea ja suomalaisuutta

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

bemecon

bemecon

bemecon

Sisältö

Sisältö 3/2008

Puheenjohtajalta Matti Packalén	4
Toiminnanjohtajalta Jyrki Berner	6
Päätöimittajalta Leif Eklöf	8
Kantapöydässä Pöytäläinen	10
Kirjaston kuulumisia Kauko Lehti	12
-Kirjastomme unohdetut aarteet Kauko Lehti	13
Cover story Suomalainen kirjoituskilpailu Ari Huovinen	14
Ravintoloitsijan valinta Tuomas Koljonen	18
-Ravintoloitsijoiden haastattelu Yrjö Larmola	20
Kuoron Puolanmatka Aatu Leinonen	24
Kuoron kuulumisia Rainer Friberg ja Henrik Lamberg	27
Kuoron esiintymiskalenteri Aarno Suorsa	29
Orkesterin kuulumisia Timo Kivi-Koskinen	30
Gastronomien kuulumisia Seppo Holopainen ja Jari Karpakka	32
Ensimmäisen eduskunnan naiset Yrjö Larmola	38
Tarkistuksia Klubin sääntöihin Elias Iirola	42
Klubin uusi sihteeri haastattelu Yrjö Larmola	44
MC Klubi Hannu Vaahtio	46
Iron Butt ajo Teppo Oranne	49
Kuoron konsertti Aleksantherin teatterissa Weijo Pitkänen	50
Vappu Klubilla Elias Iirola	52
Veneretki Kaj Sarpaneva	57
Tennismatka Hankoon Veli-Matti Leppänen	64
Rakinkotkan retki Kalevi Suortti	66
Uutispuuro Elias Iirola	68
Ampumakoe Hannu Vaahtio	73
Klubin golfmestaruus Jusa Laurila	74
YT-Klubien golfkilpailu Jari Karpakka	75
Rapujuhla Antti Henttonen ja Jallu Heinonen	76
Paavo Lipponen kirjaillassa Olli Alho	80
Viipurinlahden taistelujen DVD-luovutus Elias Iirola	82
Lounasvieras kansleri Ilkka Niiniluoto Weijo Pitkänen	84
Historian ilta, itsenäistyminen Jyrki Vesikansa	86
Kalaretki Leif Eklöf	90
Uusien jäsenten tervetuloisuus Elias Iirola	91
Klubi-ilta, uskonnon rooli Olli Alho	92
Gourmet-ilta Jorma Hämäläinen	94
Sotilaspolitiikan ilta Erkki Nordberg	96
Tampereen Kauppaseuran vierailu Jari Karpakka	102
Klubin syyskokous 20.11.2008	104
Klubin toimielimet 2008	105

Helsingin Suomalainen Klubi -lehti

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi ry (www.klubi.fi)
Kansakoulukuja 3, 00100 Helsinki
puh. + 358 9 586 8830 fax + 358 9 5868 8370
Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa
Päätöimittaja: Leif Eklöf
Graafikko: Yrjö Klippi
Kuvat: Klubimestarit, ellei toisin ole mainittu
Toimitusneuvosto: vakinaiset kirjoittajat
Forssan Kirjapaino, Forssa 2008

www.klubi.fi

Muistiinpano**Hyvät Klubiveljet**

Matti Packalén

■ ■ Kolmen vuoden kausi on päätty-
mässä ja, koska tämä lehti on viimeinen
ennen uuden puheenjohtajan valintaa,
suotaneen tässä pieni muistiinpano yh-
teenvetona siitä miltä klubitoiminta on
puheenjohtajan perspektiivistä tuntunut
ja tuntuu.

Vahva sisältö

On selvää, ettei 130 vuoden ikää saavu-
teta, ellei jotain olennaista tehdä oikein.
Se olennainen hyvä tiivistyy meillä käsit-
teeseen palvelukokonaisuus. Klubitarjon-
ta on erittäin runsasta ja laaja-alaista, sen
toteutus on asiantuntevaa ja hyvin orga-
nisoitua. Sen aikaansaamiseksi tarvitaan
ja saadaan hyvän henkilökuntamme li-
säksi mittava ja korkeatasoinen klubi-
laisten vapaaehtoinen työpanos. Tämän
työn tulosta kuvasi eräs vanhempi jäsen
minulle aikanaan sanomalla ”Klubille on
aina mukava tulla”.

Kaikessa yksinkertaisuudessaan tuo
lausahdus on edelleen parhaita asian
kiteytyksiä. Sen luoma mielikuva muo-
dostuu suuresta määrästä nyansseja ja
voisi mielestäni perustellusti väittää, että
juuri näitten nyanssien luomisessa ja ke-
hittämisessä on klubin laadullisen kehiti-
mystavoitteen ydin.

Vankkana jatkunut jäsenmäärän kas-
vu on näyttö siitä, että olemme tässä
kehittämisessä onnistuneet.

ja talous

Kolme vuotta sitten talouden ympäris-
tö oli varsin erilainen kuin nyt. Vallitsi
voimakas kasvu, omaisuuserien arvot
nousivat, inflaatio ja korot olivat hyvin
alhaisella tasolla.

Tuolloin klubin talouden tila oli ”va-
kaa mutta herkkä”. Lainojen vakuudet
riittivät ja rahatkin riittivät kuluihin ja
minimilyhennyksiin.

Toisaalta mahdollisia heilahteluja tai
investointeja varten pelivaraa ei juuri ol-
lut ja talouden suunnitteluun ja seuran-
taan tarvittavat välineet olivat riittämät-
tömät.

Lisäksi omaisuudenhoidossa oli puut-
teita, vuokraamattomia tiloja, vuokran
perinnän häiriöitä, kustannusylityksiä ja
–yllätyksiä sekä tiedon kulun vaikeuksia.

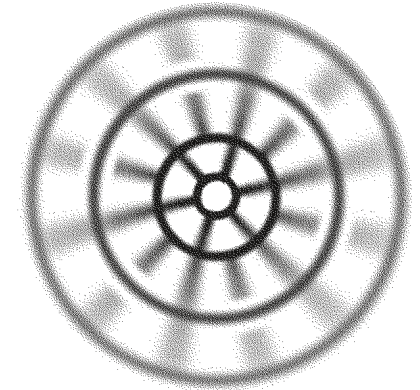
Tarvittavia järjestelmäkorkjauksia on
tehty ja kiinteistönhoidon hallintotapoja
parannettu.

Tätä kirjoitettaessa, globaalien fi-
nanssipommien putoillessa päivittäin ja
rahamarkkinoiden hermoilun, korkojen
ja omaisuusarvojen heilahtelun lisäänty-
essä, on ilo todeta, että budjetointimme
on alkanut pitää, kaikki tilat on vuok-
rattu, pääosin pitkäaikaisin sopimuksin,
velanhoitoon käytettävä ylijäämämme
on selkeästi lisääntynyt ja ennusteiden
mukaan kasvu jatkuu. Muutos ei kaikin
osin ole ollut aivan tuskatonta, mutta

uskon ja toivon, että kyseessä on pysyvä
kulttuurin muutos.

Rivimieheksi siirtyessäni haluan kiit-
tää Klubia, sen henkilökuntaa ja kolle-
goita johtokunnan jäseniä erittäin mie-
lenkiintoisesta tilaisuudesta olla mukana
yhteisömmme kehittämisessä.

Hyvää syksyn jatkoa!
Matti Packalén

Klubiveljille

Jyrki Berner

■ ■ Viime kevät oli omalta kannaltani poikkeuksellinen ja Klubinkin kannalta melkoista muutoksen aikaa. Klubin pitkäaikainen johtokunnan sihteeri Marita Enqvist joutui kasvavan työtaakan takia luopumaan päätyön ohessa hoitamaastaan tehtävästä. Hän jätti Klubin kannaltani pahimpaan mahdolliseen aikaan, sillä normaalien vuodenvaihterutiinien lisäksi uusi jäsenrekisteri otettiin juuri käyttöön. Se ei kaikilta osin vielä toimi odotustemme mukaisesti.

Alkuvuoden sihteeriöiden, sihteerin haun, valinnan ja perehdyttämisen lisäksi Kiinteistö Oy:n hallinnon muutokset ja isännöitsijän vaihto sekä uuden ravintoloitsijan haku- ja valintaprosessit toivat omat lisänsä arkirutiineihin. Kevään hässäkkä oli minulle kokonaisuutena hyvä oppitunti. Uskon, että muillekin mukana toimineille kevät opetti, miten vaikeaa muutosten tekeminen on yleensä - ja yhdistystoiminnassa aivan erityisesti. Kaikesta selvittiin kunnialla. Kiitos kuuluu niille, jotka jakoivat tehtäväni sairaaloman aikana.

Tuleva ravintoloitsijapariskuntamme Miia Makkonen ja Petri Karhu ovat jo tutustuneet Klubin arvomaailmaan ja henkeen. Ymmärtääkseni he ovat ne jo hyvin sisäistäneet. Tuleviin tehtäviinsä perehtymisen he aloittavat Riitan opastuksella jo syyskauden lopulla. Kevätkaudella heitä nähdään Klubilla yhä useammin. Yksi keskeisimmistä tekijöistä, joka erotti kolme viimeistä erinomaista ravintoloitsijaehdokasta toisistaan, oli Riitan toive elämäntyönsä jatkajasta sekä se, että ravintolan koko henkilökunta saa jatkaa vanhoina työntekijöinä. Klubin johtokunta, minä, Riitta ja ravintolan väki olemme luvanneet tukemme, jotta Miian ja Petrin aloitus sujuisi jäsenistönkin kannalta mahdollisimman juohevasti.

Uusi sihteerimme Inkeri Lohivesi-Virkilä on päässyt loistavasti mukaan Klubin henkeen ja tuo suurta helpotusta moniin käytännön asioihin. Kun vielä Kiinteistö Oy:n ja Klubin vastuujako selkiytettiin syksyllä, on vankkumaton käsitykseni se, että Klubi on nyt entistä paremmin valmistautunut kohtaamaan ne haasteet, jotka meitä odottavat.

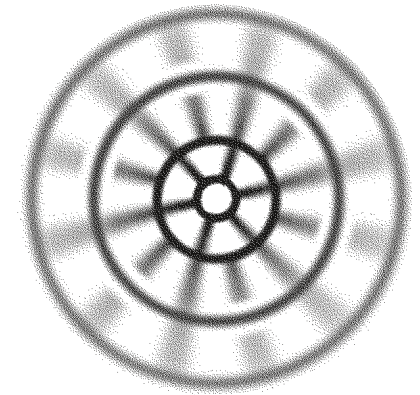
Taloutemme on kunnossa ja kestää isommatkin myllerrykset, joten nyt on mahdollista keskittyä toiminnan sisältöön. Viestintätoimikunnan puheenjohtajan Pekka Rapilan aktiivisen toiminnan ansiosta kouluissa järjestetään ”Suomalainen kirjoituskilpailu” ja ensi vuonna tultaneen jakamaan Mikko Pohtola -lehdistöpalkinto. Projektin, joka tähtää Suomen Kansan Sähköisen Muistin täydentämiseen Ylppö-sivustolla, on käynnistynyt ja Sibelius-sivuston kääntäminen saksaksi on tarjousvaiheessa.

Klubin sisäruokintakauden ensimmäiset puolitoista kuukautta on purjehdittu myötäisten ja suosiollisten tuulten kulkutamana. Alkusuksyn ohjelman tasosta ja toteutuksesta on ainakin minulle tullut enemmän positiivista palautetta kuin aikaisempina kahtena vuotena. Loppusuksyn ohjelmatarjontaa on kiiteltu jo etukäteen. Eräs Klubiveli kiteytti; ”hyvää olette yrittäneet, mutta priimaa pukkaa”.

Priiman pukkaaminen asettaa myös haasteita. Laadunkin kasvulla on rajansa, minkä vuoksi olemme Klubin johdossa valmistelleet jäsenkyselyä. Se tullaan toteuttamaan lähikuukausina. Tarkoituksena on kartoittaa jäsenistön mielipiteitä ja toiveita ohjelmasta, ravintolapalveluista ja tilojen järjestelyistä, joita ilman muun muassa sikarinpolto hyvän lounaan tai päivällisen jälkeen päättyy 1.7.2009.

Tervetuloa järjestettyihin tilaisuuksiin tai muuten vain viihtymään omalla Klubillamme!

Klubiterveisin
Jyrki Berner

PÄÄTOIMITTAJALTA

YLEISHYÖDYLLISTÄ TOIMINTAA

Leif Eklöf

■ ■ Tämän lehden pääartikkelina on klubiveljemme, rehtori Ari Huovisen kirjoitus Suomalaisesta kirjoituskilpailusta. Tämä lukiolaisille suunnattu kilpailu on syntynyt edesmenneen kunniapuheenjohtajan Mikko Pohtolan toivomuksesta. Klubin lisäksi kilpailua järjestämässä on monia yhteistyökumppaneita. Tämä kilpailu on jälleen osoitus yleishyödyllisen Klubimme koko kansaa palvelevasta toiminnasta.

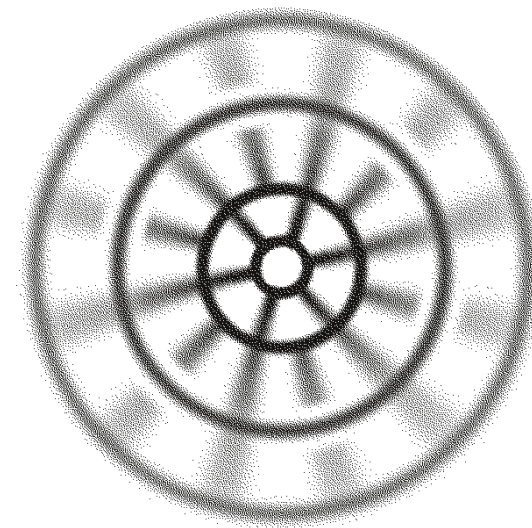
Vuonna 2000 rekisteröimme tavaramerkiksi ilmaisun ”Suomen kansan sähköinen muisti”. Olemme jo kymmenen vuoden ajan julkaisseet internetissä sekä CD-levyinä laajat monikieliset sivustot Mannerheimista, Sibeliuksesta, Sotavangeista ja Karjalaisista kaatuneista. Työn alla on esitys Arvo Ylpöstä ja hänen työstään. Näillä sivustoilla on yli 100.000 käyntiä kuukaudessa. Näillä projekteilla teemme kunniaa Klubimme perustajille, jotka yli sata vuotta sitten olivat hyvin aktiivisia kulttuurityössä ja mukana muun muassa Kansallisteatterin perustamisessa.

Kuten tästäkin tuhdistä lehdestä näkyy, on toimintamme monipuolista ja aktiivista. Tapahtumien selostamisen eräs tarkoitus on, että saisimme aktivoitua passiivisetkin klubiveljet mukaan tapahtumiin. Helsingin Suomalainen Klubi on noin 2700 jäsenellään ylivoi-

maisesti maamme suurin. Maassamme on toki monta muutakin, joista mainitakoon Mikkelin Klubi, Oulun Suomalainen Klubi sekä Tampereen Kauppaseura. Nämä ovat yhteistyöklubejamme ja näyttämällä jäsenkorttiamme on meillä mahdollisuus vieraillla näillä muidenkin paikkakuntien Klubeilla.

Vuoden viimeinen lehti ilmestyy ennen joulua ja siinä kerrotaan yksityiskohtaisesti vuoden alun ohjelmasta. Lisäyksistä ja muutoksista kerrotaan normaalisti Klubin nettisivuilla ja sähköisissä viikkokirjeissä. Sähköpostiosoitteiden muutokset kannattaa hoitaa sisäisten nettisivujen kautta, jotta tieto kulkisi sujuvasti. Linkit löytyvät Klubin etusivun vasemmasta reunasta. Muista myös katsoa jäsenkorttiedut, joita jo monet yritykset tarjoavat jäsenistölle.

Leif Eklöf
päätoimittaja

Niin on

- KIINA JÄRJESTI mahtavat olympiakisat. Mikä niistä jäi eniten mieleen?
- Sadunomainen trapin kultamitalimme ja pääministeri Putinin katse.
- Mikä siinä?
- Hän oli katselevinaan rauhanjuhlan avajaisia, mutta silmissä olivat Georgiaan samaan aikaan hyökkäävät panssarit. Niiden pariin hän kisoista kiihertikin.
- Sota on diplomatian jatkamista aseilla. Naapurimme osaa molemmat.
- Olikohan se yllyttänyt Ossetiaa ärsyttämään Georgiaa, jotta se hyökkäisi, jotta Venäjä saisi syyn hyökätä. Olivat kovin nopeita lähtemään, hyvä, ettei tullut varaslähtöä.
- Georgia meni ansaan ja maksaa siitä pitkää hintaa.
- Naton kenraalitkin mokasivat, kun eivät varoittaneet Georgian Viliä.
- Taitaa kiista kuitenkin lientyä, kun Venäjäkään ei saanut ystäviltaan toivomaansa tukea ja ilmoitti vetävänsä panssarinsa takaisin. Vain kaukainen Venezuela antoi varauksettoman hyväksymisen.
- Pääsee nyt kiitokseksi Venäjän kanssa yhteisiin laivastoharjoituksiin Karibian merelle kutittamaan Setä Samulin kylkeä.
- Rajamaat havahtuivat prinsessan unestaan toteamaan, että uhkia saattaa olla tälläkin vuosituhannella.
- Meidänkinkö prinsessamme?

- MINÄ NÄIN merkillisen unen.
- Kerro!
- Näin kaksi rajapuomia, sinivalkoisen ja punavihreän. Niiden takana oli suuri mustekala. Sen yhdessä lonke-

rossa oli nippu tukkeja, toisessa rekka, kolmannessa pätkä kaasuputkea, neljännessä suurta setelitikkoa heiluttava mies, joka kehui ostavansa tontteja ja tehtaiden nurkkia.

- No, johan... Näitkö muuta?
- Rumiluksen rinnalla seisoivat Moskovan patriarkaatin hiipalla varustettu ortodoksinen patriarkka, joka työnsi tieltään meidän pientä Konstantinopoli-sidoksista piispaamme.
- Minulle muistuu mieleen lapsena kuulemani eläinruno. Kanaemo oli nähnyt unen, että lapset löysivät ja rikkoivat hänen uuden monimunaisen pesänsä. Siihen Isä-Kukko sanoi rauhoittavasti: "Rauhoitu, rauhoitu, armas Lotta! Eihän se ollut edes totta."
- Muuan moskovalainen miljardörikin rauhoitteli suomalaista yritysjohtajaa: "Sotien aika on ohi. Ei meidän tarvitse enää hyökätä Suomeen. Me osumme sen."
- Presidentti Kekkosella oli tapana sanoa, että niin on, jos siltä näyttää.
- Minä muistan toisin. Hän harrasti paradokseja ja sanoi: "Niin on, vaikka siltä näyttää."

- OLITTEKO SYYSKUUN kirjaillassa, jossa vanhempi valtiomies, klubiveljemme Paavo Lipponen oli kirjavierana?
- Joo. Siellä oli tupa täynnä, ja Paavo julisti jo kirjansa nimellä, että Järki voittaa.
- Leppoisastihan se Paavo esitteli kirjansa sisältöä, joka käsittelee monia syvällisiä asioita: sivistyksen olemusta, intellektuellisuutta, menneisyyden hallintaa Euroopan maissa, kansallista identiteettiä ja sivilisaatioiden vuoropu-

helua. Sanotusta heijastui runsas luettu sekä koettu.

- Paavo toppuutteli meitä suomalaisia intoilemasta liikaa kansainvälisissä kriisitilanteissa. Omat johtajamme saivat jopa tunnustusta Georgia-kysymyksen hoidosta.
- Taitaa tuo Paavomme olla euroopalaisin valtiomiehemme, jossa olisi ollut presidenttiainestakin.
- Vastasi hyvin myönteisesti Gunnar Laation veteraanimme hoitoa koskevaan kysymykseenkin.
- Ritarienoilla on ollut myönteinen vaikutus oppivaiseen mieheen. Voi Ruotsin pääministerinkin Hämeenlinnaa katsomaan lhantalalan ihmettä.
- Olisi saattanut tulla vapaussodan juhlaankin.
- Tuollaisissa kirja- ja muissa illoissa jäävät vastaukset varsinkin poliitikoilta usein vajaiksi, eivätkä kaikki mielissä olleet kysymykset varmaan tulleet esitetyiksiään.
- Omistuskirjoitusten pyytäjien jono oli pitkä. Eniten saattoivat kiinnostaa kirjan intellektuellien ja epäintellektuellien luettelot.
- Klubimme jäseniä ei tainnut olla kummassakaan.
- Eniten saattaakin harmittaa niitä, joiden nimet eivät kelvanneet kumppaan-kaan.

SEURAAVANA PÄIVÄNÄ paljastettiin Eduskuntatalossa Paavo Lipposen muotokuva.

- Television ja lehtien välittämä kuva muotokuvasta sai katsojan hieman ymmälle. Modernit muotokuvat eivät aina tee oikeutta mallilleen.
- Mieleeni muistuu muotokuvan pal-

jastus yli kolmen vuosikymmenen takaa. Tunnettu taiteilija maalasi kouluhallituksen pääjohtajan R.H. Oittisen kuvan. Verhon poistaminen synnytti kiusallisen hiljaisuuden, kun tukevahkolla pääjohtajalla olivat luisut olkapäät ja sairaalloisen kalpeat kasvot. Joku mukanaolijoista murahiti: "En tiennytkään, että pääjohtajaa on vaivannut lapamato."

- JOPA TULLI eilisestä keskiviikosta musta päivä! Suomen elinkeinoelämän selkärunkaa metsäteollisuutta ajetaan rajusti alas. Kokonaisia tehtaita lakkautetaan. Vihreä kulta muuttuu mullaksi.
- Minkäs teet, kun raaka-aine, energia ja kuljetukset kallistuvat, palkat ovat korkeita ja tuotteiden vienti maailman markkinoille vähenee.
- Eivätkä kansainväliset sijoittajat luovu vaatimasta edelleen huipputuottoa sijoituksilleen.
- Konsernien johtajat ja hallitukset ovat puun ja kuoren välissä.
- Ammattityöväki joutuu puille paljalle...
- ... ja heissä oleva tuotantopääoma jää käyttämättömäksi.
- Tämä 10.9. tullaan muistamaan Suomessa yhtä järkyttävänä kuin 11.9. USA:ssa.
- Laestadiolaiset ovat joskus kutsuneet tietokonetta paholaisen keksinnöksi. Nyt ovat tietokoneet osaltaan syvällisiä paperin viennin heikentymiseen. Ihmiset lakkaavat tilaamasta lehtiä ja lukevat ne netistä.
- Mitalilla on kaksi puolta, toinen tuo iloa ja toinen huolta.

Pöytälainen

Kirjaston kuulumisia

SUOMI KYLMÄSSÄ SODASSA

Kadettikunnan kouluille tuottama turvallisuuspolitiikkaa käsittelevä multimedia-aineisto antoi sysäyksen jatkaa multimediatyötä Historian ja yhteiskuntaopin opettajien liiton kanssa. Projektia lähti vetämään klubiveljemme, Kadettikunnan pääsihteeri Pekka Rapila. Toisen klubiveljemme Pekka Visurin käsikirjoittamana syntyi "Suomi kylmässä sodassa"-kirja laajan asiantuntijaryhmän avustamana. Kirjaan kuuluu myöskin täydentävänä osana CD.

■ ■ Tämä klubimme kirjastoon lahjoituksena saatu teos avaa tapahtumat paitsi meille klubilaisille, jotka elimme II maailmansodan päättymisen aikoihin nuoruuden huolettomia päiviä, myöskin nuoremmalle polvelle, jolle tuon ajan tapahtumat rakentuvat osittain perimätietoon. Teos palauttaa vuosikymmenten kylmän sodan tapahtumat niin kotimaassa kuin maailmallakin eteemme kiinnostavalla, laajasti kattavalla tavalla.

Vuosina 1948-9 laskeutui Euroopan kahtia jakanut esirippu, jonka voimassaolo kesti lähes puoli vuosisataa milloin lievemmissä, milloin aktiivisemmassa asussa. Maailman eri puolilla tuolloin tapahtuneet yhteenotot olivat osa tätä historiaa.

Tämä teos on korvaamaton tietolähde asiasta kiinnostuneille nykyihmisille. Tervetuloa Klubin jäsenet tutustumaan teokseen, joka ei jätä ketään kylmäksi. Kirja on löydettävissä kirjastossamme hyllystön osastosta 92.00

Kauko Lehti

Karin piirrosten kokoelma

Varapuheenjohtajamme Olli Alho otti vastaan Kaijalan perheeltä suuren kokoelman Helsingin Sanomissa julkaituja Kari Suomalaisen pilapiirroksia. Kokoelma lienee laajin Suomessa. Kirjat ovat nähtävissä kirjastossamme.

KIRJASTOMME UNOHDETTUJA AARTEITA

Klubimme kirjasto voi hyvin ja kasvaa tasaiseen tahtiin. Suurin osa uutuuksista saadaan erilaisina lahjoituksina. Kaikkia tarjottuja kirjoja ei voida kuitenkaan ottaa vastaan, vaan kirjastomme panostaa ensisijaisesti suomalaiseseen, isänmaalliseen faktakirjallisuuteen. Kaunokirjallisuus jätetään suosiolla kunnallisille kirjastoille.

■ ■ Kirjojen lisäksi kirjastostamme löytyy myös melko laaja valikoima videokasetteja ja DVD-tallenteita. Suurin yhtenäinen sarja on elokuvaneuvos Veikko Laihasen tuottamat monipuoliset elokuvat eri aloilta. Klubilaisia kiinnostavat varmaan esimerkiksi dokumentti-elokuvasarjat "Helsingin muuttuvat kasvot" ja "Suomen Akatemian jäsenet". Veikko Laihanen on myös tuottanut mm. lyhytelokuvat "Suomalainen ratsuväki 1500-lu-

vulta nykypäiviin" ja "Sauna – suomalaisen saunan historia".

Veikko Laihanen itse syntyi 1924 Viipurin maalaiskunnassa ja ehti elämänsä aikana tuottaa yli 700 lyhytelokuvaa ja kaksi täysipitkää värielokuvaa "Juokse kuin varas" (1964), joka oli Suomen ensimmäinen suomalais-amerikkalainen elokuvaprojekti sekä "Laukaus Kyproksessa". Puolen vuosisadan aikana Laihasen yhtiön kamerat pyörivät paitsi kotimaan kamaralla myös muualla Euroopassa ja kaukomailla Japania ja Kiinaa myöten. Itse elokuvantekijästä on valmistettu puolen tunnin mittainen elokuva, joka myös löytyy kirjastomme hyllyltä.

Toinen laajahko videokokoelma on Maanpuolustuksen Kustannus Oy:n tuottama sarja viime sodista alkaen Talvisodasta ja päättyen Lapin sotaan. Nämä kuten harrastevideot löytyvät "kaapin piilosta" tietokonepöydän takaa.

Tallenteita ei valitettavasti voi lainata kotiin, vaan ne pitää katsoa (mieluiten yhdessä jonkun klubiveljen kanssa) kirjastossa. Sitä varten on ikkunalaudalla pieni monitori, jossa on sisäänrakennettu videonauhuri. DVD-tallenteita voi taas katsoa tietokoneen kautta.

Mukavia ja mielenkiintoisia katseluhetkiä!

Kauko Lehti

Suomalainen kirjoituskilpailu:

Helsingin Suomalainen Klubi avaa uuden saran suomalaisen kulttuurin vaalijana

Suomalainen kirjoituskilpailu haastaa Suomen nuoret pohtimaan Suomea ja suomalaisuutta. Valtakunnallisen kaikille lukiolaisille tarkoitetun kirjoituskilpailun julkistamistilaisuus järjestettiin Helsingin Suomalaisella Klubilla 12.8.2008.

■ ■ Helsingin Suomalainen Klubi ry järjestää Suomalaisen kirjoituskilpailun lukiolaisille yhteistoiminnassa Opetushallituksen, Äidinkielen opettajain liiton, Historian ja yhteiskuntaopin opettajien liiton sekä Suomen Kuvalehden kanssa ensimmäistä kertaa syksyllä 2008. Kil-

pailu ajoittuu syyslukukauden alusta itäsenäisyyspäivään ja on tarkoitettu kaikille lukiolaisille. Kilpailun teemat liittyvät ajankohtaisiin Suomea ja suomalaisuutta koskeviin kysymyksiin.

kirjoituskilpailu

Suomalaisen kirjoituskilpailun projektiryhmän jäsenistöä yhteiskuvassa vasemmalta oikealle opetusneuvos Kristina Kaihari-Salminen, puheenjohtaja Riitta Mikkola, puheenjohtaja Mervi Murto, projektin johtaja Pekka Rapila, puheenjohtaja Matti Packalen ja rehtori Ari Huovinen

Suomalaisesta kirjoituskilpailusta vuotuinen perinne

Kilpailun taustalla on Helsingin Suomalaisen Klubin edesmenneen kunniapuheenjohtajan ja Suomen Kuvalehden pitkäaikaisen päätoimittajan, lehdistöneuvos Mikko Pohtolan testamenttaama toivomus, että klubiin perustettaisiin rahasto hänen muistokseen.

Rahaston tarkoituksena on "suomen kielen käytön edistäminen tukemalla siihen liittyvää tutkimus-, julkaisu- ja koulutustoimintaa". Rahasto voi jakaa Mikko Pohtola -palkinnon sellaiselle journalistille tai mielipidevaikuttajalle, jonka katsotaan kirjoituksissaan käyttäneen suomen kieltä erityisen esimerkillisesti ja luovasti tai toiminnallaan vaikuttaneen merkittävästi näiden päämäärien edistämiseen. Lisäksi rahasto rahoittaa lukiolaisille ja opiskelijoille järjestettäviä suomalaisuutta ja Suomen historiaa käsitteleviä Mikko Pohtola-kirjoituskilpailuja. Kilpailun nimeksi on päätetty antaa "Suomalainen kirjoituskilpailu", ja sen aiheet liittyvät

suomalaisuuteen ja sen ajankohtaisiin ilmiöihin. Kilpailusta on tarkoitus tulla vuosittainen perinne.

Aloituvuoden teemana merkkivuosien 1808 ja 1809 perintö tämän päivän suomalaisille

Nyt ensimmäisellä kerralla kilpailu järjestetään historian merkkivuosien 1808 ja 1809 tiimoilta valtioneuvoston kanslian merkkivuosien toimikunnan kanssa. Kilpailuaiheet käsittelevät vuosien 1808 ja 1809 perintöä suomalaisille sekä tuon ajan heijastumista tämän päivän Suomeen. Tehtävissä ohjataan muun muassa laatimaan fiktiivisiä tekstejä 1800-luvun alun autenttisten asiakirjojen pohjalta, pohtimaan Suomen sodan vaikutusta maamme nykyisiin oloihin tai erittelemään tuon ajan kieltä ja kirjallisuutta. Kirjoitelmat voidaan tuottaa osana lukion historian tai äidinkielen ja kirjallisuuden kursseja.

Palkinnot jaetaan juhlallisesti Helsingin Suomalaisella Klubilla Kalevalan ja suomalaisen kulttuurin päivänä 28. helmikuuta 2009. Tuomaristo koostuu järjestävien yhteisöjen edustajista. Puheenjohtajana toimii professori Tuomo Tuomi ja varapuheenjohtajana kouluneuvos Aslak Lindström.

Kilpailun julkistamistilaisuuden avasi Klubin puheenjohtaja Matti Packalén.

Kilpailun projektiryhmän puheenjohtaja Pekka Rapila kertoi kilpailuhankkeen taustasta ja avasi juhlallisesti kilpailun internetsivut (www.suomalaisuus.fi) yhdessä Mikko Pohtolan lesken Meeri Pohtolan kanssa. Sivut liittyvät keskeisesti klubin ylläpitämään Suomen kansan sähköinen muisti-kokonaisuuteen. Sivuston graafisen ulkoasun on suunnitellut klubiveli Nikolai Ylirotu.

Kilpailuaiheista ja kilpailun luonteesta kertoi klubin edustajana Ari Huovinen. Puheenvuorot uuden merkittävän kilpailun puolesta käyttivät opetusneuvos Kristina Kaihari-Salminen ja opetusneuvos Pirjo Sinko Opetushallituksesta, Äidinkielen opettajain liiton puheenjohtaja Mervi Murto ja Historian ja yhteiskuntaopin opettajien liiton puheenjohtaja Riitta Mikkola.

Kirjoituskilpailu tukee lukion historian ja äidinkielen ja kirjallisuuden opetusta

Puheenjohtaja Mervi Murto totesi puheenvuorossaan, että Mikko Pohtola on testamentannut äidinkielen ja kirjallisuuden opettajille ja nuorisolle arvokkaan perinnön. Murron mukaan on hienoa, että vaikutusvaltaisen journalistin tahto toteutuu ja että sitä toteuttamassa on paitsi kirjoittava nuori ja opettajien joukko, myös eittämättä vahvasti yhteiskunnassa vaikuttavien ihmisten orga-

nisaatio, Helsingin Suomalainen Klubi. "Jonkinlaista kiintiötasa-arvoa lienee se, että kilpailun käytännön toteutuksesta vastaavat naisvaltainen historian ja yhteiskuntaopin opettajien joukko ja vielä naisvaltaisempi äidinkielen ja kirjallisuuden opettajien ammattikunta. ÄOL tekee parhaansa kilpailun onnistumiseksi", Murto kertoi.

Ensimmäisen kierroksen aiheita leimaa Suomen sodan 200-vuotismerkkivuosi. Kilpailutehtävien aiheet ovat myös äidinkielen ja kirjallisuuden lukio-opetuksessa keskeisiä: miten esimerkiksi tulkita eri aikojen tekstejä ja dokumentteja, miten punnita oman kielen ja kulttuurin merkitystä identiteetin rakentumisessa. "Tehtävissä tarvitaan kriittistä, arvioivaa lukutaitoa ja terävää kynää", Murto totesi.

Opetusneuvos Kristina Kaihari-Salminen kertoi, että suomalaisen kirjoituskilpailun lähtökohtana ovat hyvän suomen kielen käytön edistäminen ja suomalaisuuteen kuuluvat teemat. Nämä ovat myös keskeisiä kulmakiviä suomalaisessa koulutusjärjestelmässä. Kansan sivistys nousee oman kielen, kulttuurin ja historian kautta. Nyt avattava ja julkistettava kilpailu tarjoaa lukiolaisille hienon mahdollisuuden pohtia rikasta suomen kieltä käyttäen Suomen tarinaa. "Toivottavasti suomalaisesta kirjoituskilpailusta tulee käsite", Kaihari-Salminen päätti puheenvuoronsa.

kirjoituskilpailu

Kilpailun suojelijana eduskunnan puhemies Sauli Niinistö

Kilpailun suojelijana toimiva klubiveli ja eduskunnan puhemies Sauli Niinistö toteaa kilpailuesitteen lukiolaisille osoitetuissa sanoissaan, että kirjoituskilpailu tarjoaa mahdollisuuden käyttää kieltämme monipuolisesti ja vivahteikkaasti. Niinistö myös tähdentää, että me suomalaiset olemme ahkera lukijakansa: "Suomessa myydään viisitoista miljoonaa kirjaa joka vuosi. Lukeva ja kirjoittava ihminen avartaa maailmankuvaansa, saa yleissivistystä, oppii uusia asioita, pääsee kiehtoviin tieteen, taiteen tai fiktion maailmoihin." Niinistö kehottaa lukiolaisia tarttumaan rohkeasti klassikoihin ja uutuuksiin ja vihjaa, että kilpailun teemoihin johdattaa vaikka J. L. Runebergin Vänrikki Stoolin tarinat!

Ari Huovinen

RAVINTOLOITSIJAN VALINTA

Ravintoloitsijamme Riitta Malmberg ilmoitti hyvissä ajoin, ettei hän enää ole jatkamassa ravintoloitsijamme ravintolasopimuksen päättyessä. Tämä tieto varmistettiin moneen otteen usean eri henkilön toimesta.

■ Klubin johtokunta totesi, että kyseessä on avoin ja rationaalinen valintaprosessi. Kiteytettiin odotukset. Uuden ravintoloitsijan odotettiin

- omaavan vaatimaan ravintolatoimintaan riittävän koulutuksen ja kokemuksen
- olevan tunnustettu alansa ammattilainen, jolla on kattava käsitys niin salin kuin keittiönkin toiminnasta
- olevan henkilökohtaisesti päivittäin läsnä Klubilla asiakkaiden keskuudessa
- kykenevän palvelemaan vaativia klubilaisia ja toteuttamaan erityistoivomuksia
- tuottavan ohjelmaa, elämyksiä ja kehitettävää ravintolakonseptia yhteistyössä Klubin kanssa
- olevan nuhteeton
- rahoittavan tarvittavat pieninvestoinnit ja toiminnan vaatiman käyttöpääoman
- operoivan kannattavaa liiketoimintaa

Klubi julkaisi ilmoituksen Kauppalehdessä 12.3.2008 ja Helsingin Sanomissa 30.3.2008.

Toiminnanjohtajalle toimitettiin 38 kiinnostuksen ilmaisua 7.4.2008 määräpäivään mennessä. Kaikille kiinnostuksensa ilmaisseille lähetettiin tarjouspyyntö.

Kiinnostuksen ilmaisseille järjestettiin keväällä kaksi samansisältöistä esittely- ja tutustumistilaisuutta, joihin osallistui yhteensä 54 henkilöä. Kaikki sähköpostilla ja tilaisuuksissa esitetyt kysymykset kirjat-

tiin ja vastaukset kysymyksineen toimitettiin kirjallisesti kaikille kiinnostuksensa ilmaisseille.

Tarjousten jättöaikaa siirrettiin kerran ja lopullinen määräpäivä oli 14.5.2008.

Saimme 20 tarjousta. Ne pisteytettiin mekaanisesti etukäteen tehtyjen arviointikriteerien mukaisesti.

Johtokunta haastatteli 20-21.5.2008 mekaanisen pisteytyksen perusteella yhdeksän eniten pisteitä saanutta tarjoajaa. Haastattelujen jälkeen päätettiin keskittyä viiteen, joilla kaikilla oli selkeästi kyky hoitaa Klubin ravintolatoimintaa. Näiden viiden osalta saatiin asiantuntijalausunto. Yritysten ja henkilöiden taustat tarkastettiin.

Johtokunta listasi 5.6.2008 kolme tarjoajaa neuvotteluihin. Tässä vaiheessa meillä oli käsissämme vain loistavia vaihtoehtoja. Näiden ilmoittamille suosittelijoille soitettiin ja kommentit kirjattiin.

Kesän aikana käytiin sopimusneuvottelut tarjoajien kanssa. Tässä yhteydessä edellytimme suostumista nykyisen ravintoloitsijan henkilöstön vastaanottamiseen liikkeenluovutuksena sekä sitoutumista henkilökohtaiseen läsnäoloon Klubilla ja rajoitukseen muun tulevan toiminnan osalta.

Johtokunta päätti 14.8.2008 solmia sopimuksen Miia Makkosen ja Petri Kar-

hun A'la Carhu Oy:n kanssa. Uusi ravintolasopimus allekirjoitettiin maanantaina 18.8.2008. Uusi sopimus on Klubille taloudellisesti hieman nykyistä sopimustamme parempi, mutta ennen kaikkea pyrimme valitsemaan mahdollisimman sopivan henkilön - tai tässä tapauksessa parivaljakon.

Haluan kiittää kaikkia osallistuneita ja erityisesti Jori Keckmania ja Mikael Stenderia tehdystä työstä.

Tuomas Koljonen

Ilmapiiri on puoli ruokaa

KLUBIN RAVINTOLA valmistautuu vahdinvaihtoon

Työparin Miia Makkosen ja Petri Karhun vastuunjako kuulostaa selkeältä: Petri vastaa keittiöstä, Miia salin puolesta, ja toimistotyöt hoidetaan yhdessä; Miia tekee ja Petri ohjaa sohvalta. Yhteistyöstä on kokemusta jo kymmenen vuoden ajalta, viimeksi Pickala Golfn ravintolasta nykyisin vastaavina.

■ ■ - Petri teki minuun vaikutuksen hienoilla aterioillaan, Miia sanoo. - Siitä se alkoi. - Tie naisen sydämeen käy vatsan kautta? - Kenen ei kävisi?

Petri kertoo, että hän aikoinaan aloitti ammattiin kouluttautumisen alusta, kuten kuuluukin. Perunankuorinta ja tiskaaminen ovat tuttuja. Ensimmäisissä työpaikoissa oli parikymmentä tyttöä sekä emäntää ja hän ainoana poikana. - Taisivat pitää hyvänä? - Ei se hullumpaa ollut.

Kokemusta on myös Sotkamosta, Luostolta, Rovaniemeltä. Tämän päivän ravintolaväki muistuttaa siinä mielessä teatteriammattilaisia, että vaihto pyrkii olemaan tiheä. - Syödäänkö pohjoisessa suolaisempaa ruokaa kuin etelässä? - Kyllä ne golfaritkin aika suolaisesta tykkäävät, ehkä enemmän kuin ravintoloitsija soisi.

Miia ja Petri eivät myönnä, että golfarit olisivat vaikeita, liian vaativia asiakkaita. Tärkeä on ilmapiiri. Ruoka ei yksin ratkaise, vaan henkilökunnan asenne, tarjoilijan työtapana. Kokonaisuus.

Mihin sitä nyt on aina kiire

Riitta Malmberg puuttuu puheeseen: Hänellä on sama kokemus kuin nuorilla kollegoilla: ajan henki on liian kiireinen. Edes golfarit, biljardinpelaajat ja Leijonat, liikemiehistä puhumattakaan, eivät en-

nätä jäädä istumaan. Pelisuoritus, neuvottelu, ateria, ja sitten taas matkaan.

Ikänsä tunnustava haastattelija ajattelee, että tämä on aivan vastoin Klubin perusajatusta, joka on yhdessäolo. Vanhan kansan opetus oli, että aterian jälkeen on vähän aikaa istuttava rauhassa, ettei ruoka luule olevansa suden vatsassa.

Entä onko eroa lounasvieraiden ja iltavieraiden odotuksissa? Klubi-iltoihin saapuu kantajoukko. Käykö lounasaikaan paljon nuoria liikemiesjäseniä vieraineen? Ei ole eroa. Vakio-lounasvieraita ovat Klubin vanhat herrat, joiden tottumukset ovat tuttuja. Kokoustajia käy pitkin päivää, kabinetit ovat varattuja. Ajan kiire tuntuu jopa klubi-illoissa. Ennen jäätiin istumaan ja juttelemaan illan ohjelmasta, nyt on kymmeneltä talo tyhjä.

Onko ruokakulttuuri kadonnut?

Petri vahvistaa, että enää ei juuri aterioita pitkän kaavan mukaan, useata ruokalajia, vaan tilataan kevyt ateria ja sillä selvä. Haastattelijalla on kiusaus muistella virkauransa alkupään pitkiä lounaita. Vaikka niissä hyviä neuvottelutuloksia saatiin, oli niissä toinenkin puolensa. Mutta pitääkö hyväksyä ruokakulttuurin muutos?

Miia painottaa, että aterian suunnittelu asiakkaan kanssa on neuvotte-

lutilanne. Onko asiakkaan vieras, ehkä asiakkaan oma asiakas, tyytyväinen tulokseen, jos tarjotaan lohikiusausta ja kivennäisvettä?

Riitta yhtyy mielipiteeseen. Myyjän pitää osata sanoa asiakkaalle, ettei tämän ensimmäinen ajatus varmaankaan ole riittävä, että on päästävä tulokseen, joka takaa myös vieraan tyytyväisyyden isännän suhteen. Mutta ajan henkeen kuuluvat myös ruokavaliot. Vaikka niitä kohtaan on osoitettava huomaavaisuutta, ei se tarkoita, että koko seurueen on oltava samalla dieetillä.

Haastattelija muistaa lähes neljän vuosikymmenen takaista esimiästään, joka viraston tiedotus- eli protokollapäällikkönä kyllä luovutti arkitöiden vastuun apulaisosastopäällikölleen mutta pidätti itselleen ruokalistojen suunnittelun. Olisi nuorempikin ehkä osannut, mutta vanhemmalla oli enemmän kokemusta. Työ oli tärkeä.

- Onko meillä tässä koulutustehtävä? Pitäisikö meidän opettaa nyky-suomalaisille oikeata ruokailukulttuuria, joka on muuta kuin työmaaruokalassa asiointi?

Ruoka on elämän rikkautta

Jyrki Berner puuttuu tässä puheeseen ja arvelee, että Klubi on juuri sopiva paikka perinteisen ruokakulttuurin ylläpitoon. Englantilaiset vieraat tuntevat tulevaisa-

Joko tulevat yhteistyökumppanimme tuntevat Klubin klassikot? - Läskisoosi! Marskin malja! tulee yhdestä suusta.

oikeaan klubiin, kun heidät saatellaan Suomalaiseen Klubiin. [Englantilaiset klubit, O.K., mutta englantilainen ruoka...] Keskustelu kääntyy kansainvälisten vieraiden kestitsemiseen. Miiin kokemus on, että japanilaiset ovat ennakkoluulottomia ja kokeilunhaluisia. Petri kuvailee kokemusta Rovaniemeltä. Japanilaiset valelivat kalan jälkiruokakiisellillä, ja hyvin maistui. Hapanimelää, kansalliseen perinteeseen sopivaa. No mutta missä sitten oli jälkiruoka, vieraat kysyivät.

Yhteinen kokemus on, että suomalaisten eksoottisten ravintoloiden tarjonta ei oikein tahdo kelvata asianomaisesta maasta tulleille vieraille. Maut on ollut pakko taittaa suomalaisen suuhun sopiviksi. Britit närppivät joulupöydästä kalkunaa ja syövät lastenannoksia.

Riitta painottaa ateriasta kertomisen tärkeyttä. Vieraita, etenkin ulkomaalaisia, ei saa massasyöttää, vaan on kerrottava, mitä ateria sisältää. (Haastattelija muistaa merkittävän ulkomaisen vieraan, joka pysähtyi hienon blini-mäti-sipuli-vuolukermapöydän ääreen. Neuvon saadakseen hän otti isäntää hihasta. You take first, I follow. Haastattelija muistaa myös, että Riitta Malmbergin esittely Klubin ruokalistasta on usein ollut illan paras puheenvuoro.)

Hinta-laatusuhde on Klubin ravintolan parhaita suosituksia, todetaan. Jos

kävijöitä on vuodessa 36 000 ja heistä klubinjäseniä 12 000 ja loput heidän vieraitaan, voidaan todeta, että ravintolalla on kaksi ja puoli tuhatta markkinamiestä, Jyrki Berner laskee.

Pojat poikia?

Nyt on pakko kääntää keskustelu roolikäytöksi. Avec-tilaisuudet. Ovatko rouvien ruokaodotukset erilaiset kuin herrojen? Riitta miettii, miten muotoilisi. - Eivät sinänsä. Mutta avec-tilaisuuksissa herrat ovat enemmän kontrollissa.

Tämä sanoo kaiken. Mutta toisaalta muistamme kunniapuheenjohtaja Erkki Salosen periaatteen: Pojilla pitää olla paikka, jossa pojat saavat olla poikia. Siitä kaikki olemme yhtä mieltä. Jäsenyyden avaaminen naisille ei ole ohjelmassa. Onhan naisilla omat klubinsa. (Loka-Laitinen taitaa olla Martta, muistaa Berner.) Naiset ovat avec-tilaisuuksissa kunnoitettuja vieraita. Ei ole kyse tasavertaisuudesta tai sen epäamisestä vaan Klubin identiteetistä.

Miia puuttuu puheeseen ja toteaa, että monessakin ravintolassa saa hyvää ruokaa, mutta miljö, perinne ja tarinat tekevät klubista Klubin.

Joko tulevat yhteistyökumppanimme tuntevat Klubin klassikot? - Läskisoosi! Marskin malja! tulee yhdestä suusta.

Kun pamahti

Tämä ei suinkaan ole Riitan läksäaishaa-tattelu, hän on seurassamme vielä noin vuoden, palaamme hänen Klubi-uraansa sitten kun on aika, mutta en malta olla pyytämättä häntä kuvailemaan jotakin punaista minuuttia uransa varrelta. Siis hetkeä, jolloin kaikki kaatuu päälle ja on improvisoitava.

Tämä tapahtui, kun Riitta Malmberg vielä oli ravintolan kakkosena, 80-luvun alussa. Oli saatu uusi painekattila, jonka käyttöä opeteltiin. Oli vanhojen jäsenten ilta. Kattilan kansi tuntui juuttuneen. Kokit - miehiä tietysti - avasivat sen väkivalloin, ja kansi ja perunamuusi räjähtivät kattoon. Kokit vietiin palovammoja saaneina sairaalaan, ja yleisölle selitettiin, että ruoka viipyy hiukan. Kun vanhat herrat kuulivat, mistä viivytys johtui, hatu pantiin kiertämään: kokeille kerättiin kolehti.

Tässä kuvastuu mielestäni Klubin henki. Henkilökunta ja jäsenet olemme kaikki "meitä". Miia sanoo tähän, miten tärkeätä on, että ravintolayrittäjä ja ravintolan väki ovat meidän ravintolamme, ei mitään ulkoistamista. Riitta vahvistaa: ravintolassa ollaan me, ei minä, asiakkaat ovat meidän asiakkaitamme.

Miia kertoo kokemuksestaan, etteivät kaikki, joille hän on kertonut uudesta työstä, suinkaan ole tienneet, mikä paikka on Helsingin Suomalainen Klubi.

Kuinka tärkeätä on, että tietäisivät?

Jyrki Berner sanoo, että Klubin historia toki on hyvää yleistietoa. Klubin traditio vanhana kulttuuriklubina on säilytettävä jälkipolville. Tärkeätä Klubin ulospäin suuntautuvaa toimintaa ovat Sähköisen muistin tiedostot - Mannerheim, Sibelius, sankarivainajat ja tulossa olevat uudet aiheet, jotka kaikki ovat jokaisen verkkokäyttäjän ulottuvilla - mutta Klubin ei tarvitse maksullisesti näkyä missään hakemistossa. Veljellinen yhdessäolo on Klubin ydintä.

Toivotamme uudet ravintoloitsijat sydämellisesti tervetulleiksi. He toivotavasti näyttäytyvät täällä joissakin tilaisuuksissa syksyn mittaan.

- Mutta Riitta. Luokkatoverini, matkatoimistonjohtaja, sanoi, ettei hän eläkkeelle jäätyään ole lentokoneeseen astunut. Käykö nyt niin, ettet jalallasi keittiöön astu? - Päinvastoin. Nythän minä alankin taas tehdä itse ruokaa.

Haastatteli Yrjö Larmola

Klubin Kuoro ja

KRAKOVAN LAULUT

Kuorotaiteen ja menestyksen makuu Krakovassa

Pitkään ja erityisellä huolella valmisteltu ja täsmäohjeistettu Krakovan matka huhtikuun lopulla piti etukäteiskiinnostusta kuorossa yllä koko kevätkauden. Tiedotteita ja kyselyitä tuli jos ei päivittäin niin ainakin viikottain. Tästä piti huolen matkanjohtajaksi valikoituneen Aarno Suorsan tarmokas toiminta, joka huipentui perillä erilaisissa menoissa ja riennoissa, joihin kuorolaisia isällisellä itsevarmuudella ohjattiin ja paimennettiin. Matkan osanottajajoukko oli kunnioitettavan iso: 35 laulajaa, 32 avecia ja yksi johtaja.

Klubin Kuoro

■ Ensimmäinen päivä Krakovassa ei sisältänyt varsinaisia pelisuorituksia, kyläkin harjoitusta ja kaupunkiin tutustumista. Tässä kunnostautui oppaamme, isäntäkuoro Echon ”miniä”, Suomessakin useita vuosia työskennellyt Ela Dendura, joka mainion kuuloisella suomen kielellään tarjoili todella monipuolista tietoa sekä nähdyistä kohteista että asioista noin yleisestikin. Osan opashommasta hoiti hänen poikansa Bartek, joka Suomessa omaksutulla suomen kielellään oli äitinsä veroinen tietolaari.

Maailmankuulu Wieliczkan suola-kaivos toimii nykyisin tuhansia turisteja päivittäin kiinnostavana käyntikohteena ja jättää mieliin todella erikoiset ja ikimuistoiset tunnelmat. Maan uumenissa, kymmenien metrien syvyydessä kuljetaan pitkin isoja tunnelikäytäviä alas-päin... ohitetaan veistoksia, järviä, halleja... lauletaan isossa kirkossa ja kaivoksen kuulussa Warszawa-salissa... Alimmillaan käydään yli 130 metrin syvyydessä, josta sentään päästään hissillä ylös. Voidaan kerrankin sanoa, että tässä on kuoro, joka tulee syvältä! Illan kirkkokonsertti kruunaa päivän kokemukset.

Seuraavan päivän maaseutumatkailun sekä vanhaan linnaan ja vuoristomaisemiin tutustumisen jälkeen annetaan ns. maallinen konsertti Malwa-klubissa, joka on pieni mutta ahdas. Mahtuu sinne isäntäkuoron ja omien matkataputtajien

lisäksi ihan vieraitakin kuulijoita, ja konsertin päättävät monenlaiset kiitokset ja kohteliaisuudet, joiden jälkeen siirrytään läheiseen ravintolaan viettämään kunnon kuorokaronkkaa. Puolet kuorosta ei mahdu sisätiloihin, vaan he nauttivat keväisen illan raikkaudesta ulkopöydissä, mistä aina välillä pistäytyvät sisälle lämmittelemään...

Viimeisenä matkapäivänä perehdytään Krakovan keskustan näkyymiin sekä kuninkaanlinnaan ja isoon tuomiokirkkoon. Opitaan tärkeitä asioita Puolan mahtavan menneisyyden kymmenistä kuninkaista ja ollaan peräti kolme tuntia ilman ainuttakaan olutta. Melkoinen saavutus kaiken kokeneilta mieskuorolaulajilta. Keskusaukion terassiravintoloissa päästään sitten kuitaamaan sekä vatsan että ihmismielen tarpeet ja nautinnot.

Niinpä sitten Krakovan laulut oli laulettu. Matkamuiisteluiden päätteeksi siteeraan tähän kommentteja kuoron reissuvihkoon kirjoitetuista mielipiteistä – varmuuden vuoksi nimettöminä.

”Matkamme osanottajajoukon parempaa osapuolta edustavat henkilöt pitivät konserttia hyvänä, ehkä parhaimpana kautta aikojen. Bassotkin olivat epävarmoja vain yhden laulun alussa.”

”Erinomainen hotelli, jossa erityisesti hyvin hoidettu puutarha kiinnitti huomion. ”Paha flunssa vei äänen ensimmäisen konserttipäivän iltana ... en ha-

Klubin Kuoro

*Kaikukoon nyt
laulu maan
alla, kirkossa*

Klubin kuoro toivottaa uudet laulajaveljet tervetulleiksi

Helsingin Suomalaisen Klubin kuoro perustettiin v. 2000 Klubin 125-vuotisjuhlija varten. Onnistuneesta esiintymisestä juhlissa heräsi kuorossa innostus jatkaa tätä veljellistä harrastustoimintaa. Voihan sanoa, että kuorolainen on laulajaveljelle ikään kuin ”kaksoisveli”: ensin Klubin ja sitten kuoron kautta.

■ ■ Kuoron toiminta on vuosien mittaan laajentunut alkuperäisestä tarkoituksestaan, joka oli ilahduttaa ja antaa kulttuurinautinto klubilaisille perheineen. Toki tärkeimpänä tehtävänämmä tunnemme edelleenkin olevan ”isännän” äänen kuulemisen eli Klubin erilaisissa tilaisuuksissa esiintymisen.

Kuorolle on jo muodostunut perinteiksi tapahtumiksi vuotuiset kevätkonsertit ja joulukonsertit. Teemakonsertteina on pidetty kaksi oopperakonserttia ja lastenlaulukonsertti. Ensi kevään konserttimme kukanpäivänä, 13.5., keskitetty jälleen oopperasäveliin. Joulukonsertin pidämme joulukuun 19. päivänä klo 19.00 Helsingin Vanhassa kirkossa.

lunnut istua katsomossa vaan ”lauloin” ilman ääntä kuorossa. Oli hieno kokemus kuunnella upeaa laulua ’stasin miehenä’ sisältä päin.”

”Harjoitussalissa laulun voima ja viireys sekä viritys vielä vähän hakusesa. Puolan lahja pianotaiteelle, säästäjämme punatukka, sai pikaopetuksen oopperan maailmaan. Sitten konsertissa pieni kirkko, kaunis ympäristö ja pitkä jälkikaiku. Ja kuinka herrat kokosivatkaan itsensä!”

”Yhteiset kuoromatkat ovat hienoja tapahtumia ja näköjään paranevat sitä mukaa kuin kuoro oppii laulamaan. Kal-

lishan tämä reissu oli mutta hieno juttu kuitenkin.”

”Seuraavia kuoromatkoja ajatellen täytyisi varmistaa esiintymispaikkojen taso. Nyt meitä taas isäntäväki huijasi viemällä kuoromme aivan liian pieniin tiloihin.”

”Akon kuukausia rakentama suuriväininen ’matkareppu’ kesti loppuun asti ja päivittäinen ohjelma toimi tiimalasin tarkkuudella joka tilanteessa, paimensauva kädessä, lampaiden määkimisestä huolimatta.”

”Kyllä tällaiselta kuorolta ja johtajalta pitäisi ruveta löytämään muitakin

pikaistuksissa valittuja tilanelauluja kuin Kaikukoon nyt laulu maamme ja Hän kulkevi sekä Kun pojat ne raitilla!”

”Minulla oli suuri kunnia ja ilo olla Teidän oppaana Krakovassa. Te olette minulle kaikista ryhmistä numero 1 – en minä teitä ikinä unohda.”

”Loads of people, completely strange, not only my friends rang me up telling their acknowledgment, admiration and thanks for profound artistic impressions they experienced during both concerts.”

Aatu Leinonen

Klubin Kuoro

Olemme myös ehtineet viedä Helsingin Suomalaisen Klubin laulullisia terveisiä konserttien muodossa ulkomaita myöten.

Toivon, että tässä vaiheessa on jo uusien lauluintoisten jäsenten – miksei vanhojenkin - miellissä herännyt kiinnostus liittyä tähän upeaan ja klubiveljeyttä vahvistavaan mieskuoroon. Vahvuutemme on tällä hetkellä lähes 50 miestä, mutta ajatelkaapahan, jos meitä olisi satapäinen laulajajoukko Klubin 135-vuotisjuhliissa v. 2010. Kun nyt liityt kuoroon, pääset valan mainiosti jo loistamaan joulukonsertissamme tänä vuonna. Tule joukkoomme kokemaan se sanoin kuvaamaton tunne, kun salintäyteinen yleisö antaa kiitoksensa mahtavin aplodein.

Emme aseta alkuun suuria vaatimuksia: kunhan omaat lauluääntä ja jonkin verran rytmitajua, ymmärrät edes jotakin niistä pienistä mustista ”kärpäsenpäästöistä” nuottiviivastolla ja olet innokas oppimaan lisää, niin olet juuri etsimämme henkilö. Vanha viisaus: ”Kyllä työ teijäänsä opettaa”, pätee tässäkin.

Kuoroamme on sen alusta asti johtanut kokenut ja monien kuorojen taiteellisena johtajana toiminut Henrik Lamberg. Hän toimii Sibelius-Akatemian laulunopettajalehtorina ja Vantaan Musiikkiopistossa laulupedagogina, eikä oopperalavakaan ole hänelle vieras. Tämä takaa laulunharrastajalle moni-

puolisen, korkeatasoisen ja innostavan opetuksen. Harjoittelemme torstaisin klo 16.30-19.00 Klubin kellarissa. Pidämme myös silloin tällöin täydentäviä 1-2 päivän laululeirejä viikonloppuisin.

Sinä, veli hyvä, joka tätä lukiessasi tunsit mieskuorolaulun henkäyksen, rohkaise itsesi ja tule seuraamaan harjoituksiamme jonakin torstaina (pois lukien 16.10.). Johtajamme ja ääniviskaalimme kuulostelevat mielellään äänialaasi ja asettavat sinut rivistöömme oikealle paikalle. Päätöstäsi tulet tuskin koskaan katumaan.

TERVETULOA JOUKKOOMME!

Vastaamme mieliihyvin kyselyihisi.

*Rainer Friberg, puheenjohtaja,
puh. 050 3561 251, mail:
rainer.friberg1@luukku.com tai*

*Henrik Lamberg, taiteellinen johtaja,
puh. 0400 418 869, mail:
henrik.lamberg@luukku.com.*

Helsingin Suomalaisen Klubin kuoron harjoitus- ja konserttikalenteri syyslaulukausi 2008 päivitetty 15.09.2008

Päivä	kello	tilaisuus	paikka
To 18.9	16.30-19.00	harjoitus/joululaulut	kellari
To 25.9	16.30-19.00	harjoitus/joululaulut	kellari
To 2.10	16.30-19.00	harjoitus/joululaulut	kellari
To 9.10	16.30-19.00	harjoitus/joululaulut	kellari
To 16.10	16.30-19.00	harjoitus/joululaulut	kellari
La 18.10	11.00-14.00	laululeiri/joululaulut	kellari
To 23.10	16.30-19.00	harjoitus/joululaulut	kellari
To 30.10	16.30-19.00	harjoitus/joululaulut	kellari
To 6.11	16.30-19.00	harjoitus/vuosikokous, joululaulut	kellari
To 20.11	16.30-19.00	harjoitus/joululaulut	kellari
La 22.11	11.00-14.00	laululeiri/joululaulut	kellari
To 27.11	16.30-19.00	harjoitus/joululaulut	kellari
To 4.12	16.30-19.00	harjoitus/joululaulut	kellari
La 6.12	13.30	itsenäisyyspäivän kansalaisjuhla	YO:n juhlasali
La 6.12	16.00	itsenäisyyspäivän konsrt.	Vanhakirkko/Kaat.omaist.L
La 6.12	19.00	itsenäisyyspäivän juhla	Klubi
La 13.12		Joulukonsertti 1/ Sampo pankki	Nurmijärven kirkko
To 18.12	16.30-20.00	harjoitus ja Klubin joulujuhla	kellari+Klubi
Pe 19.12	19.00-21.00	Joulukonsertti 2	Vanhakirkko
Ke 24.12	16.00	Jouluhartaus	Hietaniemi
<i>Aarno Suorsa</i>			

KUN KLUBILLA SOI JA JOSKUS TANSSITAA**HELSINGIN SUOMALAISEN KLUBIN PUHALLINORKESTERI**

Suomalainen klubin keskeinen tehtävä on vaalia suomalaista kulttuuria sen monissa muodoissa. Klubin monet musiikkikorporaatiot osaltaan käytännössä tekevät tätä työtä monin eri tavoin.

■ ■ Lisäksi Klubin eri tilaisuuksissa on vierailut ja tulee vierailemaan useita maamme huipputaiteilijoita ja erityisesti nuoria tulleisuuden lupauksia, joille esiintyminen Klubin tilaisuudessa on usein merkittävä askel uralla.

Vuonna 2002 perustetulla n. 20 soit-tajan, pikkolosta tuubaan, kokoonpano-la esiintyvällä puhallinorkesterillamme on tässä kulttuuriryössä aivan oma erityinen asemansa.

Uskaltaisin sanoa, että siitä on jo muodostunut instituutio, jota ilman Klubin monia tilaisuuksia ei voisi enää kuvitellaakaan.

Itsenäisyyspäivät, pikkujoulut, veteraani- ja maanpuolustusillat, veneretkistä puhumattakaan, monien muiden tilaisuuksien ohessa ovat muodostuneet vakituisiksi vuotuisiksi tilaisuuksiksi, joissa orkesteri milloin isänmaallisin, milloin hartain, tunnelmallisin, kepein tai keinuvin sävelin luo oikean tunnelman tilaisuuteen kuin tilaisuuteen.

Tämä juuri on puhallinorkesterin erityispiirre. Sen laaja ohjelmisto ja monipuolinen kokoonpano mahdollistavat lähes kaikenlaisen musiikin esittämisen. Meille on vuosien varrella kertynyt jo yli 200 kappaaleen hyvin järjestetty nuottivarasto vakio-kappalein ja erityisiin tilaisuuksiin luoduin erikoisnuottistoin.

Vaikka pääsääntöisesti esiinnyemmekin Klubilla ja Klubin tilaisuuksissa, niin lukuisia esiintymisiä vuosien varrella on kertynyt niin klubiveljien merkkipäivätilaisuuksissa, viimeisimpänä esimerkkinä Weijo ja Eeva-Liisa Pitkäsén 70-vuotisjuhlat Klubilla, kuin klubilaisten yhtiöiden ja muiden yhteisöjen tilaisuuksissa milloin milläkin areenalla Finlandia-talosta yrityksen toimitiloihin.

Maailman Henkisen Omaisuuden Päivä on vuosittain ympäri maailmaa järjestettävä suurtapahtuma, jonka eräässä Suomen päätilaisuudessa Aleksanteri-teatterissa meillä oli kunnia esiintyä.

Erityisen osansa saavat veteraanien ja erilaisten maanpuolustustoimintaan liittyvien organisaatioiden tilaisuudet, joista viimeisin esimerkki on lokakuussa pidetty Kadettikoulusta, Merisotakoulusta ja Ilmasotakoulusta valmistuneiden 45-vuotisjuhla, jossa soitimme puoliyöhön saakka.

Aivan ainutlaatuinen kokemus oli, kun YLE:n TV 1 toteutti 8-osaisen suurtuotannon ”Suomalaisia Säveliä”, jossa suuri joukko soittajistamme frakki päällä stunttimuusikkoina yhdessä Ylioppilaskunnan Soittajien osan kanssa muutamassa päivässä ”oikeasti” soitti katkelman kaikista Sibeliuksen sinfonioista ja paljosta muusta tuon ajan musiikista.

Tietenkin ylivoimaisesti hienoin juhlallis in esiintymisemme tähän saakka on ollut Suomalaisen Klubin 130-juhlan niin päivä- kuin erityisesti iltatilaisuus. Se päivä ei hevin unohdu.

Tätä kirjoitettaessani valmistaudumme toisiin konserttitanssiaisiimme.

Viime vuoden 5-vuotisjuhlaamme vietimme Usko Kempin syntymän 100-vuotisjuhlan kunniaksi hänen musiikkinsa merkeissä. Sekä konsertti että illallistanssiaiset onnistuivat täysin yli odotusten Kempin omaisten läsnäollessa ja salintäyteisen yleisön tanssiessa lähes puoleen yöhön saakka.

Siitä intoutuneina järjestimme loka-kuun viimeisenä päivänä toiset konserttitanssiaiset toisen suomalaisen viihdemusiikin suurmiehen Rauno Lehtisen musiikin merkeissä.

Tätä lukiessanne tilaisuus on jo takana-päin. Toivottavasti te klubilaiset ja varsinkin avecit, jotka olitte paikalla nautitte illasta.

Näihin molempiin tilaisuuksiin on orkesterimme kapellimestari tuottanut ainutlaatuiset, juuri orkesterimme kokoonpanolle kirjoitetut nuottikokoelmat ja vastaavan hän loi myös keväällä pidettyyn Vili Vesterinen kirjailtaan. Suuria kulttuuritekoja kaikki ja toivottavasti jatkoa seuraa. Mikähän onkaan seuraava? Georg Malmsten, Junnu Vainio tai vaikkapa Paula Koivuniemen parhaat? Toivomuksia otetaan vastaan.

Puhallinorkesteri ei voisi toimia ilman jokaista soittajaansa, mutta aivan erityisesti ei ilman kapellimestariaan eikä harjoitustanssimestariaan Hannu Sihvosta, klubin taiteilijajäseniä kumpikin.

Lisäksi on paljon näkymättämiä puurtajia, kuten sihteeri, nuottistonhoitaja ja puari-

mestari muutamia mainitakseni.

Tietenkään Klubin puhallinorkesteri ei voisi toimia myöskään ilman Klubiä, sen kellarissa sijaitsevia harjoitustiloja nuotteineen ja telineineen ym. varusteineen, Klubin johdon myötämielisyyttä, klubimestareiden järjestelyjä, Riitan hyvää ja joustavaa keittiötä eikä missään tapauksessa ilman teitä klubiveljet vaimoineen ja ystävineen, te uskolliset ja vastaanottavaiset kuulijat, jotka vuodesta toiseen olette tahtoneet meitä kuunnella ja joskus oikein tuntuvastikin aplodeerata.

Puhallinorkesterista onkin mielestäni kehittynyt klubihengen täyttämien osavien, musiikkikulttuuria vaalivien ja Klubiin sitoutunein soittajien muodostama kaikkien klubilaisten iloksi tarkoitettu instituutio. Sillä tulee olemaan vuosiksi eteenpäin oma tärkeä roolinsa Klubin toiminnassa ja klubilaisten elämässä. Jos soittajat vaihtuisivatkin, niin nuottisto jää ja kasvaa eivätkä soittotilaisuudet loppu.

Eipä tainnut Jouko ”Jokke” Liusvaara syyskesällä 2002 sanoessaan minulle, että perusta Klubille orkesteri, aavistaa, mitä siitä seurasi ja vielä tulee seuraamaan.

5.10.2008

Timo Kivi-Koskinen

Klubiveli, huilisti ja Klubin puhallinorkesterin puheenjohtaja

Klubin Gastronomisen kerhon kokkaus- tapahtuma

Kerhon ensimmäinen oma kokkaustapahtuma pidettiin 10.5. Klubin omassa keittiössä, ja teemaksi oli valittu miehekkäästi läskisoosin valmistus. Osallistujia oli kuusi kerhon jäsentä: Seppo Holopainen, Jorma Hämäläinen, Jari Karpakka, Pekka Ritvos, Make Savojärvi ja Kaj Sarpaneva. Lisäksi henkisenä tukenamme ja monien hyvien vinkkien antajana oli Klubin keittiömestari Jussi Vepsä. Tilaisuuden osallistujamäärää vähensi samana viikonloppuna oleva äitienpäivä ja muut keväiset kiireet, mutta toisaalta enempiä ei keittiöön olisi mahtunutkaan.

Esivalmistelut ja edellisen päivän hankinnat

■ Tilaisuuden peruslinja ja pääteema oli sovittu ensin johtoryhmän porukalla: läskäriä ja sopiva alkupala. Luonnollisesti halusimme valmistaa läskisoosia kerhomme johtoryhmän jäsenen Heikki Tavelan reseptillä, mutta halusimme myös kokeilla yhtä tai kahta muuta versiota

Seppo sopi Jussin kanssa alkuruoan yksityiskohdat ja suoritti pääosan ruokahankinnoista. Kala-alkuruokana oli päätetty savustaa ahvenia, jotka Jussin toiveesta olisivat suomustettuja. Jussi oli luvannut järjestää uudet perunat ja korvasienet alkuruokaa varten. Seppo aloitti hankintaretken perjantaina 9.5. avustajanaan klubiveli Kai Halen, jolle tästä myös lämmin kiitos kerhon puolesta.

Seppo kuvasi perjantain hankintaretkeä seuraavasti:

”Tilasimme taksomosbiilin ja suuntasimme Töölön torille, josta kahvin ja lihapasteijan lisäksi saimme hankittua ison kapan siikliä ja pikkukapan lapin puikulaa. Matkamme jatkui kauppatorille, jossa kävimme läpi molemmat kalakaupat. Villin, tuoreen kalan saanti oli hyvin heikkoa. Tuomaksen kalassa oli ahvenia Lauttasaaren lahdelta, toisessa ahvenetkin ovat Ahvenanmaalta. Kum-

pikaan ei suostunut suomustamaan ahventa, muita kylläkin. Totesimme nämä myyntipisteet tuoreus/palveluasteikolla soveltumattomiksi.

Matkamme jatkui vanhaan kauppahalliin, josta ostimme Roslundilta Benjaminin lihan kylkeä. Se oli vähän nälkään tapetun näköistä, joten ostimme sitä vain pakollisen vertailuerän 950 grammaa. Benjaminin lihaa suositteli Heikki Tavela, se on kuulemma kasvanut väljemmissä oloissa kunnan ruualla, se ”onnellinen possu”. Seuraavaksi ostimme Rautalammella kinnuttua irtovoita pienestä juustokaupasta. Shalotteja ostettiin vihanneskauppiaalta ja sitten siirryttiin kommunikoidaan Eriksonin kalakaupan kanssa. Siellä oikein aktiivinen naisihminen kertoi, että ahventa on juuri tulossa, ne on Merenkurkusta, ja hän voi kyllä suomustaa mikäli haluatte. Ystävällinen palvelu siis, kala olisi vain päivän vanhaa lauantaia ajatellen.

Siirryimme taksillamme Hakaniemen halliin Reitin kalaan, jota Halen olikin suositellut kokemuksensa perusteella. Kysyimme tuoretta ahventa ja mahdollisuutta suomustukseen. He kertoivat että heillä on kalastajat Porvoossa, heidän ahvenensa uivat vielä meressä, saatavuus on hyvä sekä suomustuskin ilman muuta onnistuu. Sovin noutavani kalat aamulla. Siirryimme tarkastelemaan lihatiskejä läskinkillo silmissä. Neljässä lihakaupassa

oli kylkeä, yksikään ei ollut kuitenkaan oikein hyvää, eikä takahuoneistakaan löytynyt parempaa. Epätoivon vallassa palasimme parhaimman näköisen luokse, kaupan nimeä en nyt muista mutta se on Reitin kalasta Reiniin päin. Hän myy kokoajan ns. viljapossua, jota ostin isomman palan luineen, että saadaan vähän harjoitustakin.

Matkamme jatkui tukkutorin paikoille Wotkinille, ei ollut Wotkinilla mitään läskäriin kelpavaa, vaikka kävivät koko leikkaamon kiertämässä. Sieltä kurvasimme Heinon tukkuun, josta löysim-

me vähän enemmän rasvaa sisältävän luuttoman kylkipalan. Ostimme sitäkin. Sitten kurvasimme klubille ja luovutimme jo hankitut tuotteet Jussille.”

Suuri kokkauspäivä koitti

Aamulla Jari kävi hakemassa Sepon kotoaan ja suuntasimme Reitin kalaan, jossa kalojamme oltiin juuri suomustamassa. Jussi oli halunnut kalat suomustettuina, mutta oitimme vertailun vuoksi myös kaksi ahventa suomuineen, koska ne oli kuitenkin tarkoitus savustaa.

Ostimme kolmea erilaista leipää

(ruisleipää, hiivaleipää, ja yhtä jossa oli 90 % ruista) eräästä hallin leipämyymälästä. Sieltä matkasimme klubille, jonne Jussikin pian saapui ja pääsimme hiukan alkuvalmisteluja tekemään. Muutkin saapuivat sovitusti klo 10 mennessä.

Varsinainen tapahtuma alkoi n. klo 10 jolloin jaettiin ensimmäiset työtehtävät: osa putsasi korvasieniä, yksi suolasi kalat, toinen pilkkoi shalotit, osa alkoi poistaa nahkaa kyljistä. Sitten ne leikattiin ohuiksi siivuiksi, jokainen liha erikseen.

Korvasienten käsittely jatkui kahdella keitolla ensin 10 minuuttia sitten 5 minuuttia eri vesissä, valutus ja pilkkominen. Pilkkottiin puoli keltasipulia, kuulotettiin voissa, ainekset kattilaan, hiukan vettä ja suolaa+mausteita. Alkumuhitusta, jonka jälkeen vehnäjuhoja ja kuohukermää. Lisää muhitusta ja sekoitusta, arvio ja lisää kermää sekä muhitusta.

Läskäreitä tehtiin kolme erilaista versiota. Ensin aloitettiin kaksi, joissa oli tarkoitus käyttää pidempää haudutusaikaa, kolmas tehtiin Tavelan reseptin mukaan. Alkuperäinen ajatus oli että olisi toimittu työpareina. Näin ei kuitenkaan menetely, vaan iloinen ryhmätyö sai vallan. Koska vain yksi resepti oli ennakkoon tarkkaan määritelty annettiin Sepon tehtäväksi saattaa alulle kahden muun alkuun valmistus. Innokas ryhmämme ruskisti kolmella kaasuliedellä olevalla paistinpannulla kahta läskäriään, asetel-

len lihat huolella pannuun. Alun hieman ristiriitaisten ohjeiden vuoksi osa lihoista ruskistui liikaa ja osa taisi palaakin. Harmi että tätä ei huomattu, sillä yksi soosi meni syömäkelpottomaksi palaneen maun vuoksi.

Ajatus oli että yksi soosi maustetaan mustalla pippurilla, yksi valkopippurilla ja yksi maustepippurilla. Yhteen ruskistettiin myös luut. Jussiin esityksestä rasva kerättiin jokaisesta erikseen ja sitä käytettiin sitten kastikkeen teossa. Klubi-käytännön mukaan voimakkaasti ruskistettujen palojen rasvasta lähes kaikki suli pois eikä sitä palautettu kastikkeeseen. Toiseen se palautettiin, mutta siinä oli niitä palaneita sianlihan paloja (joita ei ollut ymmärretty heittää pois ruskistuksen yhteydessä) ja se näin ollen epä-

Sitten siirryimme pääruokaan, ja maistoimme kolmea läskisoosia kahdella perunavaihtoehdolla sekä luonnollisesti kossusnapsia.

onnistui. Syitä rasvattoman suosimiseen onkin ilmeisesti teon helppous ja yleinen rasvakammo. Kun "läskisoosissa" ei ole rasvaa, sitä voi keitellä vähäisellä huomiolla ja sekoittamisella, eikä se pala niin helposti pohjaan. Tavelan ohjeen mukainen soosi meni kutakuinkin ohjeen mukaan, se tehtiin Benjaminin lihasta sekä kevyesti valkopippuroitiin.

Ruskeat kastikkeet tehtiin kaikki hie-
man eri tavoin. Kaikkiin käytettiin puolikarkeitahveinä jauhoja. Jussi näytti ammattimiehen ottein ruskistustavan, jossa ensin varsin väljässä sianrasvassa aloitettiin ruskistus koko ajan vispilällä sekoittaen ja sitten jauhoja lisättiin kun paahtuminen alkoi. Kaasu käännettiin ylläpitoliekillä. Shalotti-silppu heitettiin jo ruskistuneeseen seokseen, jossa se kiehahtaa sihahti. Kylmä vesi lisättiin koko ajan sekoittaen. Seppo kuullotti shalotit erikseen sianrasvassa. Ruskeakastike tehtiin paahtamalla jauhoja vähemmässä rasvassa (sika+voi), niin että jauhot ovat "irtonaisia" paahton ajan. Tämä vaatii jatkuvaa jauhojen kääntämistä, ettei ohut jauho pääse palamaan. Kun jauhot ovat paahtuneet halutusti, lisätään kylmä vesi koko ajan sekoittaen ja annetaan kiehua hieman aikaa. Kastike kaadetaan kattilaan, sekoitetaan ja loput kerätystä sianrasvasta lisätään myös sekoittaen. Koska tässä läskisoosissa on hiukan rasvaakin, pitää sitä sekoittaa varsin tiheästi

seuraavien noin 2h ajan, ettei kastike pala pohjaan ja että rasva säilyy emulgoituneena kastikkeessa. Tarkoitus on, että kastike on maukasta, melko paksua ja että siinä tulee nimenomaan sianlihan aromi voimakkaasti esille. Tavelan ohjeessa ruskeakastike tehdään kuten Jussinkin versiossa, ainoastaan vesi keitetään ensin ja kaikki rasva käytetään.

Kalat savustettiin teräksisessä kattilanomaisessa pöntössä. Leppäpurut laitettiin pohjalle, rasvaritilä päälle ja ala- sekä yläritilälle kalat. Alkuun lämmitettiin vähän kaasulla jotta saatiin savuntuotanto alkamaan, sitten sähköllä käyttäen Jussin kikkaa jossa metallilankaritilää käytettiin kattilan ja levyn välissä takaamaan mieto savustuslämpö. Uudet kotimaiset perunat keitettiin kiehuvaan vedessä tarkasti, etteivät timo-parat pääse vetisiksi. Siiklit pantiin höyryuuniin ja puikulat suolave-
teen kiehumaan. Kun kaloista irtosi evä, savustus lopetettiin ja olikin jo kiire pöytään alkupalan ja marskin ottoon.

Itse tehty ruoka maittoi

Astiat oli jo katettu meille valmiiksi Pohjola-kabinettiin, joten kannoimme alku-
ruoat pöytään, ja ryhdyimme herkuttelemaan. Alkuruokien aikana käytettiin snapsina marskin ryyppyä, ja aloitimme tilaisuuden nostamalla maljan veljelliselle yhdessäololle ja gastronomiselle kerholle.

Savustus oli onnistunut varsin hyvin ja kalat olivat hyvin maukkaita, kiitos tuoreen kalan ja matalan savukaasun lämpötilan. Korvasienikastike oli myös oikein hyvää, kiitos siinä eniten hääräilleen Jorman. Sientä ei ollut keitelty eikä lioteltu liikaa ja siinä oli näin ollen vielä makuakin jäljellä. Uudet perunatkin olivat ajankohtaan nähden kohtuullisia. Saimme myös alkuruokailun päätteeksi pääruokaa odotellessa nauttia lauluesityksestä. Klubin kuoro oli nimittäin harjoittelemassa pääsalissa, ja teimme parhaamme mukaan heille tiettäväksi että viereisessä kabinetissa aletaan kohta herkuttelemaan. Kun kuoron varsinaiset harjoitukset oli loppu, kuoron iskuryhmä kävi Henrik Lambergin johdolla laulmassa meille kasvissyönnin ihanuudesta ja terveellisyydestä kertovan laulun. Saattoi siinä osa laulajista näyttää vähän nälkäiseltäkin.

Sitten siirryimme pääruokaan, ja maistoimme kolmea läskisoosia kahdella perunavaihtoehdolla sekä luonnollisesti kossusnapsia. Sooseista kaksi oli syömäkelpoisia, kolmas oli kuriositeettina tästä pilalle palaneesta versiosta, joka joidenkin mielestä oli sekin vielä syötävää... syödäänhän sitä käristemakkaraakin. Molemmat muut olivat erittäin maittavia. Jotkut tuntuivat pitävän klubilaisesta maustepippurilla maustetusta enemmän kuin Tavelan mallista. Tavelan reseptissä

olisi ehkä kuitenkin oltava hiukan pidempi haudutusaika, jotta liha kunnolla pehmenee. Sinänsä Tavelan malli on periaatteiltaan lähempänä perinteistä soosia kuin klubin rasvanpoistoidea, jossa liha ei juurikaan pysty pehmenemään liiallisen ruskistuksen vuoksi eikä sianliha voimakkaasti maistu.

Siis olutta juotiin ja snapsia otettiin ja kaikilla näytti olevan mukavaa. Myös ruoanlaiton aikana porukka vaikutti nauttivan olostaan ja henki oli hyvä. Sekä laiton että ruokailun aikana käytiin paljon aiheisiin liittyviä keskusteluita, jotka ovat myös oleellinen osa tällaista tapahtumaa. Kaiken kaikkiaan meillä oli onnistuneen tuntuinen tapahtuma, joka kannattaa uusia uusilla kujeilla ja ruoka-aiheilla. Tavelan resepti löytyy klubin sisäisiltä sivuilta.

Kerhollamme on aktiivinen rooli ruokaan ja juomaan liittyvien klubitapahtumien järjestämisessä esim. gourmet-illat kuten nahkiaiset ja sorsa 30.9. Lisäksi teemme pienimuotoisempia tapahtumia kuten ruuan-laitto, tutustumiskäynnit yms.

*Kiittäen,
Seppo Holopainen ja Jari Karpakka*

Ensimmäisen eduskunnan **NAISET**

Sata vuotta sitten istui Suomessa ensimmäinen yleisen ja yhtäläisen äänioikeuden ja vaalikelpoisuuden perusteella valittu eduskunta. Aiheellisesti on korostettu sitä, että naiset tuolloin saivat äänioikeuden ja mahdollisuuden tulla valituiksi. Mutta niin sai myös miesten enemmistö. Äänioikeutettujen luku kasvoi kymmenkertaiseksi. Feodaalinen säätylaitos syrjäytyi maailman uudenaikaisimman eduskunnan tieltä. Tässä ilossa ei heti havaittu, että kansaneduskunnan todellinen valta jäi keisarivallan oloissa vähäiseksi.

■ ■ Ei ole tärkeätä, että Suomi oli vuoden tarkkuudella laskettaessa ensimmäinen naisten poliittisen emansipaation tiellä. Parlamentarismi ei ole urheilukilpailua. Pyrkimys oli yleinen, kansainvälinen. Ensimmäiseen maailmansotaan tultaessa naiset olivat kuitenkin vallanneet poliittiset oikeudet vasta neljässä maassa, Suomen lisäksi Uudessa Seelannissa, Australiassa ja Norjassa. Maailmansota pysäytti kaiken merkittävän lainsäädännön.

Ensimmäisillä naisparlamentaarikoilla oli järjestötausta

Eduskuntaan valittiin naisia jokaiseen ryhmään, lukuun ottamatta marginaa-

lista Kristillistä työväenliittoa, yhteensä seitsemäntoista (miehiä siis 183). Perhesiteitä Helsingin Suomalaiseen Klubiin - jossa oli eri yhteyksissä kuultu naisia puoltavia kannanottoja - oli vain yhdellä, senaattori Johannes Gripenbergin tyttärellä Alexandra Gripenbergillä, vanha-suomalaisen Suomen Naisyhdistyksen näkyvällä johtajalla. Kaikilla valituilla oli kokemusta aatteellisten järjestöjen työstä. Kymmenen heistä oli toiminut erilaisissa opettajan tehtävissä; opettajan ura oli yksi harvoja koulutusta saaneille naisille tarjona olevia kodin ulkopuolisia tehtäviä (puhelinkeskuksen, postin ja muun konttorityön lisäksi). Viisi (vasemmistolaisista) naiskansanedustajaa oli toiminut muun muassa ompelijoina; ompelijan työ ja tehdastyö olivat harvoja työuria, jotka olivat avoinna vähemmän säännöllistä koulutusta saaneille.

Porvarisnaisten panoksena monipuolinen kokemus valistustyöstä

(Vanha)suomalaisen puolueen edustaja Alexandra Gripenberg julkaisi novelleja ja matkakuvauksia, toimitti Koti ja Yhteiskunta -lehteä ja kahta lastenlehteä. Hänen puoluetovereistaan kaupanhoitaja ja kiertokoulunopettaja Eveliina Alakulju oli pohjalainen maatalon emäntä; Hilda Käkikoski, seppä-myllärin tytär, oli käynyt tyttökoulun ja jatko-opiston,

toiminut kansakoulun ja kansanopiston opettajana, Helsingin suomalaisen yhteiskoulun ja Helsingin suomalaisen tyttökoulun historian opettajana, kirjoittanut matkakirjoja, runoja ja aatteellisia teoksia, toimittanut paria lehteä; kauppiaan tytär Hedvig Gebhard oli suorittanut ylioppilastutkinnon sekä Tukholmassa että Helsingissä, hoiti lukuisia luottamustoimia ja toimitti Pellervo-lehteä; talollisentytär Liisi Kivioja, sokeainkoulun johtaja ja viimein KOP:n konttorinjohtaja, oli tehnyt monivuotisen opintomatkan amerikansuomalaisten keskuuteen; kauppiaan tytär Lida Wemmelpuu (Wilenius) oli kansakoulunopettaja ja kansanopiston johtaja.

Nuorsuomalaisten molemmat naisedustajat olivat kuuluisia pedagogeja ja koulunjohtajia. Maanviljelijän tytär Alli (Alina) Nissinen oli käynyt tyttökoulun ja veistokoulun ja suorittanut opettajan tutkinnon. Hän opetti uskontoa ja maantiedettä SYK:ssa ja Uudessa yhteiskoulussa (radikaali koulumuoto) ja perusti oppikouluun valmistavan koulun. Hän toimitti Emäntälehteä, julkaisi lastenkirjoja, oppikirjoja, näytelmiä, runoja ynnä muuta ja toimi Marttayhdistyksen ja Naisasialiitto Unionin varapuheenjohtajana. Kruununnimismies Hagmanin tytär Lucina oli SYK:n ja sittemmin Uuden yhteiskoulun johtaja, uutta luova pedagogi, Naisasialiitto Unionin puheenjohtaja ja ponteva

lehtipoleemikko; jokainen tiesi, kuka oli (muun muassa Havis Amandan sopimatoman tuominut) nimimerkki L.H.

Maalaisliiton edustaja Hilma Räsänen, vanginvartijan tytär, oli kansakoulunopettaja ja naisten lepokodin johtaja.

Kukaan suomalaisten porvaripuolueiden naisedustajista, Alexandra Gripenbergiä lukuun ottamatta, ei tullut yhteiskunnan yläluokasta, vaan he olivat itse luoneet uransa. Oman, patriarkaalisesta perhetraditiosta poikkeavan uransa toki loi myös Alexandra Gripenberg.

Ruotsalaisen puoleen edustaja Dagmar Neovius, kenraalin tytär, toimi Nya svenska samskolanin opettajana, perusti ja omisti Nya svenska småskolanin, toimi Helsingin leipäkonttorin johtajana ja sitten tilastokonttorin ylimääräisenä ak-tuaarina - ylimääräisenä, koska vakinaiset valtionvirat eivät vielä olleet avoimia naisille.

Sosiaalidemokraattiset naiset tunsivat köyhän osan

Räätälin tytär Maria Raunio kävi kansakoulun, työskenteli ompelijana ja Kansan Lehden konttoristina. Työväenliikkeessä hän vaikutti puhujana. Suurina muutovuosina hän päätyi Yhdysvaltoihin ja kuoli vuonna 1911 Astoriassa, Oregossa. Kärjäkirjuri Reinholdssonin tytär

Mihin naiset ensimmäisessä eduskunnassa kiinnittivät huomiota, mitä asioita ajoivat, mitä matkaan saattoivat? Se olisi erillisen selvityksen aihe.

Aleksandra Lehtinen työskenteli palvelijana, ompelijana ja agitaattorina. (Nimitys oli tuolloin suhteellisen neutraali.) Hän oli Sos.dem. naisliiton sihteeri. Keväällä 1918 hän meni Venäjälle ja työskenteli suomalaispakolaisten lastenkodin johtajana Buin kaupungissa Siperiassa. Suomeen palattuaan hän toimi Sosialistisessa työväenpuolueessa, joka oli kommunistien peitejärjestö, ja istui vankilassa 1929 - 32. Neuvostoliittoon palattuaan hän asui Petroskoissa ja Moskovassa, mutta kotiutui jälleen Suomeen 75-vuotiaana vuonna 1945.

Miina Sillanpää (Vilhelmiina Riktig), kiertokoulun ja tehtaankoulun käynyt torpparin tytär, tehdastyöläinen ja talousapulainen, on Suomen työväenliikkeen näkyvimpiä hahmoja. Palvelijatar-ten aseman parantaminen oli hänen johtoajatuksensa. Hän oli Helsingin palvelijatarkodin johtaja ja paikanvälitystoimiston johtaja, Elannon ruokalain ja kahvilain tarkastaja, Sos.dem. työläisnaisliiton sihteeri. Hän oli Suomen ensimmäinen naisministeri, toinen sosiaaliministeri 1926 - 27, toimitti useita lehtiä ja hoiti useiden yhdistysten luottamustoimia,

Tänä päivänä Miina Sillanpää olisi palkittu huomattavasti korkeammalla kuin ansioihin nähden suhteellisen vaatimattomalla talousneuvoksen tittelillä.

mm. Äitien ja lasten hoitoyhdistyksen ja Ensikotien liiton. Tänä päivänä hänet olisi palkittu huomattavasti korkeammalla kuin ansioihin nähden suhteellisen vaatimattomalla talousneuvoksen tittelillä.

Maria Laine (myöhemmin otti takaisin tyttönimensä Paason), laivurin tytär, oli palvelija, ompelija, Sos.dem. naisliiton ja Ihanneliiton (työläislasten ja -nuorten raittiusliiton) sihteeri. Viime vuosinaan hän piti Helsingissä paperikauppaa. Anna Huotari, piian tytär, kävi kansakoulun ja käsityökoulun ja toimi käsityönopeuttajana. Aktiivisena järjestöihmisenä hän joutui istumaan vankilassa 1918 - 21. Sittemmin hän ei ohjautunut kommunistiseen vaan sosiaalidemokraattiseen liikkeeseen, oli presidentin valit-

sijamies neljästi ja eduskunnan jäsen kuolemaansa vuoteen 1943 asti. Kuollessaan hän oli 69-vuotias. Iida Aalle (vuodesta 1912 Aalle-Teljo, alkuaan Ahlstedt) oli itsellisen pienviljelijän tytär. Yhdeksänvuotiaasta hän toimi pikkupiikana, sittemmin leipurina, leipomon osakkaana, ompelijana, täysihoitolanpitäjänä, puhujana ja luennoitsijana. Keväällä 1918 hän oli näkyvä esiintyjä, oli Venäjällä 1918 -

19, vankilassa Suomessa 1919 - 22 ja palasi sosiaalidemokraattiseen liikkeeseen. Hän piti sittemmin majoitusliikettä Kotkassa, toimi Sos.dem. naisliiton, Koteja vanhuksille ry:n, Vanhusten huolto ry:n puheenjohtajana ja oli kerran presidentin valitsijamiehenäkin.

Hilja Pärssinen (omaa sukua Lindgren, kirjailijana Hilja Liinamaa) oli kappalaisen tytär. Hän kävi tyttökoulun ja valmistui kansakoulunopettajaksi. Yhdessä opettaja-miehensä kanssa hän pyöri valistusmatkoilla aluksi suomalaisen puolueen ja raittiusliikkeen asioissa, sitten sosialistista aatetta levittämässä. Kansanvaltuuskunnan jäsenenä hän meni Venäjälle 1918, mutta palasi Suomeen ja istui vankilassa vuoteen 1923. Palattuaan sosiaalidemokraattiseen liikkeeseen hän työskenteli puhujana, yhteiskoulunopettajana, raittiusliikkeessä, Kansanvalistusseuran ja Työväen sivistysliiton luennoitsijana. Kirjailija Hilja Liinamaa julkaisi kymmenen runokokoelmaa. Eduskunnan jäsen hän oli kolmasti.

Yhdistyvätkö eduskunnan naiset?

Mihin naiset ensimmäisessä eduskunnassa kiinnittivät huomiota, mitä asioita ajoivat, mitä matkaan saattoivat? Se olisi erillisen selvityksen aihe. Kovin erilaiset, suurelta osin yhteiskunnallisten lähtökohtien määräämät kohtalot oli ensim-

mäisillä naisparlamentaarikoilla. Yhteiskunnalliset ennakkoluulot olivat suuria puolin ja toisin. Yhteistä asiaa ainakin oli kiinnostus naisten aseman parantamiseen, kansanvalistukseen, sosiaalipoliittikkaan (jota ei tuolla nimellä juuri vielä kutsuttu). Raittiusliike oli sata vuotta sitten yhteiskuntaa läpäisevä voima, jonka tuella moni aloitti uransa. Ahkeruus ja työn kunnioittaminen, urheiluhenki, ryhmäsolidaarisuus olivat tuolloin yhteiskunnallisesti ajattelevien arvoja niin oikealla kuin vasemmalla.

Yrjö Larmola

Päälähde: Suomen kansanedustajat 1907 - 1982. Valtion painatuskeskus, Hämeenlinna / Helsinki 1982.

Tarkistuksia Helsingin Suomalaisen Klubin sääntöihin

Klubin johtokunta päätti parisen vuotta sitten selvittää Klubin sääntöjen ajanmukaisuuden. Allekirjoittaneen Elias Irolan tuli ensin tehdä ehdotus tarvittavista muutoksista, minkä jälkeen asiaa valmisteli johtokunnan asettama sääntötyöryhmä, jossa toimivat Weijo Pitkänen, Olli Alho, Tuomas Koljonen ja Jyrki Berner jäsenenä sekä Elias Irola puheenjohtajana ja sihteerinä. Vaikka johtokunta käsitellessään muutosehdotusta oli sen sisällyksestä yksimielinen, päätettiin joidenkin kohtien edelleen pohittamiseksi ottaa aikalisä eikä esitystä viety Klubin kokouksen päätettäväksi. Kulunut aika on käytetty hyödyksi ja johtokunta on kokouksessaan 18.9.2008 yksimielisesti päättänyt esittää tarkistusten tekemistä sääntöihin tulevassa syyskokouksessa. Koska päätös sääntöjen muuttamisesta on tehtävä kahdessa, vähintään kuukauden väliajoin pidettävässä Klubin kokouksessa, tarkoituksena on, että lopullinen päätös sääntömuutoksesta tehtäisiin kevätkokouksessa 2009.

■ ■ Siitä kun Klubin sääntöjä edellisen kerran perusteellisemmin tarkistettiin, on kulunut yli neljännesvuosisata. Tuona aikana Klubin toimintaympäristö on muuttunut. Klubi on kasvanut merkittävästi ja sen palvelut jäsenistölle ja suomalaiselle yhteiskunnalle ovat olennaisesti

lisääntyneet. Joitakin sääntöjen kohtia on tarkasteltu sen kannalta, vastaavatko ne laajentuneen toiminnan vaatimuksia. Jäsenistön vaikuttamismahdollisuudet ovat myös tulleet tarkasteltaviksi. Muutoksia on esitetty tehtäväksi useissa yksittäisissä asiakohdissa ja myös kirjoitustapaa on uudistettu.

On kuitenkin syytä painokkaasti todeta, että sääntöuudistuksen tarkoituksena ei ole reivata Klubin toimintaa sen nykyiseltä peruslinjalta mihinkään uuteen suuntaan. Siihen ei ole tarvetta eikä sääntöjen tarkistukseen ole siinä mielessä ryhdytty. Klubin tarkoituksena on edelleenkin vaalia suomalaista kulttuuria, suomalaiskansallisia perinteitä ja suomen kieltä koko maassa, antaa jäsenilleen tilaisuus kehittävään keskinäiseen kanssakäymiseen suomalaiskansallisessa hengessä sekä edistää isänmaallisten, siivestyksellisten ja yhteiskunnallisten kysymysten harrastusta. Lisäyksenä aikaisempaan on maanpuolustuksellisten kysymysten harrastuksen edistäminen.

Klubin tarkoituksen toteuttamissääntönsä kohdalla on karsittu tekstin kaksisuistisuutta ja pyritty Klubin nykyistä toimintaa paremmin kuvaavaan esitykseen. Uutena asiakohtana on suomalaisen kulttuurin tallentaminen, jolla tarkoitetaan Suomen kansan sähköistä muistia, sekä mahdollisuus stipendien ja apurahojen lisäksi myöntää myös tunnustuspalkintoja.

Johtokunnan tehtäväksi on uutena asiana julkikirjattu huolehtiminen jäsenkunnan jäsenyyteen liittyvien odotusten huomioon ottamisesta Klubilla. Jäsenten mahdollisuudet myös itse tuoda ehdotuksensa Klubin toiminnasta vuosikokouksen käsiteltäväksi paranevat, kun syyskokouksessa uutena asiakohtana tulee käsiteltäväksi toimintasuunnitelman vahvistaminen. Toimintasuunnitelman tarkoituksena on tuoda suunnitteluun pitkäjänteisyyttä ja avoimuutta.

Nykyisten sääntöjen 6 §:ssä todetaan, että johtokunnan puheenjohtaja, joka toimii myös Klubin puheenjohtajana, valitaan syyskokouksessa kalenterivuodeksi kerrallaan. Sääntöjen 9 §:n mukaan syyskokouksessa valitaan johtokunnan jäsenistä Klubin puheenjohtaja seuraavaksi kalenterivuodeksi. Huolimatta erilaisesta ilmaisusta, olennaista nykyisten sääntöjen mukaan on, että Klubin puheenjohtaja tulee syyskokouksessa valituksi johtokunnan jäsenistä, joko aikaisemmin tai samassa vaalikokouksessa johtokuntaan tulleista, ja vain yhdeksi kalenterivuodeksi.

Puheenjohtajan valinnan suhteen esitetään, että syyskokouksessa tulisi valita Klubin puheenjohtaja erovuorossa olevan puheenjohtajan tilalle suoraan eikä siis johtokunnan jäsenistä. Hän kuuluisi johtokuntaan ja toimisi sen puheenjohtajana. Sen jälkeen valittaisiin muut

johtokunnan jäsenet erovuoroisten tilalle. Klubin puheenjohtaja valittaisiin kolmeksi vuodeksi nykyisen yhden vuoden asemesta. Ehdotettu valitsemistapa ja pitempi toimikausi korostaisivat puheenjohtajan asemaa ja olisivat sopuosinnussa hänen tosiasiallisen roolinsa kanssa Klubin johtajana ja kuvastaisivat hänen pitkäjänteistä sitoutumistaan.

Klubin toiminnan laajentumista kuvaava ehdotus, että toiminnanjohtajan tehtäväksi toimikuntien osalta tulisi huolehtia niiden päätösten toteutumisesta eikä enää näiden toimeenpanosta.

Klubin jäsenkunta on kasvanut noin 2700 henkeen. Se on osoitus Klubin elinvoimasta ja kiinnostavuudesta. Selvää on toisaalta, että Klubin tilat eivät riitä, jos nettokasvu aina vaan jatkuu. Jotta jonkinlainen varaventiili voisi tulla käytettäväksi, esitetään sääntöihin kirjattavaksi nimenomaista määrääystä, että johtokunta voi lykätä uusien jäsenten hyväksymistä määrääjäksi.

Klubin sisäisillä sivuilla osoitteessa www.klubi.fi on nähtävissä rinnakkain voimassaolevat säännöt ja niihin ehdotetut muutokset.

Elias Irola

Inkeri Lohivesi-Virkilä ei tunne ennakkoluuloa herrojenklubia kohtaan

Klubin sihteeri haastateltavana

Ei sellaisia työpaikkoja ole, sanoi Inkeri Lohivesi-Virkilän puoliso kuullessaan, että Inkeri harkitsi osa-aikaista tointa, jossa voisi järjestellä työaikaan ja jossa olisi pitkä kesäloma. Lapset, thai-syntyiset poika Chom ja tytär Petchrada, olivat jo riittävän isoja mutta eivät niin isoja että mahdollistaisivat kokopäivätyön. Parahiksi tuli tieto siitä, että Klubi haki sihteeriä. Hakijoita oli runsaasti. Hakemusten ja haastattelujen perusteella Inkeri tuli valituksi. Hän on nyt hoitanut tehtävää runsaat puoli vuotta.

■ ■ Inkeri on vaasalainen mutta asunut puolet elämästään Helsingissä ja tuntee itsensä helsinkiläiseksi. Pohjalaisuus ei pohjalaisesta kuitenkaan karise, seikka jota olemme oppineet kunnioittamaan kun muistamme edesmenneitä kunnia-puheenjohtajamme. Inkeri on koulu-

tukseltaan laskentamerkonomi ja tradenomi, työkokemusta mm. tuomiokunnan kanslistin tehtävistä ja asianajotoimistoista. Lautamiehenäkin hän on ollut. Puoliso on KHT-tilintarkastaja.

- Laskentamerkonomi? Pidät siis matematiikasta? - Kun kaikki muut menivät markkinointilinjalle, en halunnut kulkea ryhmän mukana. Mutta pidän eniten työstä, jossa saa olla kosketuksissa ihmisiin.

Asianajotoimisto Hannes Snellmanilla Inkeri työskenteli kuusitoista vuotta, koko ajan saman esimiehen työparina. Niin sanotut kemiat siis toimivat.

Päätä ei huimaa

Harrastuksikseen Inkeri ilmoittaa perheen, matkailun, lukemisen ja lasketelun. Organisaattorin taipumukset ilmevät siinä, ettei hän Lapissakaan malta olla pelkästään lomalla, vaikka perheineen siellä säännöllisesti lomaileekin, vaan on toiminut aiemmin myös laskettelumatkojen matkanjohtajana asianomaisen kurssin suorittuana. Hän on myös toiminut Vaasan Merenkäyntäjät ry:n hallituksessa ja sen purjelautajajoukon puheenjohtajana sekä Surfing ry:n hallituksessa.

Hänellä on siis taipumus joutua luottamustehtäviin. Mutta laskettelu ja surfaus? Eivätkö ne ole hurjia harrastuksia perheenäidille?

- Äiti kyllä kauhisteli, kun osallistuin Tampereen pääsiäisregattaan surfaamalla jäiden seassa. Mutta lapsenakin pikku-autot ja jalkapallo olivat tärkeämpiä kuin nuket. Vanhemmiten olen huomannut,

etten perheen pyöräretkillä enää laske makeää alas niin lujaa kuin ennen. Kai se on itsesuojeluvaisto kehittynyt.

Lasten kotimaa

- Harrastat matkailua. Mieluisin kohde? - Thaimaa! - Olipa tyhmä kysymys. Jos on kaksi thai-adoptiolasta ja lisäksi thaimaalainen kummilapsi, totta kai. Chom-poika, 12-vuotias, tuntee itsensä suomalaiseksi mutta tuntee tarvetta yhteyteen vanhan kotimaan kanssa, tytär Petchrada, yhdeksänvuotias, ei vielä niinkään, mutta kyseli hän tsunamin aikaan, miten vanhemmat ovat auttaneet uhreja. "Heissä saattaa olla sukulaisia." Hän tyytyi saatuaan vastauksen. Thaimaassa lapsilla on myös ystäviä, vaikka thai-kieltä he eivät puhu. Helsingissä kulttuurikeskus Caisassa on mahdollista sitä opiskella. Sen vuoro ehkä on myöhemmin. Thai-kielen rakenne ja siten kielen pohjana oleva ajattelu on hyvin erilaista kuin eurooppalaisten kielten.

Rasismiin lapset eivät ole Helsingissä törmänneet. Ehkä syynä on myös thaimaalaisen joustavuus ja kyky välttää konflikteja, Inkeri arvelee. [Haastattelija, jolla itsellään on eteläpohjalaisia esi-isiä, ajattelee, että jospa jokaisella pohjalaisperheellä olisi joustava ja sopuisa thailapsi, josta voi ottaa oppia, maailma paranis.]

Klubin, ei johtokunnan sihteeri

Inkerin toimenkuva on erilainen kuin edeltäjänsä; tämä oli sivutoiminen johtokunnan sihteeri. Inkeri on Klubin sihteeri ja palvelee tarvittaessa jäsenkuntaa, myös puhelimitse kotoa käsin. Toimisto-

työtkin sujuvat samalla tavalla. Klubilla hän on määrääjä.

- Et tuntenut ennakkoluuloa vanhoillista vanhojen herrojen klubia kohtaan?

- Suomalainen Klubi on jo ajatuksena mukava. Kulttuuritraditioiden ylläpitäminen ja välittäminen. Tosin en Klubista paljoa ennakolta tiennyt. Isäni ja isoisäni kävivät Vaasan Suomalaisella Klubilla, klubielämästä oli jonkinlainen kuva. Ei vanhoillisuus tässä mielessä ole kielteinen asia. Sitä paitsi vastaanotto työtovereiden ja jäsenten taholta on ollut hyvin positiivinen. Yllätykseksi joku on kokeillut, osaanko ruotsia. Suomalaisella Klubilla!

Haastattelija puhuu Klubin kasvusta. Joskus varmaan saavutetaan saturaatiopiste. Jäsenkunnan koostumus on myös muuttunut: Vielä 1960-luvulla oli virkamiehiä ja kulttuurielämän edustajia paljon, nyt on liikemiesten osuus tuntuvasti kasvanut. Tähän ei Inkeri ota kantaa: - Pidän siitä, että työtä on riittävästi. Odotan tästä pitkää työsuhdetta. Täyspäivätyöhön en kaipaa. Tiedän vielä Klubin käytännöistä hyvin vähän, mutta olen hyvä ottamaan selvää asioista.

Siinä puhuu aito pohjalainen. "Et sinä ylpeä ole, mutta vailla turhaa nöyryyttä", sanoo aviomies. - Hyvin vähän jään rypemään suruihin, en osaa olla pitkään loukkaantunut, Inkeri sanoo.

Tuntuu, että tässä on alku pitkälle ystävyydelle, vai miten se Casablancan loppurepliikki menikään.

Haastatteli Yrjö Larmola

Turvallisen ajon harjoittelua

AHVENISTOLLA

Motojyskyn kurseilla Ahvenistolla keskitytään onnettomuustilastojen perusteella kolmeen vaarallisimpaan ajotaitopuutteeseen. Ne ovat tehokas jarrutus maantienopeuksista, nopea väistö ja kaarreajo. Kuvassa keltakypäräinen kouluttaja ajaa vuorotellen jokaisen edellä ja takana näyttäen turvalliset kaarreajolinjat. kuva Motojysky

Maaliskuussa klubilaiset saivat korkeatasoista opetusta turvallisen ajon perusteista kahden illan ajan. Vasta teorian soveltaminen käytäntöön antaa valmiuksia turvalliseen liikumiseen kahdella pyörällä muun liikenteen joukossa ja näin tapahtui

■ Käytännön ajoharjoittelu toteutettiin Ahveniston moottoriradalla perjantaina 9. toukokuuta klo 09.00 alkaen. Harjoituksen järjesti ajoharjoittelukoulu-

tusta tarjoava Motojysky Oy ja sen johti Jyri "Jysky" Tengman kouluttajineen rautaisella ammattitaidolla. Päivästä muodostui helteinen monella tavalla.

Harjoitus jakautui neljään osioon. Hidasajolla aloitettiin. Se on tärkeä taito, erityisesti ruuhkaliikenteessä. Kouluttaja antoi käytännön ohjeet ja ajotapaa voi sitten kukin harjoitella. Jokainen voi mielessään vain kuvitella miten vaikeaa on pysyä kahdella pyörällä kävelyvauhtia hitaammassa nopeudessa.

hänen perässään ja siten oppia kaarreajon tekniikkaa.

Varovasti ajeltiin kouluttajan perässä, joka siirtyi sitten syrjään ja antoi joukon ajaa omia linjojaan. Hän tarkkaili eri kaarteissa pyörien menoa ja antoi tuoreeltaan palautetta. On merkille pantavaa miten nopeasti hyvässä ohjauksessa taito kasvaa ja turvallisuuden tunne lisääntyy, vaikka nopeudet kasvoivatkin aika pian harjoituksen edetessä. Mielenkiintoinen osio.

Työntöohjaus vei meidät seuraavaan jaksoon. Siinä simuloitiin yllättäen eteen tulevan esteen väistöä. Tämä harjoitus nosti pulssia, koska teoritunnilla kerrottu työntöohjaus tuntui kovin vieraalta, vaikka kohtuullisen kokenut motoristi mielestäni olenkin. Muutamilta esteenä olleet keilat lentelivät, mutta kouluttajan hyvien neuvojen myötä lopulta kaikki selvisivät harjoituksesta kunnialla. Omalta osaltani nyt jälkeensä voin vain todeta, että olen itse asiassa harrastanut mainittua työntöohjausta ihan vaisto-omaisesti, mutta näin korostetusti harjoiteltuna se antoi aivan uuden kokemuksen. Olen koko kesän ajan pyöräillessäni määrätietoisesti ja korostetusti asiaa harjoitellut ja nauttinut. Jännittävä jakso.

Paniikkijarrutus, kuten seuraavaa harjoitusta kuvattiin, tuntui todella jännittävältä. Ensin jokaisen oli jarrutettava vain takapyörällä niin, että se meni lukkoon. Tunnelma satulassa oli hiukan "tutiseva", mutta kaikki meni hyvin, savu nousi kun kumi kärysi. Tämän jälkeen kaikkien

Oikea kaarreajo ja sen hallitseminen lisää ajonautintoa, varsinkin motoristien suosimia pikkuteitä ajellessa. Kouluttaja jalkautti oppilaat ja kukin sai asettua siihen kohtaan kaarretta, jossa kuvitelti olevan oikean kohdan kaarteeseen kääntämiseksi. Enemmistö olisi kääntänyt kaarteeseen aivan liian aikaisin, mikä tekee kaarteesta läpiajosta hankalan. Sitten kurveihin! Kouluttaja ajoi kärjessä ja letka perässä. Jokainen sai vuorollaan "matkia" kouluttajan ajolinjoja ajamalla

Ahvenisto

oli vähintään 40 km/h nopeudesta jarrutettava mahdollisimman tehokkaasti. Katse oli pidettävä tarpeeksi etäällä ja jarrut kiinni. Etupyörää ei voi lukita, koska silloin pyörä varmuudella kaatuu. Harjoitus jatkui nopeutta lisäämällä ja jarrutusta tehostamalla. Jokaisen session jälkeen kouluttajat antoivat palautteen suorituksesta. Ohjeita noudattamalla suoritukset paranivat, eli jarrutustehot lisääntyivät. Pelottava jakso.

Kokonaisuudessaan helteinen toukokuun päivä oli erittäin antoisa. Kotiin ajellessa oli sellainen tunne, että jokaisen motoristin tulisi keväisin käydä vastaavanlainen kurssi, jota voisi kuvata vaikka ”ruosteen poistoksi”, ennen ajokauden alkua - suosittelen lämpimästi. Olen kuullut, että vastaavanlaisia kursseja järjestetään myös autoilijoille, mikä varmasti parantaisi meidän jokaisen ajokäyttäytymistä ja – taitoa, ruuhkautuvilla teillämme.

Jensin näkökulma ”Hullua, mutta niin nautittavaa.”

40 vuotta ulkona yhdestä harrastuksesta, ja sitten lapset, nähden isän poltteen, antoivat lahjaksi 2 päivän vuokramoottoripyörän.

Poltteen näki poikani, jolla oli moottoripyörä, jota en uskaltanut lainata. Vuokraus johti kolme vuotta sitten oman

moottoripyörän hankkimiseen. Ostokohde oli sellainen vanhemmalle herralle sopiva, hyvillä suojakatteilla varustettu matkasportti Yamaha FJR 1300.

Ensimmäinen turvallisen ajon kurssi antoi välittömästi tukea uusvanhaan harrastukseen. En aja pitkiä matkoja, mutta ajan ”vihreää linjaa” eteenpäin. Eli aina kun voin hoitaa asioita auton sijasta moottoripyörällä, vain kolmanneksen co2 päästöillä, niin olen tilanteeseen tyytyväinen.

Sitten moniaktivisti Hannu Vahtio perusti meille klubivelimotoristeille uuden yhteisen leikin. Eli yhdessä iloa antavan, hyödyllisen tapahtuman, veljille, jotka nauttivat moottoripyöräilystä, vanhana tai uusvanhana harrastuksena - MotoJyskyn pitämä turvallisen ajon teoriakurssi klubilla kahtena iltana, ja sitten varsin nautittava ja opettava ajokurssi Hämeenlinnan Ahveniston suljetulla radalla. Huomatkaa, ei vauhtiajoo radalla, vaan rata oli jaettu kolmeen osaan, jossa osaamistason mukaisesti ajettiin ja harjoiteltiin motoristeille erittäin tärkeitä osa-alueita. Maksimaalista jarrutusta, oikeita ajolinjoja, sekä yllätysväistöjä.

Motoni: malttia, nautintoa, ennen kaikkea turvallisuutta.

Teksti Paavo Varjola, Jens Stormbom, Hannu Vahtio

Otsikko lentomainosta mukaellen

Illaksi Ouluun, Ivalon kautta

Kesäkuun puolivälissä kolme klubiveljeä lähti suorittamaan Iron Butt -ajoa. Moottoripyörällä 24 tunnin aikana ajettavaksi reitiksi valittiin Helsinki-Kuopio-Kuusamo-Ivalo-Oulu. Yhteensä 1691 kilometriä.

■ Itse ajosta voi lukea lisää osoitteesta www.ibafinland.fi. Tarkoituksena on opetella ajamaan pitkiä kertamatkoja turvallisesti. Ei kovaa vauhtia vaan tasaisesti ja pitäen riittävästi taukoja. Selkeät ylinopeudet ovatkin syy ajon hylkäämiseen.

Lähdimme matkaan aurinkoisesta ja lämpimästä Helsingistä. Aamuyön vesisateiden jälkeen olimme Lapissa rän-

Vasemmalta klubiveljet Hannu Vahtio, Arif Sadik ja Teppo Oranne Ivalossa tauolla.

täsateessa kaatamassa pirtua tankkiin kaasuttimen jäätyksen estämiseksi. Matkalla oli poroja, kilometrien mittaisia hiekkakiertoteitä ja lukematon määrä huoltoasemia. Välillä onneksi aurinkokin paistoi eikä matkalla sattunut isompia vastoinkäymisiä. Määränpäähän Ouluun saavuimme ajoissa. Nyt tiedämme, mistä ajo on saanut nimensä. Ensi keväänä taas uudestaan.

Teppo Oranne

Konserttiarvostelu:

”Kaikkialla sävel kaikaa”

Helsingin Suomalaisen Klubin loistelas kuoro tuntuu lentävän kukasta kukkaan kuin iloinen kevätperhonen. Tavanomainen mieskuorolaulanta ei riitä. Etsitään uusia kokeiluja. Uusia saavutuksia kertyy kuin helminauhaan.

täjä. Vuosittaiset kevät- ja joulukonsertit ovat jo tulleet tutuksi, samoin konsertti- matkat ulkomaille.

Viime keväänä (13.5. 2008) kuoro suoritti uuden aluevaltauksen Aleksanterin teatterissa.

”Laulan, laulan lapsellein”- konsertissa lastenlauluja oli sijoitettu tutujen kevätlaulujen ja kansanlaulujen joukkoon.

■ ■ Ei ihme, että kuoron maine on alkanut kiiriä myös klubihuoneiston ulkopuolelle. Uusia laulajia tulee mukaan – tietysti vain arvokkaan jäsenportin kautta!

Kuorosta ja orkesterista on viime vuosina kehittynyt Klubille todellisia musiikillisia lippulaivoja. Molemmat ovat niittäneet mainetta useissa tilaisuuksia Klubin sisällä ja yhä enenevässä määrin myös klubin ulkopuolella. Kuoro on tässä suhteessa ollut vahva tiennäyt-

Tämä oli mahdollista vain sen vuoksi, että kuoron johtaja Henrik Lamberg on paitsi sovittaja ja säveltäjä myös runoilija! Mikä valtaisa lahja mieskuorolle, jonka laulajilla on kokemuksia useista maamme eturivin kuoroista. Äänimateriaalin rikkaus antaa mahdollisuuden erilaisiin kokeiluihin ja innostaa uuden luomiseen.

Ja kokeiluja myös tehtiin kevätkonsertissa.

Kun tällä kertaa istuin katsomossa, oli mahdollisuus kuunnella ohjelmistoa aivan eri tavalla kuin kuoron sisältä, laulajana.

Ensinnäkin haluan todeta, että kuoron ulkoasu – valkoinen smokkitakki ja siniset tykötarpeet – teki todella tyylikkään vaikutuksen. Esiintyminen on arvokasta ja hillittyä. Ei jäykkää, vaan luontevaa. Nuottitelineet antoivat ryhtiä, mutta eivät tietenkään poistaneet sitä puutetta, että laulut pitäisi osata ulkoa.

Oli itse asiassa häkellyttävää huomata, että konsertin heikoin ja epävarmin lenkki teki minuun parhaimman vaikutuksen. Henrik Lambergin säveltämä ja sanoittama ”Keväthumaa” oli rohkea kokeilu, joka epäonnistui lähes totaalisesti.

Mutta ehkäpä juuri siksi lempeät ajatukset jäivät elämään.

Olin ehtinyt tutustua nuottikuvaan vain hätäisesti. Se vaikutti harkitulta ja asialliselta, mutta esitys oli varmasti aika

kaukana siitä, mitä säveltäjä oli tarkoittanut.

Toivoisinkin, ettei ”Keväthumaa” pudotettaisi ohjelmistosta, vaan – päinvastoin – sitä harjoiteltaisiin ja hiottaisiin. Runoilija-Lambergin sanoja pitäisi kuunnella tarkemmin ja niitä pitäisi sovittaa paremmin nuottikuvaan ja rytmiin.

Tein merkintöjä ohjelmalehtiseen. ”Keväthuman” jälkeen piirsin kysymysmerkin. Kaksi tähteä sai kaunis ja tunnelmallinen ”Orvokkeja äidille” vain sen vuoksi, että kuoron varajohtajan olisi pitänyt tulla esille, jotta Henrik Lamberg olisi voinut keskittyä koko sydämeästään sooloonsa. Muutoin se olisi kyllä saanut täydet kolme tähteä.

Konsertin kolme viimeistä numeroa olivat aivan valloittavia, erityisesti Henrik Lambergin sovitus Allu Turpeisen laulusta ”Rölli”.

Epäröimättä piirsin kolme tähteä Leevi Madetojan lauluun ”Kaunehin maa”. Kun se osattiin ulkoa, se myös näkyi ja kuului. Loistava esitys!

Weijo Pitkänen

VAPPU vuonna 2008

Kuvat: Elias Iirola

Taas leivoset ilmassa leikkiä lyö

Riitta Malmberg nuorten klubilaisten ympäröimänä

Elias Iirola ja Kari Kuula testaavat juomapuolta

Leif Eklöf ja Bill Baker hyvällä mielellä

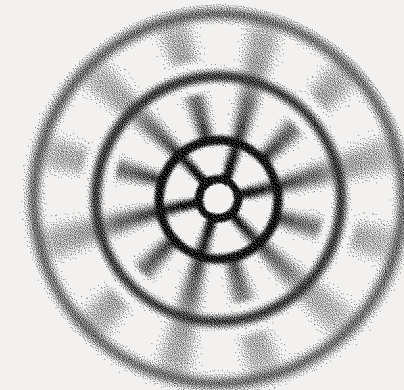

Eero Sinikannel laulattaa. Orkesterissa Jouni Heinonen viulu, Jarno Kuusisto harnuri ja Matti Koskiala rummut

Helsingin Suomalaisen Klubin

Syksyn 2008 OHJELMA

Joihinkin tilaisuuksiin edellytetään tai suositellaan ennakkoon ilmoittautumista. Tämä tapahtuu Klubin nettisivuston hovimestarisovelluksen kautta tai sähköpostitse osoitteeseen klubimestari@klubi.fi tai (mieluiten lounasajan ulkopuolella) puhelimitse (09) 586 8830. Erikseen on mainittu ilmoittautumisesta Klubin ravintolan myyntiin.

Syksyn 2008 OHJELMA

LOKAKUU

27.10. (ma) 16.00 Biljardin mestaruuskilpailut (tasoituksin kaisa, snooker, kara).

28.10. 16.00. Toroskruuvi

30.10. (to) 19.00. Ulkopoliitiikan ilta. Vieraana Venäjän suurlähettiläs

Aleksander Rummyantsev, joka kertoo Venäjän ulko- ja turvallisuuspolitiikan ajankohtaisista asioista. Isäntänä Antti Lassila. Ruokabuffet 17.30-19.00.

31.10. (pe) Klubin puhallinorkesterin konserttitanssiaiset. Teemasäveltäjänä Rauno Lehtinen. Tilaisuus alkaa noin tunnin konsertilla. Tanssia illallisen jälkeen. Illalliskortit tulee varata etukäteen.

MARRASKUU

3.11. (ma) 19.00. Kirjailta (avec) Tohtori Kai Häggman esittelee kir-

joittamaansa Suomen 150-vuotta täyttävän Suomen kirja-alan historian ”Paras tawara maailmassa”. Ruokabuffet 17.30-19.00. Isäntänä Veikko Sonninen. Suositellaan ilmottautumista.

5.11. (ke) 16.00. Biljardin mestaruuskilpailut (tasoituksin, parisnooker ja keila)

7.11. (pe) 19.00. Syysrevyy ”Paukurauta-Tarja ja huuliharppukostaja” Komediateatteri Arenassa.

10.11. (ma) 19.00. (avec) Martinpäivän illallinen: hanhea ja italialaisia viinejä musiikin siivittämänä. Lisäksi Olli Alho pakinoi Martinpäivän tautasta. Isäntänä Jorma Hämäläinen. Ilmoittautuminen ravintolamyntti@klubi.fi tai 09 586 88344.

11.11. (ti) 11.30. Liiketoimintajaoston lounasvieraana ekonomisti Harri Hietala (Suomen yrittäjien keskusjärjestö): Yleiset talousnäkymät.

13.11. (to) 19.00. Oikeuspolitiikan ilta. Lainsäädäntöneuvos Jyrki Jauhi-

ainen (Oikeusministeriö): Asunto-osakeyhtiölain kokonaisuudistus valmistumassa. Isäntänä Jukka Pasanen. Ruokabuffet 17.30-19.00.

14.11. (pe) Biljardin YT-klubien senioreiden mestaruuskilpailut Savonlinnassa (14-16.11.)

17.11. (ma) 16.00. Biljardin kuukausikilpailu

19.11. (ke) 12.00 alkaen Gastronomiakerhon järjestämä pitkä lounas Mika Waltarin hengessä. Paikkoja rajoitusti Lisätietoja ja ilmoittautuminen jari.karpakka@kolumbus.fi tai 050-5552566

20.11. (to) 18.00. Klubin syyskokous. Kokouksen jälkeen vietetään ilallisen ja yhteislaulun merkeissä.

20-23.11. Maanpuolustuskerhon retki Rovaniemelle ja Rovajärvelle. Täynnä

25.11. (ti) 19.00. Jazz-illassa (avec) kuullaan klassisen jazzin svengia, kamarijazzin eleganssia ja jazzin vai-

heita. Dixielandia, swingia, bebopia, mainstreamea ja lattaria jammailevat klubin jazz-trion, Tuomas Kalliala (basso), Jarza Karvonen (rummut) ja Seppo Hovi (piano) vierailijoina Pekka Toivanen (tenorisaksofoni ja klarinetti) sekä Pentti Lasanen (alttosaksofoni ja trumpetti). Illan isäntänä ja juontajana Seppo Hovi. Ilmoittautuminen klubin www-sivujen kautta tai ravintolamyntti@klubi.fi tai 09 586 88344.

27.11. (to) 19.00. Talouspolitiikan ilta. Uusliberalismin raunoilla? Isäntänä Pekka Ritvos. Ruokabuffet 17.30-19.00.

30.11. (su) 12.00-15.00 Tenniksen nelinpelimestaruuskilpailut Talissa.

Syksyn 2008 OHJELMA

JOULUKUU

1.12. (ma) 16.00. Biljardin kuukausikilpailu

1.12. (ma) 19.00. Kirjailta (avec). Filosofian tohtori, kirjailija Lasse Lehtinen kertoo sodan jälkeisestä Suomen jälleenrakentamisesta kirjoittamastaan romaanistaan Siivettönnä en voi lentää. Ruokabuffet 17.30-19.00. Isäntänä Veikko Soninen. Ilmoittautumista suositellaan Klubin nettisivujen kautta

6.12. (la) 19.00. Itsenäisyyspäivän juhla (avec) Juhla- tai tumma puku. Suuret kunniamerkit

9.12. (ti) Lohjan jänisjahti. Osallistujien määrä enintään 15 henkeä. Lisätiedot ja ilmoittautumiset hannu.vaahtio@kiinteistomaailma.fi tai 0400-555311

15.12. (ma) 16.00 Biljardin kinkukärri

17.12. (ke) 18.00. Klubin joulujuhla (avec)

19.12. (pe) 19.00. Klubin kuoron Joulutunnelmaa-konsertti Helsingin Vanhassakirkossa.

Tammikuu 2009

7.1 (ke) Klubi aukeaa

15.1 (to) Merkkipäiväilta

16.1 (pe) Fasaanijahti Mäntsälässä. Hinta 150e osallistujalta. Lisätiedot ja ilmoittautumiset hannu.vaahtio@kiinteistomaailma.fi tai 0400-555311

22.1 (to) Historian ilta – Ulkopoliittikan 70-luku

23.1. (pe) Kytäjän jänisjahti. Lisätiedot ja ilmoittautuminen Rainer Wulff, altan.wulff@luukku.com tai 0500-480213

HELSINGIN SUOMALAISEN KLUBIN VENERETKI 6.6.2008

Kuvat: Elias Iirola

Klubilaisia Kuivasaassa

Klubin perinteinen veneretki eli sisäruokintakauden päätös starttasi tänäkin vuonna aurinkoisessa säässä perinteiseen aikaan ja perinteisestä paikasta Kauppahallin edestä perjantaina 6.6. Retken järjestelyt olivat kuitenkin kaikkea muuta kuin perinteiset loppuvaiheessaan.

■ ■ Kuluva vuoden veneretken suunnittelukokous pidettiin jo hyvissä ajoin viime vuoden puolella. Kokouksessa sovittiin tietysti vierailusatama ja mukaan saatava venekalusto, joka omalta

osaltaan määrittelee mukaan pääsevien määrän. Kevään korvalla alkoi retkikohteen varmistus ja yhteydenpito Suomenlinnan Rannikkorykmentin komentajaan tarvittavien lupien ja muiden asioiden järjestämiseksi. Tarkoituksen oli rantautua kohtuullisen merimatkan jälkeen Vallisaareen, jossa olisi ollut esitelmä Vallisaaren suuresta ammusvaraston räjähdyksestä 9.7.1937 eli melkein 71 vuotta sitten. Ohessa ensin HS julkaisema (9.7.2007) artikkeli siitä ja sen jälkeen ote Rannikon Puolustajat lehdestä 2/97:

KLUBIN VENERETKI

Henrik Lamberg

Vallisaaren räjähdysonnettomuus järkytti helsinkiläisiä

12 ihmistä kuoli ammusvarastojen ketjuräjähdyksissä 70 vuotta sitten Sirpaleita lensi kaupunkiin asti

► Helsinki täräsi aamupäivällä tasan 70 vuotta sitten, kun Vallisaaren linnakaasaarella alkoi yhteensä kaksitoista ihmistä surmannut räjähdysräjähdys. Paineaalto huojautti seinä ja paiskoi ovia Töölössä saakka. Rappausta tippui toimistojen kaatoista Erottajalla.

Varomattomasta taistelupanosten laaamisesta ilmeisimmin alkunsa saanut

kipinä aiheutti koko päivän kestäneen tulimyrskyn, joka eteni sotilassaaren ammusvarastolta toiselle. Tuhannet helsinkiläiset kerääntyivät kaupungin rannoille seuraamaan suuronnettomuutta, joka on edelleen yksi pääkaupunkiseudun vakavimmista rauhanajan turmista.

Olli Auterinen kertoo rientäneensä Kulosaaren kallioille katsomaan tuhoa. Hän oli tuolloin 15-vuotias. "Olin kuullut, että Vallisaassa räjähtelee. Musta savupilvi nousi saaren ylle", Auterinen muistelee.

Juuri ennen onnettomuutta oli Kustaanmiekan salmen toisella puolella, Suomenlinnassa, vietetty merivoimien vuosipäivää. Paraatiin osallistuneet sotilaat luulivat ensimmäisiä räjähdyksiä kunnialaukauksiksi.

Tilanteen vakavuus valkeni pian, kun kranaattien sirpaleita, kiviä ja muuta räjähdysromua alkoi tippua taivaalta, kertoo Vallisaassa 1980-luvulla sotilastehävissä työskennellyt tietokirjailija Ove Enqvist.

Vallisaaren eloonjääneet olivat pakokauhun vallassa. "Syöksyimme suin päin rantaa kohti äärettömästi kauhistuneina leimuavien tulenlieskojen ja savupilvien ympäröimänä", kuvaili saarelta pelastunut nainen Helsingin Sanomien toimittajalle. "Rannassa oli paljon veneitä, mutta useita moottoreita ei saatu käyntiin ja airoja puuttui."

Martti Enäjärvi, Matti Packalén ja Jouko Liusvaara

Savun seasta ilmaan kimpoilleet sytyttimet muistuttivat "hehkuvia neuloja". Ihmiset suojautuivat kallionkoloihin. Epätoivoisimmat uivat Kuninkaansaareen ja Suomenlinnaan. Eräs salmen yli uinut nainen toi mukanaan puolitoistavuotiaan alastoman lapsen, joka oli löytynyt sekasorron keskeltä ilman vanhempiaan, kertoi komendanttitoimisto.

Voimakkaimman paineaallon aiheutti

syvyysspommivaraston räjähdys. Yhteensä 12 tonnin ammussäilön tuhoutuminen kaatoi puita "kuin jättiläisviikatteen edestä", tuhosi rakennuksia ja lennätti sirpaleita aina Kaivopuistoon ja Katajanokalle saakka.

Kauppatorin laituriin saapuneet veneet ja pelastusalkut toivat mukanaan useita kymmeniä loukkaantuneita. Torille kerääntyneet ihmiset seurasivat järkytty-

KLUBIN VENERETKI

neinä ja uteliaina, kun ambulanssit lujettivat huonokuntoisimpia hoidettavaksi muun muassa Kirurgiseen sairaalaan.

Santahaminan ja linnakesaarten palokunnat komennettiin sammutustöihin. Mukana oli myös Helsingin VPK.

Sammutus eteni hitaasti, sillä palomiehet ja sotilaat joutuivat toistuvasti suojautumaan kimeästi viheltäviltä ammuksilta. Viimeiset räjähdykset tapahtuivat lehtitietojen mukaan vielä seuraavan päivän aamulla, kun jälkisammutuksessa ruiskutettu kylmä vesi jäähdytti tulikuumia ammuksia ja sai ne laukeamaan.

Diplomaattikunta reagoi nopeasti onnettomuuteen. Ruotsin, Viron, Britannian, Ranskan ja Puolan suurlähettiläät esittivät surunvalittelunsa ulkoministeri Rudolf Holstille turmapäivänä.

9.7.1937 tapahtui Vallisaarella ammusvarikolla tuhoisa räjähdys. Vuonna 1987, kun räjähdyksestä oli kulunut 50 vuotta, haastateltiin silloin 91-vuotias sotilasmestari Rikhard Antilaa muun muassa Vallisaaren räjähdyksestä. Tässä haastattelusta on aikaisemmin julkaisematon, räjähdystä koskeva osa.

Mainittuna päivänä, ennen kello yhtätoista olin puhelinkeskustelussa päällikköni eversti Nikolai Weggen kanssa. Seisoin työpöytäni vieressä katsellen ulos työhuoneiden suuntaan. Yhtäkkiä rakennuksen takaa näkyi valtava liekki. Tiesin heti mitä siellä tapahtuu. Sanoin

everstille: "Nyt täällä tapahtuu kauheita. - Hälytys!"

Näin se alkoi. Vallisaarella oli kaksi panostushuonetta. Suuremmissa huoneissa oli tehty kahdentoista tuuman tykin taistelupanosten uudistustyötä. Pienemmässä huoneessa tehtiin kuuden tuuman tykin panosten kunnostusta.

Jälkiselvittelyssä tulin siihen tulokseen, että joku tai jotkut miehistä eivät noudattaneet antamiani ohjeita, varsinkin siinä vaiheessa kun raskas puolipanos (78 kg) otettiin metallisäiliöstä ulos. Ohjeeni mukaan piti toimia siten, että kun säiliön kansi oli poistettu, nostettiin säiliö panoksineen pystyyn.

Tämän jälkeen säiliö nostettiin yläkautta pois ja panos tuettiin ja siirrettiin kolmen miehen voimin työpöydälle purettavaksi ja uudelleen koottavaksi. Kummassakin päässä olevat mustaruutiprismat koottiin ehjistä prismoista uudelleen ja koko panos sidottiin lujasti.

Raskaita uhreja

Suuri vaara piili otettaessa panosta ulos. Sitä ei saanut tehdä esimerkiksi lattialla vaaka-asennossa siksi, että siinä syntyi voimakas kitka, joka saattoi aiheuttaa rikkoutuneista mustaruutiprismoista varhaiseen jauheen syttymisen.

Vuosina 1918-1921 näitä panoksia

siirrettiin linnakkeilta varikoihin, eikä niitä silloin osattu käsitellä oikealla tavalla. Tästä rajusta käsittelystä aiheutui tuolla edellä mainitsemani mustaruutiprismojen rikkoutuminen.

Koska näkemäni suuri liekki näkyi juuri siltä puolelta, missä käsiteltiin näitä suuria panoksia, pidän varmana, että onnettomuus alkoi sieltä. Sääntönä oli, että valmistuneet panokset siirrettiin heti ulos ja vietiin kellariin, joten työhuoneissa oli vain työn vaatimat muutamat panokset.

Tässä onnettomuudessa kuoli kaikkiaan 13 ihmistä. Kahden päivän kuluttua kuoli myös pääesikunnan taisteluvälineosaston päällikkö insinöörieversti Aleksanteri Huuri. Sydän ei kestänyt. Hänelähän oli suurin vastuu.

Edellisenä päivänä hän ja eversti Wegge kävivät tarkastamassa A-osaston toimia. Ilmoitin heille, että valmistavara, 152/45 C patruunoidut laukaukset, on pian saatava työalueelta pois. Lupasivat antaa määräyksen huomispäivänä. Se määräys tuli myöhään.

Onni onnettomuudessa

Tulen levitessä nopeasti panostushuoneista kaikkiin tiloihin tapahtui voimakas räjähdys huoneessa missä säilytettiin tilapäisesti nalleja ja detonaattoreita.

Tuomas Kalliala

Minulla oli kädet täynnä tehtäviä, enkä ollut ehtinyt huolehtia niitä turvalliseen kellariin.

Kerron tässä välissä tilanteesta kotona. Vaimoni oli aamulla lähtenyt asioilleen kaupunkiin. Kotona olivat tyttäreni Päivikki (9 v) ja Pirkko (5 v). Kun onnettomuus alkoi, huomasivat lapset, että jotain erikoista tapahtuu ja tulivat luokseni toimistoon. Kehotin heitä lähtemään kiireesti rantaan ja pyrkimään veneeseen. Näin tekivät ja pääsivät kaupunkiin. Siellä tapasivat sitten äitinsä.

Tämän jälkeen lähdin ulos katsomaan mitä voin tehdä näiden ihmisten

hyväksi. Patruntipaikalta kaikki olivat lähteneet. Läheisellä kaivolla olleen sammutusryhmän käskin siirtymään kauemaksi koska kohta alkavat ammuksentorjunnat räjähdellä.

Ketään muita en työhuoneen luona nähnyt. Kuljin patruntihuoneen läpi ja toisen pään ovesta ulos 2-3 metriä. Silloin sirpale iski minuun leikaten vasemman posken nenästä leukaan. En menettänyt tajuntaani, vaikka ilmanpaine lennähti monta metriä. Kykenin poistumaan paikalta. Ellen olisi voinut, niin kohta olisi perimetrinen maakerros peittänyt.

Matkalla rantaan eräs työnjohtaja sitoi vuotavan vammanni. Tämän jälkeen pääsin nopean veneen kyydissä kaupunkiin ja siellä hoitoon Kirurgiseen sairaalaan. Puolentoista viikon kuluttua pääsin sairaalasta kotiin vammanni parantuneena, mutta muuten vielä heikossa kunnossa.

Tieto luo turvaa

Sain kutsun Puolustusministeriöön. Siellä tuomari eversti Pipping halusi kuulla selostukseni kaikesta. Olinhan ainoa, joka tiesi miten Vallisaaren räjähdysnettomuus alkoi. Ei minua voitu syyttää mistään. Ja niin sain jatkaa toimintaani Vallisaarella ja keskittyä oman osastoni hoitamiseen. Uskon vieläkin, ettei tätä onnettomuutta olisi tapahtunut, jos

olisin saanut itse paikalla ollen johtaa töitä.

Räjähdyalue oli melkoisesti myllerretty. Mm. lastauslaiturille johtava tie ja rata olivat kokonaan kadonneet. Voimakas räjähdys tapahtui kun tulivyöry eteni varastoon, jossa oli 12 tonnia merivoimille kuuluvia syvyyspommeja.

Kokonaan hajonneet rakennukset raivattiin pois. Vähemmän vaurioituneita alettiin kunnostaa. Toimistotalo, jossa oli myös asuntoja, vaurioitui pahoin kun 152 mm ammus räjähti asuntoni keittiössä (se oli lentänyt korkealle ylös ja sieltä pudonnut katon lävitse tähän taloon).

Talon korjaus valmistui seuraavana vuonna, siis 1938. Toimistotalon huoneilat oli suunniteltu aivan uusiksi, mm useita huoneita käsittävät toimistotilat tulivat alakertaan, kun ne ennen olivat toisessa kerroksessa. Myös uudet työhuoneet rakennettiin.

Tämän räjähdysnettomuuden jälkeen pääesikunnassa tultiin käsitykseen, että ammusvarikoissa toimivat vastuunalaiset henkilöt tarvitsevat enemmän tietoa näistä asioista.

(Alkuperäisestä tekstistä muokannut Ove Enqvist)

■ Kyseinen tapahtuma oli välillisesti syynä siihen, ettei Vallisaaren retkestä tullutkaan mitään. Huhtikuun lopulla nimittäin rykmentin tiedottaja ilmoitti, ettei Vallisaaren voinut päästää vierailijoita, koska

maastosta oli löytynyt runsaasti räjähtämättömiä ammuksia. Vaihtoehdoksi tarjottiin Isosaarta, jonka hyväksyin klubin golfareiden hurraa-huutojen innoittamana. Isosaarella taitaa olla Helsingin eteläisin golfkenttä, jolla vain harvat ovat päässeet puttailemaan. Toukokuu läheni loppuaan ja veneretken asiat tuntuivat olevan kohdallaan. Kunnes tuli ilmoitus, että Isosaarella on varusmiesten omaispäivä ja saarelle odotettiin satoja ihmisiä, eivätkä voi millään ottaa vastaan klubin veneitä. Viimeiseksi oljenkorreksi tarjottiin sitten Kuivasaarta, johon oli tyytyminen.

Viimeinen vastoinkäyminen koettiin sitten veneretken alusviikolla, kun Laukasen Matti ilmoitti, että monivuotinen työjuhta ja ravintola-alus Annet oli konevian takia remontissa, eikä voi osallistua veneretken kuljetuksiin. Onneksi klubiveljistä löytyy talkoohenkeä ja Pekka Haltia Lotta veneineen lupautui kuljettamaan klubiveljiä vanhojen tuttujen Timo Niemisen Urkin, Raimo Korhosen Lovisan ja meripelastusseuran alusten lisäksi.

Näin saatiin joukot saareen, jossa nautittiin puheiden jälkeen maittava lounas klubin orkesterin musisoidessa tunnelmaan sopivasti taustalla.

Iltapäivällä saareen rantautui myös iloinen joukko nuorempaa väkeä tutustumaan Kuivasaaren tykkeihin, joukossa paljon nuoria viehättäviä kauniimman sukupuolen edustajia. Klubin puhallinorkesterin innoittamana notkeimmat ja nopeimmat tanssijat meistä veivät naiset tuliseen tangoon ja lempeään valssiin muiden katsellessa kateellisina tätä menoa. Uskon, että tanssittajille jäi tästä retkestä mukava muisto ja eivätköhän tanssittavatkin muista Klubin uljaita uroita lämmöllä.

Kotiin palattiin sitten aikataulun mukaisesti ja perinteitä noudattaen, osa joukoista suuntasi Palacen terassille ja osa taas Vanhan patiolle ja loput tahoilleen.

Summa summarum, uskon, että kaikille jäi hyvä mieli tästäkin veneretkestä.

Kaj Sarpaneva

Otteluita Hangon rintamalla

Klubin tennissotureiden perinteinen kesäretki tehtiin tänä vuonna kimpakyydein Hangon Tennisklubin kentille 10. – 11. 6. Kokoontumislounas tennisklubilla tiistaina loi merihenkisen tunnelman paitsi kirkkaan lohi-keiton, niin myös tihkusateen voimalla. Niinpä jouduimmekin alkajaisiksi turvautumaan pariaksi tunniksi sileäpohjaisiin sisäpelikenttiin, ja samassa yhteydessä Hangon vielä uudenkarhean sisähallin olosuhteisiin, kunnes Jussi Nesteen tilaamat pelikelit alkoivat meitä helliä.

■ ■ Jussi oli jälleen juoninut demokraattisen mutta kaksinkertaisen karsintasarjan, eikä sitä kuuluisaa parran pärinää sittemmin kuulunutkaan kuin korkeintaan pelikentiltä. Lähinnä oli puhetta siitä, tulisiko noudattaa kelloa vai pelata syöttövuoro loppuun... vakaat klubiveljet eivät suinkaan horju mielipiteissään kulloisenkin pelitilanteen mukaan?

Saunoimme HTK:n yläkerran tiloissa ennen siirtymistä kalaherkkujen ääreen. 'Pä Krokenin' buffet vei makoisasti sen nälän tunteen, joka oli neljän tennistäynteisen tunnin aikana ehtinyt hiipiä itse kunkin puseroon. Ravintoloitsija Magnus

kertoili meille auliisti kalastaja-ravintoloitsijan ammatin nykypäivästä. Kuultiinpa illan mittaan länsimurteella laulettuja juomalaulujakin! Jatkoja vietettiin urheiluhenkisesti mm. EM-jalkapalloa seuraten, mihin majoituskeskukseemme Villa Maija piharakennuksineen tarjosi oivat puitteet.

Retken huipennus aloitettiin keski- viikkona runsaan aamiaisen voimin pela tuilla loppuotteluilla. Round Robin –metelmä seuloi vääjäämättä esiin kunkin lohkon parhaan pelurin:

Hangon rintama: Lauri Palojärvi

Hangon Villa: Osmo Kähkönen

Hangon Ranta: Risto Rasku

Otteluita ja muita edesottamuksimme seurasi myös Klubin johtokunnan virallinen valvoja Leif Eklöf, joka Hangon residenssistään saattoi kätevästi siirtyä kilpakentille.

Pelien päätteeksi oli Jussi varannut historiallisesta kahvilasta 'Neljän tuulen tupa' joukoillemme oivallisen ahvenlounaan, jonka yhteydessä suoritettiin mm. palkintojenjako. 'Neljän tuulen tupa' on perustettu v. 1904 Hangon itäisen rannan niemekkeelle. Kahvilan entisistä omistajista tunnetuin on G. C. E. Mannerheim, jonka hallussa kahvila oli vv. 1927 – 1933.

Tämänkertaisen tennisretken oheis-

ellei pääteemana oli sotahistoria. Hangon ympäristöineen luoksin teemaan ainutkertaisen tunnelman, mikä viritti eri seurueissa asiaankuuluvia keskusteluita. Hangonseutu tarjoaa myös sota-ajan historiallista asiatietoa. Niinpä kotimat-kallamme poikkesimme vielä kantatien varrella sijaitsevassa Rintamamuseossa. Museo tarjoaa vierailijalleen todella muutakin kuin muutaman tykinputken mäntykankaalla. Asiantuntevan museo-oppaan tarinoita olisi halunnut kuunnella pidempäänkin, puhumattakaan siitä, että museon sisätilojen näyttely oli ajatuksia herättävä.

Me matkalaiset kiitämme Jussia vähemmän ohjelman luomisesta ja aivan erityisesti sadevarausten kärsivällisestä säätämisestä!

Ensi kesänä meillä on odotettavissa uudet kujeet samassa hengessä. Muutama muukin osallistuja mahtuu hyvin mukaan näihin karkeloihin, vaikka kaikki nyt reissussa olleet jo tyhjentelevätkin kalentereitaan kesäkuun ensi viikkojen kohdalta.

Veli-Matti Leppänen

ENNÄTYSSOTKAT

Joukko Klubin digikamera- ja luontokuvauspiiriläisiä suuntasi toukokuun puolessa välissä katseensa jälleen Haminan ja itäisen Suomenlahden suuntaan. Reput oli lastattu kame-roilla, kiikareilla ja kuulaan loppukevään edellyttämällä ulkoiluvälineillä. Kaikille näille oli perillä käyttöä. Ehkä tärkein matkavarustus oli kuitenkin iloinen ja klubihenkinen mieli. Viikonlopun lähestyessä loppuaan saatoim-me yhdessä todeta, että retki täytti kaikki odotukset ja vähän ylikin.

■ ■ Rakinkotkan saari sijaitsee arktisten lintujen muuttoväylän varrella. Se ei kuitenkaan riitä. Ratkaisevaksi muodostuu aina ajoitus. Kysymys on siitä, oletko silloin paikalla, kun hanhet, allit, pilkka-siivet, lapasotkat ja muut nousevat Viron levähdyspaikoiltaan ilmaan ja jatkavat matkaansa pesimäalueilleen, jotkut kauas Siperian tundrille.

Tällä kertaa ajoituksemme osui, ellei nyt napakymppiin, hyvään yläyhdeksikköön ainakin. Erityisesti sunnuntaina saimme ihailta tuhansien ja taas tuhansien hanhien vyöryn ylitsemme kohti koillista. Kotimatalla Rakinkotkasta man-

tereelle osui kohdallamme myös sanoin kuvaamaton hetki, kun lähes tuhat lapasotkaa nousi vedestä lentoon jatkaakseen matkaansa eteenpäin. Olimme todistamassa Suomen ennätysten syntymistä.

Lintumentorimme ja klubiveljemme Lasse J. Laine totesi parven koon määrittelyään, että tällaista ei Suomessa ole aiemmin nähty. Kyse oli siis

maamme suurimmasta lapasotkien yhtä aikaisesta esiintymisestä.

Valokuvaus- ja luontoviikonlopun ohjelma täyttyi teemojensa mukaisista asioista. Mukanahan oli valokuvaamisen ja, kuten saimme havaita, elokuvaamisen asiantuntijamme, veli Seppo Pukkila. Linturetkestään eri puolille maailmaa kertoi kuviensa rydyttämänä veli Lasse J. Laine. Oman arvokkaan panoksensa viikonlopulle antoi klubiveljemme ja luonnon kaikinpuolisen ymmärtämisen aito aiguri Pertti Salolainen.

Klubihenki ja iloinen mieli hersyivät kumpaisenakin retki-iltana. Laulu oli her-

kässä ja musiikki (lue: hanuri & huuliharppu) soi. Reipas ja utelias meno jatkui monen osalta jo ennen kukonlaulua aikaisin aamulla, kun kapusimme muuttolintujen toivossa rantakalliolle.

Rakinkotkan luonto on elämys sinänsä. Sieltä löytyy perinteistä ja karua itäisen Suomenlahden saaristomaisemaa. Monipuolisuudesta taasen kertovat saaren tervaleppälehdot sekä luonnontilassa oleva aarnialue. Lintutornilta avautuu näkymä merelle kauas lounaaseen, jossa siintää jopa mystinen Suursaari, yli 170 metrin korkeudelle nousevine huippuineen. Valokuvaajalle Rakinkotkan saari tarjoaa monipuolisia kuvauskohteita. Saaren etelärannalla elelee myös yksi harvoista itäisen Suomenlahden ulkosaaristossa pesivistä mustakurkku-uikkupareista.

Retkemme ei tälläkään kertaa jäänyt ilman harvinaisten lajien havaintoja. Harvemmin nähdyistä voisi mainita vaikkapa pikkulokin ja riuttatiiran. Jälkimmäisen sai silmiinsä ja sittemmin kaukoputkelleen Lasse, tietenkin!

Rakinkotkan kuvaus- ja luontoretken tunnelmiin voivat veljet tutustua myös klubin kirjastossa olevan DVD-levyn välityksellä. Veli Seppo (Pukkila) on valmistunut laajasta aineistostaan musiikkivideon sekä valokuvakokoelman kaikkien klubiveljien iloksi. Rakinkotkan maisemiin ja palveluihin voit tutustua verkkosivuilla osoitteessa www.vimpa.com.

Kalevi Suortti

Klubin syyskauden avaus uutispuuron kera

Michael Hornborg

Klubi aloitti kesän jälkeisen toimintakautensa 11. elokuuta 2008 perinteisesti Riitta Malmbergin tarjoamalla uutispuurolla. Tilaisuudessa kuultiin Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliiton puheenjohtajan, klubiveljemme Michael Hornborgin katsaus kuluvan vuoden satonäkymistä ja alan nykytilasta. Jäljempänä pääkoh-tia Michaelin puheenvuorosta lähin-nä viljanviljelyn osalta.

■ Tilaisuuden avasi Klubin toiminnanjohtaja Jyrki Berner, joka luki myös tänä vuonna uutispuuron jauhot tuottaneen maanviljelijä Heikki Särkilahden kirjeen viljantuottajan näkökulmasta. Kirjeessä kerrottiin, että viime syksy oli ollut Heikkilän Taivassalon tilalla rukiinviljelylle suotuisa ja oraat olivat kehittyneet vahvoiksi. Lannoitus oli osunut kohdalleen, sillä kaksi päivää sen levityksen jälkeen oli tullut sade, joka sulatti lannoitteen sopivasti oraiden juuriin. Maanviljelijä oli ottanut tietoisesti riskin, kun hän ei ollut käyttänyt ollenkaan kemikaaleja rikkakasvien torjuntaan eikä myöskään lainkaan typpilannoitteita. Menettely oli onnistunut hyvin, lakootumisia ei tullut ja rikkaruohojakin oli hyvin vähän. Heikki Särkilahti totesi edelleen, että säästöä oli tullut sekä luonnolle että viljelijän lompakkoon.

Rukiin korjuu oli päässyt alkamaan heinäkuun 30. päivänä tilan leikkuupuumurilla, jolla oli ikää kolmekymmentä vuotta. Sato oli kohtuulliset 3800 kiloa hehtaarilta ja sen laatu erinomainen. Heikki Särkilahti oli kirjeeseensä sisällyttänyt myös napakan vaatimuksen siitä, että maatalouspolitiikassamme tulisi olla nykyistä enemmän särmää neuvotteluissa ja muissa tapaamisissa. Maataloustuista ei missään tapauksessa saisi käyttää viljelijän työtä halventavaa nimitystä tukiainen, koska kysymyksessä oikeas-

taan on korvaus siitä, että viljan hinta on niin alhainen.

***

Katsauksessaan Michael Hornborg kertoi, että maataloudesta ja maataloustuottajista puhutaan nyt paljon aikaisempaa enemmän. Puhutaan ruuasta sekä ruuan, raaka-aineiden ja viljan hinnasta. Tilanne on muuttunut yhdessä vuodessa enemmän kuin sitä ennen kolmessakymmenessä vuodessa.

Michael kiitti saamistaan terveisiä ja kertoi, että asioita ei enää pystytä ajamaan samalla tavoin kuin joskus aikaisemmin ja että keinot ovat aikaisemmasta muuttuneet. MTK:ssa on ponnostettu aivan erityisesti ruokakulttuurin edistämiseen. Viime syksynä järjestöön on palkattu Suomen ja ehkä koko maailmankin ensimmäisenä ruokakulttuuriasiamiehenä Jaakko Nuutila, jonka aikaisempi työpaikka on ollut Ravintola Savoy. Tarkoituksena on korostaa suomalaisen ruuan tuntemusta ja arvostusta. Olisi tärkeää, että arvostettaisiin sitä mitä syödään. Jollei kuluttaja sitä tee, on sama mitä tuottajat tuottavat. Kuluttajan tulisi olla kiinnostunut siitä, missä ja miten ruoka on tuotettu, miten eläimiä maataloudessa on hoidettu ja onko peltoon pantu tyyppiä ja kuinka paljon. Jaakko Nuutila tulee muun muassa televisi-

ossa kiinnittämään huomiota perheiden yhteiseen ateriointiin ja myös lähiruuan käytön merkitykseen. Kouluissa ja lastentarhoissa tulisi kiinnittää enemmän huomiota ateriointiin ja muun muassa oppia uudelleen kuorimaan perunoita. Lähiruuan suhteen puolustusvoimat ja kunnat voisivat olla tiennäyttäjiä. Voitaisiin kysyä, onko kunnissa ruuan hinta ainoa tekijä vai olisiko merkitystä myös sillä, että ruoka on tuotettu kunnan alueella, jolloin pystytään työllistämään kunnan omaa väkeä. Kyse on suuremmasta kokonaisuudesta, josta keskustelu on jäänyt hyvin vähälle. Ruokakulttuurin uudelleen rakentaminen tulee vaatimaan paljon työtä ja aikaa.

Myönteisenä asiana Michael piti myös MTK:n uuden ympäristöjohtajan palkkaamista, johon tehtävään tuli vesiravinteiden tohtori Johanna Ikävalko. Suomalainen kuluttaja arvostaa ruokaa, kun se on tuotettu kestäväällä tavalla. MTK:ssa halutaan näyttää, että meidän pelloistamme ei huuhtoudu ravinteita vesiin ja että jos huuhtoutuu, asialle tehdään jotain. Tutkimustietoa on jo hyvin olemassa ja MTK:n tehtävä on pitää huolta siitä, että tieto menee perille myös käytännön tasolla.

Ruokakulttuuri ja ympäristöasiat ovatkin tällä hetkellä kaikkein korkeimmalla sijalla MTK:ssa. Rivijäsenestä tosin saattaa tuntua, että kun näitä asioita

tehdään, ei tehdä ollenkaan tärkeitä eli tuottajan tulotasoon vaikuttavia asioita. Mutta elleivät nämä asiat ole kunnossa, ei pystytä tekemään myöskään sitä muuta työtä, sanoi Michael.

Merkittävin vuoden aikana tapahtunut muutos on ollut se, että raaka-aineista on tullut pulaa, yhtä hyvin energiasta kuin viljastakin. Kun hinnat ovat nousseet voimakkaasti, myös viljelypinta-alat ovat kasvaneet ja kaikki mahdolliset pelot on otettu viljelykseen. Satonäkymät ovat maailmalla, myös Euroopassa ja esimerkiksi Venäjällä, Ukrainassa sekä Australiassa huomattavasti paremmat kuin viime vuonna. Se mitä maailmalla tapahtuu, vaikuttaa suoraan myös Heikki Särkilahden tilan kannattavuuteen. Kun aikaisemmin Suomessa elettiin suojatusta markkinataloudessa, tällä hetkellä se, mitä maailmalla tapahtuu, vaikuttaa suoraan meihin. Pohjoisella pallonpuoliskolla syysviljojen sadonkorjuu on jo alkanut. Euroopassa sato ja sen laatu vastaavat odotuksia. Vuoden sato tulee kokonaisuudessaan olemaan 300 miljoonaa tonnia eli 50 miljoonaa tonnia enemmän kuin viime vuonna. Seurauksena on ollut, kun markkinat toimivat, että hinnat ovat tuotantomäärien kasvaessa viime talvesta laskeneet. Niinpä vehnän hinta, joka viime vuoden heinäkuussa oli Ham-

purissa 220 euroa tonnilta, on nyt vähän alle 200 euroa tonnilta. Viljan hinnan nopea nousu viime talvena selittyi osaksi myös sillä, että monet sijoittajat kiinnostuivat viljasta sijoituskohteena. Maissin viljelyala USA:ssa on tänä vuonna paljon pienempi kuin vuosi sitten, eikä sen vuoksi voida tietää, miten rehujen hinnat tulevat muuttumaan. Vaikka viime talvena viljan hinnat nousivat, niin kulutus ei laskenut, vaan päinvastoin, ja tämän kasvun uskotaan jatkuvan. Kiinassa ja Intiassa syödään enemmän ja syödään enemmän myös lihaa, joten joitakin vuosia viljan hinta tulee pysymään korkealla. Mahdolliset huonot satovuodet tulevat johtamaan nopeisiin hinnannousuihin, sillä maailmassa ei nykyään ole viljavarastoja vaan eletään kädestä suuhun.

Koko maailman tuotannosta käytettiin viime vuonna biopolttoaineiden valmistukseen vain viisi prosenttia, joten se ei vaikuta hintatasoon kovinkaan paljoa. Euroopassa biopolttoaineisiin menee vain noin yksi prosentti. Sen vaikutus on enimmillään psykologinen. Pääasiasa vilja menee joko eläinten tai ihmisten ravinnoksi.

Vaikka viljan tuotanto tulee kasvaamaan ja uutta maata otetaan eri puolilla käyttöön, kysymys on kuitenkin myös lannoitteiden, energian ja muiden kus-

tannusten noususta ja tämä tekijä voi jarruttaa viljan tuloa markkinoille. Apulannan hinta on vuodessa kaksinkertaistunut ja sen saatavuus on huonontunut. Tähän nähden Kemira Grow-How'n myynti norjalaisille oli virhe, mikä suomalaista maanviljelijää tietysti harmittaa, kun norjalaiset voivat nyt hyötyä korkeista hinnoista ja pystyvät myös jonkin verran vaikuttamaan lannoitteiden tarjontaan ja hintaan Suomessa. Lannoitteet ovat samalla myös strateginen tuote. Maakaasua ja muuta energiaa maailmalta kyllä löytyy, mutta uuden kaivoksen avaamiseen menee seitsemän vuotta ja uuden lannoitetehtaan rakentamiseen viisi vuotta, joten apulannan hinnat tulevat pysymään korkealla ja niukkuutta tulee olemaan jonkin aikaa.

Kotimaan markkinatilanteesta Michael totesi, että viljelypinta-alaa pystyttiin Suomessa lisäämään vuodessa kuusi prosenttia 1,2 miljoonaan hehtaariin. Kaikkien muiden viljelykasvien paitsi rukiin viljelypinta-alat kasvoivat viime vuodesta. Kasvukausi on ollut hyvin haasteellinen. Kylvöille päästiin jo huhtikuun puolella, kevät oli hyvä eikä viime talvena ollut paljoa lunta eikä oikeastaan routaakaan. Kasvukausi oli muutoinkin erikoinen, kun Varsinais-Suomessa ja Uudellamaalla poutakausi kesti keväällä kaksi kuukautta,

mikä vaurioitti kasvustoja. Juhannuksesta eteenpäin sateet kestivät heinäkuun puoliväliin ja Itä-Suomessa sateet jopa vaurioittivat kasvustoa. Ennusteen mukainen sato on kolme prosenttia pienempi kuin viime vuonna, vaikka pinta-ala lisääntyi. Lajikekohtaisesti vehnää ja ohraa saadaan noin 600 kiloa hehtaarilta vähemmän kuin viime vuonna, mutta kauraa normaalisti. Tuotanto Suomessa tyydyttää viljan kotimaisen kysynnän. Tilatasolla vuosi ei kuitenkaan ole hyvä, kun hinnat ovat vähän laskeneet ja tuotanto pienentynyt, mutta kustannukset ovat nousseet.

Viljaa vietiin Suomesta viime vuonna poikkeuksellisen suuri määrä, 700 miljoonaa kiloa, mutta tänä vuonna vienti tulee olemaan pienempi. Aikaisemmin kun elettiin suljetummassa taloudessa, viljan hinnalla ei juuri pystynyt spekulimaan eikä hinta vuosittain vaihdellut paljoakaan. Nykyään voi tehdä tiliä myös sillä, että on paljon varastokapasiteettia ja katsoo koska viljan myy. Tarvitaan siis markkinaosaamista ja täytyy tietää, mihin myy ja milloin. MTK:lla riittää tehtävää, kun isäntiä on koulutettava siihen, miten pystyy netistä keräämään tarvittavan tiedon. EU:n maatalousasioista vastaava tanskalainen komissaari kannattaa vapaakauppaa eikä hyväksy tuotantomää-

riin sidottuja hinnanalennuskorvauksia, vaan haluaa siirtää ne mahdollisimman kauaksi tuotannosta, jotta ne eivät sotkisi markkinoita. Tällä on se kielteinen vaikutus, että tuottamiseen kannustava tukien vaikutus jää pois.

Ajankohtainen asia lihatalouden osalta on, että sianlihasta on voimakasta ylitarjontaa, mikä on johtanut siihen, että jokaisesta siasta tulee kasvattajalle viisi euroa tappiota. Naudanlihan osalta Suomi on 70 prosenttisesti omavarainen ja hinnat ovat nousseet. Naudanlihan hintataso tulee pysymään edelleenkin korkeana.

***

Kuulijoita paikalla oli viisikymmentäseitsemän klubiveljeä, jotka vanhaa tapaa noudattaen osallistuivat Heikkilän tilan rukiin sakoluvun arviointiin. Oikea sakoluku oli 279 ja lähimmäs arvioinnissaan pääsi klubiveli Martti Karjalainen luvulla 280, toinen oli Heikki Hongisto luvulla 282 ja kolmas Mikko Vuorilehto luvulla 273.

Elias Iiro

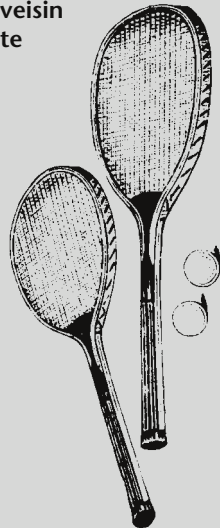
Suomalaisen Klubin nelinpelimestaruuskisat

Klubin tenniksen nelinpelimestaruuskisat järjestetään sunnuntaina 30. marraskuuta Talin Tenniskeskuksessa kello 12–15. Sarjat ovat alle 60 vuotta ja yli 60 vuotta. Kisa pelataan nelinpeleinä ns. Round Robin -systeemillä.

Osallistumismaksu on 15 euroa. Maksun voi suorittaa klubin tilille 147030-254808 tai maksaa käteislä kisapaikalla.

Ilmoittautumiset 21.11.2008 mennessä sähköpostilla:
jussi.neste@talintenniskeskus.fi
tai puhelimitse 050 588 3250.

Tennisterveisin
Jussi Neste

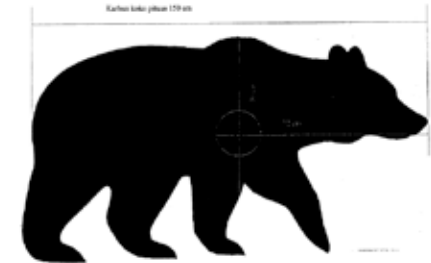
Hirvi- ja karhumerkkikoe Sipoossa 14.8.2008

Klubiveljet valmistautuivat tulevaan metsästyskauteen Sipoon ampumaradalla torstaina 14.8.2008. Metsästysmääräysten mukaan voidakseen osallistua suuremman riistan metsästykseseen, on oltava suoritettuna ampumakoe.

■ ■ Maa- ja metsätalousministeriön antamassa asetuksessa ampumakokeesta määritellään kolme erilaista ampumakoe: Metsäauriskoe, hirvi- ja peurakoe sekä karhukoe. Kokeet eroavat toisistaan sallitun osumakuvion koon mukaan niin että karhukokeessa osualue on 17 senttimetriä ja muissa 23 senttiä. Karhukokeessa lisäksi on vaatimuksena voimakkaammat patruunat. Koe suoritetaan paikaltaan ampuen 75 metrin matkalta niin että 90 sekunnin aikana kaikkien neljän laukauksen on osuttava osu-alueeseen. Suoritusyritykset on rajoitettu viiteen.

Ampumakokeessa on käytettävä asetta, johon ampujalla on ampuma-aselaissa tarkoitettu voimassaoleva hallussapitolupa tai rinnakkaislupa. Patruunoiden on täytettävä annetun metsästysasetuksen vaatimukset. Hallussapitoluvan lisäksi on esitettävä voimassaoleva tai tulevan metsästyskauden maksettu metsästyskortti ja vaadittaessa henkilöllisyystodistus.

Klubilaisia oli kokoontunut aamiaiselle Sipoon ampumaradalle heti aamulla kello 9:00 parikymmentä henkeä. Suo-

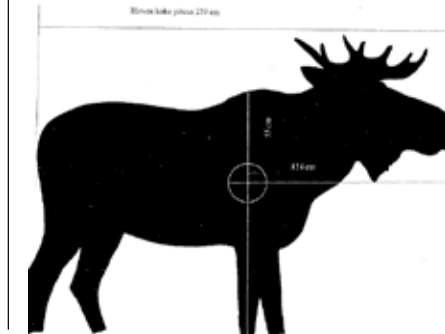

ritukset saatiin annettua kauniissa säässä ja koesuoritusten jälkeen oli jälleen mahdollisuus harjoitella metsästysammuntaa haulikoilla.

Koepäivän yhteenveto:

Ampujia oli kaikkiaan 20. Koeyrityksiä tuli kaikkiaan 34, joista karhulle 11 ja hirvälle 23. Hyväksytyttä yrityksiä tuli karhulle 7 ja hirvälle 14.

Hannu Vahtio

Klubin golfmestaruuskilpailut 20.8.2008

Hienot puitteet

Tämänvuotisessa kisassa puitteet ja olosuhteet olivat kunnossa. Naisten Europa-tourin kisaa varten viimisen päälle viritetty Talin kenttä ja Masterin aina hyväkuntoinen Forest olivat valmiit haastamaan pelaajat. Edes Pekka Poudan samana aamuna ennustama sade ei osunut kohdalle. Mitä nyt Talissa ripsautti pari minuuttia, mutta muuten myös sään puolesta oli loistava golfpäivä.

■ ■ Konkarit Janne ja Antero palasivat ykkösiksi. Tulostaso oli kova. Klubin golfmestarin tittelin otti vuoden tauon jälkeen takaisin Janne Altonen. Janne kertoi voittajan puheenvuorossaan, että tuloksen julkistamisen jälkeen häntä ensin arvelutti käydä pokkaamassa taas voittopokaali ja sen mukana tullut jättipullo

skotlantilaista riekkojuomaa, mutta huomanneensa tuloksista heti, että nuoremmat huohottavat jo niskaan, joten voitto maistuihin makealta. Kisassa toiseksi tullut Pasi Poikkeus kun hävisi Jannelle vain yhden lyönnin.

A-sarjan voitti kahden vuoden takainen mestari Virtasen Antero. Tuloksella 41 pistettä voittanut Antsu oli vilpittömän onnellinen kun pystyi vielä näyttämään nuoremmilleen kaapin paikan. Ei se helpolla tullut. Samaan pistemäärään ylsi toiseksi tullut Pentti Tanskanen. Ikään kuin kylkiäisenä Antsu voitti myös veteraanisarjan.

B-sarjassa saatiin uusi voittaja. Olli Saravuo naputteli tasaisella pelillä 36 pistettä.

Onko Klubin golfkisassa A-jengi ja B-jengi vai A-sarja ja B-sarja?

Tyhmä kysymys, arvelee valistunut golffariveli. Mutta...

Klubin golfin historiassa, joka alkoi 1971, on ollut vaihe, jossa oli kahden kerroksen golffareita. Vuonna 1987 silloinen golfkilpailutoimikunta teki sarjajaon, etteivät uudet golffarit, joilla oli isompi tasoitus, veisi mestaruutta ns. paremmilta pelaajilta.

Mutta se aika on taakse jäänyttä elämää. Eikä toivottavasti palaa.

Tämän päivän Klubin golfmestaruus pelataan scratch'inä, ja molempien, Talin A-sarjan ja Masterin B-sarjan kilpailijat

golf

YT-Klubien golfkilpailu

■ ■ YT-KLUBIEN XVI-SM-GOLF kilpailtiin Nokiolla Nokia River Golfin kentällä 08.08.2008. Mukana oli 26 kahden hengen joukkuetta, joista mitalisijoille ylsivät Rovaniemen Kunnallisklubi, Rauman Kauppaseura 1 ja Warkauden Kauppaseura 1. Helsingin Suomalaista Klubia edustivat Rauli Askolin ja Jouni Palmgren, jotka eivät tällä kertaa kuitenkaan sijoittuneet aivan tulostaulukon kärkipäähän.

Jari Karpakka

osallistuvat myös scratch-sarjaan automaattisesti, joten on vain yksi jengi: Klubin veljellinen golffariporukka.

Oma mielipiteeni on, että golfmestaruudesta pitää pelata scratch'inä, ja tasoitukselliset sarjat ovat hauskaa golfkilpailamista muita ja ennen kaikkea itseään vastaan.

Suuret kiitokset palkintosponsoreille ja erityiskiitos Riitalle, joka loihti golffareille illallisen nyt viimeisen kerran. Toivotamme hauskoja eläkepäiviä vaikkapa golfmaila kädessä.

Jusa Laurila

Klubin golfmestaruus Lyönnit			B-sarja		pisteet	
1	Janne Altonen	72	1	Olli Saravuo	36	
2	Pasi Poikkeus	73	2	Martti Haani	35	
3	Teemu Laakso	80	3	Ari Kourilehto	34	
4	Tuomas Tähtinen	80	4	Jukka Skyttä	34	
5	Jussi Papinniemi	81	5	Markku Koponen	34	
A-sarja Pisteet			Veteraanisarja		pisteet	
1	Antero Virtanen	41	1	Antero Virtanen	41	
2	Pentti Tanskanen	41	2	Lauri Pajari	35	
3	Janne Altonen	40	3	Martti Haani	35	
4	Pasi Poikkeus	39	4	Asko Arkkola	31	
5	Ilkka Kukkonen	39	5	Risto Niku	31	

Lisää tuloksia sivulla www.klubi.fi/golf

Vertailevaa nautiskelua rapuilla

Ravintoloitsijamme Riitta esitteli yhteisen rapuillan menon ja menun viimeisen kerran ennen ensi kesänä tapahtuvaa vahdinvaihtoa.

Perinteinen kesäisen elokuun rapuilla torstaina 21. 8. muodostui poikkeuksellisen viileän ja sateisen sään vuoksi alkusyksyn juhlaillaksi. Ilmaston muutos oli nyt tällainen. Sään ohella tarjosivat mielenkiintoista vertailua myös pöydän antimet, kun tarjolla oli sekä suomalaisia jokirapuja Kuhmosta että Pohjois-Amerikasta siirtolaisiksi tänne istutettujen täplärapujen jälkeläisiä.

■ ■ Edesmenneiden kunniapuheenjohtajiemme Erkki Salosen ja Mikko Pohtolan jättämänä perinteenä herkisteltiin makunystyröitä ensin savuahvenkeitolla.

Ravintoloitsijamme Riitta toimi yhteisen rapuillamme emäntänä viimeistä kertaa, sillä hän jättää ensi kesänä meidät siirtyäkseen hyvin ansaitulle eläkkeelle. Klubihengen hän on luvannut siirtää seuraajilleen. Ja tietenkin me toivomme,

rapuilla

että tuttu ja rakastettu henkilökunta jäisi palvelemaan meitä edelleen.

Klubiveli Seppo Pukkilalle oli uskottu rapupuheen pitäminen. Hän oli puolisonsa Arjan avustamana riimitellyt puheen runoksi. Se kertoili toden ja tarun siivittämin säkein väläyksittäin rapunautinnoista munkkien ajasta vallankamarien kautta nykyaikaan:

Luostareissa pyhät
autuuttansa vaali
päivät kasvipaaston
heille tuskaa haali.
Munkki nälkää vihaa,
keksi: ravuissa ei liene lihaa.

Joet, järvet täytti vuokaa,
ravuista sai kansa ruokaa.

livanat oppivat taian
Suomen merran,
rautaradan rakensivat kerran,
että pääsi Suomen rapu
eteen Venäjän herran.

Kertoo taru: huumas voiton
vähän ennen aamunkoiton
Napoleon Dunantilla teetti työtä:
vaati rapuruokaa kesken yötä.

Mutta osattiin meilläkin:

Kutsu kiiri ympärille
parahille ystäville.
Mikään ei voi mennä pieleen,
kun on juhlat kaikkein mieleen.

Tillivesi kattilassa kiehuu,
rapu kopassansa riehuu.
muuttuu väri sen,
saa ylleen juhlapuvun punaisen.

Alkaa askartelu,
maiskuttelu, imeskely,
vaativaa on työskentely.
Ruuun määrä kiristä ei vyötä,
mutta runsaasti se teettää työtä.

Kun päästään makuun pyrstöjen,
on aika reippahien ryystöjen.
Laulu kaikaa,
tää lie ryyppyn aikaa.

Näiden ja useiden muiden säkeiden jälkeen päästiin käsiksi rapuihin, ryyppyihin ja lauluihin. Kippis?ppis! Toiminnanjohtaja-esilaulajat Jokke ja Jyrki saivat rinnalleen yllätyssoolisteja aina Savosta saakka.

Entä se vertaileva maistelu?

Lautasella oli seitsemän rapua, kolme supisuomalaista jokirapua ja neljä täplärapua, joiden ensimmäiset maahan-

Toiminnanjohtajamme osoittautuivat laulumiehiksi, Lentäjä-Jokke vielä merenkulkija-Jyrkiäkin osaavammaksi.

muuttajaesivanhemmat olivat saapuneet tänne neljä vuosikymmentä sitten ja jotka hyvin lisääntyvinä ja ruttoa kestävinä ovat valloittaneet elintilaa omalta vuosisataiselta lajiltamme.

Jokirapu oli pienempi ja sen ravintoanti niukempaa, mutta maku? hm? ehkä se tuntui hiukan maukkaammalta? vai oliko se vain isänmaallista kuvittelua. Täpläravun kilpi, sakset ja pyrstö ovat suurempia ja lujempia ja niiden sisältö runsaampaa. Saksenhankojen valkoiset täplät koristavat piristävästi punertavaa rapuriviä. Kiistelemättä makuasioista olkoon johtopäätös: molempi parempi!

Seppo Pukkilalla oli lohdutus juhlasta pois jääneille:

Rapuja löytyy myös torilta, hallista, mutta jos se on liian kallista, niitä saa myös pakastealtaista ja maku on lähes samankaltaista.

Antti Henttonen & Jallu Heinonen

rapuilta

Seppo Pukkila surkutteli rapua: On ymmärrystä sillä niin pikkuisen, että joutuu herkuks ihmisten.

Kippis! Toivotuksen kerrotaan olevan lähtöisin lontoolaisesta merimieskapakasta, jonne riehakkaat suomalaiset merimiehet saivat porttikiellon. Kieltoa sovittava merimiespappi sai neuvotelluksi heille käyntiluvan ehdolla, että he aina lasia nostaessaan sanovat keep peace, pysy rauhallisena!

Valistusfilosofiaa ja päivänpolitiikkaa.

Paavo Lipponen avasi Klubin ohjelmakauden

Klubiveli Paavo Lipposen astellessa esittelemään kirjaansa Järki voittaa (Otava 2008) osoittautui, ettei sen jo saama laaja julkisuus ollut vähentänyt tilaisuuden kiinnostavuutta - ravintolasali oli tupaten täynnä. Ehkäpä syytä laajaan osanottoon oli myös toive saada kuulla Lipposelta kommentteja ajankohtaisiin asioihin, eikä tässä suhteessa jouduttukaan pettymään.

■ ■ Kuten Veikko Sonninen esittelyssään totesi – Väinö Linnan Leppäsen Preetiä lainaten – Lipposen kirjassa on ”monia monessa, yks yhtä ja toinen toista”, ja sitä voi pitää sekä historiateoksena, kulttuurifilosofisena puheenvuorona että pamflettina. Kirjoittaja itse nosti aluksi esiin sivistyksen käsitteen ja eteni siitä näkemyksiinsä suomalaisen, yleisen ja kaikille tarjolla olevan koulutuksen siu-

nauksellisuudesta. Kirjan työnimi – Seitsemän veljeksien perilliset – viittasi jo siihen sivistykselliseen kasvuprosessiin, jota veljekset ja erityisesti Eero elämäkkaaresaan ilmentävät. ”Paluuta Nurmijärvelle”, veljesten maisemiin, ”ei ole!”, julisti Lipponen ja sai näin heitettyä hilpeyttä herättäneen ajankohtaisen kommentin pääministeriseuraajansa suuntaan.

Sivistys ja koulutus ovat suomalaisen identiteetin perustavia elementtejä, joihin historiallinen kokemus tuo konkreettista sisältöä. Lipposen näkemys Suomen suhteellisesta menestymisestä aikojen aallokoissa perustuu ajatukseen ”onnenpotkuista”, joilla maatamme on siunattu. Ensimmäinen näistä oli maamme sitominen osaksi Ruotsin valtakuntaa ja sen myötä tulleet siteet länsimaiseen, kristilliseen kulttuuriin ja oikeudelliseen ajatteluun. Lipponen kuuluu niihin, joiden mielestä puhuminen ”Ruotsi-Suomesta” on aikansa elänyttä.

Toinen ”onnenpotku” oli irtautuminen Ruotsista ja sitä seuraava sadan vuoden jakso, jolloin Suomi Keisarillisen Venäjän autonomisena suuriruhtinaskuntana nautti merkittäviä etuisuuksia lähes kaikilla elämänoilla ja kehitti näiden varassa ihmeen nopeasti oman suomalaisen ja suomenkielisen kulttuuri- ja taide-elämän. Samalla maassa kehittyi tärkeä kosmopoliittinen suuntaus, joka johti erityisesti tieteiden ja taiteiden alu-

eilla rikkaaseen vuorovaikutukseen.

Kolmas ”onnenpotku” oli maan itsenäistyminen tilanteessa, jossa sekä Saksa että Venäjä olivat hetkellisessä heikkouden tilassa. Saksan neuvottua Svinhufvudia pyytämään itsenäisyyttä Venäjältä se sitten tunnusi Suomen itsekin. Kansakunnan eheytyksen edellytykset olivat näin syntyneet ja tämä prosessi leimaa kansalaissotaa seuranneita vuosikymmeniä. ”Suomen pelasti kansakunnan eheytyminen, ei Talvisodan ihme”, Lipponen tiivisti. Hän nosti esiin myös Väinö Tannerin merkityksen vuosina 1945-48, jolloin Sosialidemokraattinen Puolue pysyi tämän linjoilla vasemmalta tulevissa paineissa.

Tässä kohdin oli syytä palata identiteettikykyyn. Lipposen on ollut omasta onnenpotku-näkökulmastaan vaikea ymmärtää monien suomalaisten arkaa ja epävarmaa tapaa käsitellä maansa historiaa ja kykenemättömyyttä tuntea ylpeyttä siihen liittyvistä voitoista ja kunniallisista tappioistakin. Muiden kansojen parissa juhlitaan vähempiäkin saavutuksia, Lipponen huomautti, jopa tappioita. Olisi myös aika olla tietoisia siitä, että vaikka Ruotsi on yleensä parempi urheilullisissa yhteyksissä, Suomi on sivistyksen alueella Ruotsiin nähden ylivoimainen.

Suomen asemaa globaalissa maailmassa pohtiessaan Lipponen ei voinut

eikä tietysti halunnutkaan välttää kertomasta näkemystään Georgian ja Venäjän konfliktista. ”Suomi ei ole Baltian maa, jotka ovat tulleet ´ulos kylmästä´ ja joiden asenteet heijastavat tuskaista lähihistoriaa”, Lipponen sanoi. Baltian maiden tapaa reagoida Georgian sotaan voi ymmärtää, mutta Suomen on ymmärrettävä myös Venäjää.

Meidän on perustettava näkemyksemme ja kantamme järkevään analyysiin Venäjä-suhteestamme. Niinpä se, että Suomi pyrki ”koplaamaan” Venäjän ja Saksan välisen kaasuputki-hankkeen joidenkin muiden itselleen tärkeinä pitävien asioiden kanssa olisi ”kauhea erehdys”. Saksa ja Ranska kilpailevat taloussuhteista Venäjän kanssa. Suomen on pidettävä huolta omista eduistaan – se ei voi jäädä ”hölmöjen joukkoon”. Nyt Georgian tilanne on vaikea, eikä ole syytä uskoa Venäjän lähtevän Georgiasta lähiaikoina. Edessä on pitkä tie ja monia riskejä. Käytännön yhteistyö EU:n ja Venäjän välillä tulisi kuitenkin turvata – yksi tärkeä asia on huolehtiminen ”pohjoiseen ulottuvuuteen” liittyvien toimien jatkuvuudesta.

Keskustelun aikana tuli mukaan myös kotimaista päivänpolitiikkaa. ”Vastakainasettelun aika ei ole ohi”, kirjaillan vieras totesi, ”se kuuluu demokratiaan”.

Olli Alho

DVD-lahjoitus Klubille

Antti Henttonen ja Matti Koskimaa

■ ■ Klubiveljet Matti Koskimaa ja Antti Henttonen lahjoittivat Klubille ja sen kirjastolle Viipurinlahden kesän 1944 taisteluista valmistuneen dvd-tallenteen, jonka käsikirjoittajana on ollut sotahistorioitsijana tunnettu Matti Koskimaa. Klubin kirjastossa syyskuun 8 päivänä 2008 pidetyssä luovutustilaisuudessa olivat läsnä Koskimaan ja Henttonen lisäksi lahjoituksen vastaanottajina Klubin toiminnanjohtaja Jyrki Berner ja Ilmari Ojala sekä lisäksi Erkki Nordberg, Veikko Sonninen, tilaisuuden isäntänä Leif Eklöf ja Elias Iiro, joka tallensi tilaisuuden valokuvin. Dvd-tallenne on sijoitettu Klubin kirjastoon ja on siellä kaikkien kirjaston käyttäjien katsottavissa.

Lupauksensa mukaan Matti Koskimaa ja Antti Henttonen lahjoittivat vielä ennen lehden painoon menoa kolme tallennetta vuoden 1944 taisteluista sarjasta Veteraanit kertovat, nimiltään Taistelu Laatokan Karjalassa Syvärieltä Nietjärvelle kesällä 1944, Ihantalan Ihme ja Korpisodan suurvoitto Ilomantsin mottitaistelut. Myös nämä tallenteet on sijoitettu Klubin kirjastoon.

Elias Iiro

Patentit

Hyödyllisyysmallit

Mallioikeudet

Tavaramerkit

Domainit

Lakiasiat

IPR-strategiapalvelut

IPR-hallintapalvelut

Tutkimus- ja
valvontapalvelut

Berggren-yhtiöt on Suomen johtavia immateriaalioikeuksiin (IPR) erikoistuneita asiantuntijayhteisöjä. Palvelemme 150 asiantuntijan voimin Helsingissä, Tampereella, Turussa, Oulussa, Lahdessa, Lappeenrannassa ja Kuopiossa. Asiakkaidemme käytössä ovat huippuammattilaiset ja laaja IPR-palvelutarjonta. Toimintamme perustuu pitkäaikaiseen kokemukseen sekä ehdottoman luottamukselliseen asiakasyhteistyöhön.

www.berggren.fi

BERGGREN
YHTIÖT

Yliopisto murroksessa

Ilkka Niiniluoto

Suomen suurin ja monitieteellisin yliopisto, Helsingin yliopisto, perustettiin vuonna 1640 Turkuun. Helsinkiin se siirrettiin vuonna 1828. Tänapäivänä yliopistossa on yksitoista tiedekuntaa ja se toimii Helsingin lisäksi 20 paikkakunnalla eri puolella Suomea.

■ ■ ”Yliopisto on edelleen vapaan kansan lahja vapaalle tietelle” muistutti professori Ilkka Niiniluoto, jonka tasavallan presidentti nimesi valtio-neuvoston istunnossa 25.4.2008 Helsingin yliopiston kansleriksi 1.6.2008 alkavaksi toimikaudeksi. Kansleri Niiniluoto oli 16.9.2008 Klubilla lounasvierana.

Vuosisatojen kuluessa on monenlaisia pilviäkin ehtinyt kasaantua yliopiston tivaalle. Niitä kuvastaa

hyvin lounasesitelmän teema ”Yliopisto murroksessa”. Jotkut ovat jo ehtineet arvioida, että koko yliopistolaitoksella on edessään suurin muutos sitten vuoden 1640. Silloin puhutaan tietysti koko korkeimman opetuskeskämme tilasta alkaneella vuosisadalla.

Yritin kuunnella tarkasti, mikä on kanslerin viestin ydin. Mistä murroksesta nyt on kysymys? Mikä on niin draamatista, että voidaan puhua ”uudentyyppisen olion syntymisestä”?

Päällimmäiseksi jäi ajatus siitä, että nyt halutaan luoda oikeudelliselta ase-

maltaan uudenlainen yliopistolaitos ja että Helsingin yliopisto on tässä suhteessa paalupaikalla. Kysymys on ennen kaikkea yliopiston itsenäisyyden, autonomian, vahvistamisesta. Siitä on nykyisessä perustuslaissa vain yleinen määräys, jonka mukaan ”yliopistoilla on itsehallinto sen mukaan kuin lailla tarkemmin säädetään” (123§).

Nyt on tarkoitus suorittaa perusteellinen lakiuudistus, joka koskisi yliopistojen hallintoa, rahoitusta ja henkilöstöpolitiikka. Uuden lain on tarkoitus astua voimaan 1.8.2008, jolloin uudet yliopistot aloittaisivat toimintansa vuonna 2010. Aikaa on siis vain vähän jäljellä. Työtä on tietysti tehty jo pidemmän aikaa.

Tavoitteena on nostaa Helsingin yliopisto Shanghai Jiao Tongin rankinglistalla sijaluvulta 68 ja Times H.E.S. listalla sijaluvulta 100 ylöspäin. Tällöin on tehostettava yliopistojen vuorovaikutusta (YVV) sekä strategista suunnittelua ja johtamista.

Kovenevassa kansainvälisessä ja kansallisessa kilpailussa verkostuminen ja yhteistyö ovat avainasemassa, mutta myös omaa hallintoa on uudistettava. Taloudellisen autonomian vahvistamiseksi koko rahoitusjärjestelmä on korjattava. Kiinteistöt on palautettava yliopiston omistukseen! (Tämä vaatimus tuli voimallisesti esille myös keskustelussa, jossa korostettiin, että tällaisen palautuksen

tulisi tapahtua vastikkeettomasti.)

Yliopiston asemaa ”ristiaallokossa” analysoidessaan kansleri Niiniluoto mainitsi kuin ohimennen kiinnostavan sananparin: ”uusi yhteiskuntasopimus”. Ymmärsin hänen tarkoittavan sitä, että sekä ”vapaan kansan” että ”vapaan tieteen” vaatimukset ja koko olemus on asetettava kriittisen tarkastelun kohteiksi.

Kun muutoksen tuulet nyt puhaltavat voimakkaina, on tärkeää, että Helsingin yliopiston kansleri painotti esitelmässään myös yliopistojen perustehtävää.

”Sivistysyliopiston perinne on keskeinen. Siihen kuuluvat autonomia ja vapaus, uutta tietoa luova perustutkimus sekä tieteellisen ajattelutavan kehittäminen. Tutkimukseen perustuvalla koulutuksella kasvatetaan nuoriso isänmaan ja yhteiskunnan palvelukseen. Tutkimuksen ja opetuksen etiikka ja vastuullisuus ovat keskeisiä arvoja”.

Weijo Pitkänen

Historian ilta 18.9.

Vuosista 1917-18 jää monia tulkintoja

Vuoden 1918 jälkimaineesta keskusteltiin historian illassa 18.9. Esille nousi mm. se, voiko Väinö Linnan Pohjantähteä ja Edvin Laineen elokuvaversiota romaanista arvioida historian kuvauksena. Valtiovallan toivottiin ainakin ratkaisevan suhtautumisen tapahtumiin niiden satavuotismuiston viettämiseen mennessä.

■ ■ Illan paneeliin osallistuivat dosentti Martti Häikiö, professorit Jyrki Nummi ja Esko Salminen sekä dosentti Erkki Tuomioja. Väkeä oli paikalla jokseenkin täysi salillinen eli noin 60 henkeä.

Keskustelun alustus julkaistiin edellisessä klubilehdessä. Parituntista väittelyä ei voi tässä yksityiskohtaisesti selostaa. Seuraavassa sen sijaan sen herättämiä ajatuksia.

Aika alkaa elää omaa elämäänsä

Vuosien 1917-18 jälkimainetta ei voi täysin erottaa itse tapahtumista. Ajan kuluessa prosessi on alkanut kuitenkin elää yhä enemmän omaa elämäänsä. Dramaattisista tapahtumista on tullut romaaniin, näytelmiin ja elokuvien lähtökohtia kuvausten irtaantuessa yhä enemmän tutkitusta todellisuudesta. Esimerkkinä tästä ovat fantasiaromaanit tai Lauri Törhösen ansiokas elokuva Raja.

Ei tässä ole mitään pahaa. Eihän Välskärin kertomuksiakaan -- kuninkaan sormuksineen kaikkineen -- ole tarkoitettu tarkaksi kuvaukseksi historiasta. Romaani, näytelmä tai elokuva voi silti tuoda esiin tapahtumien henkeä ja ydintä enemmän kuin pikkutarkka historia.

Pohjantähti on Linnan luomus

Linnasta väitellyt Jyrki Nummi lähes tuotui siitä, miten fiktiosta on kaiveltu detaljivirheitä. Tietenkin Pohjantähti on kirjailijan luomus siinä kuin F.E. Siljanpään Hurskas kurjuus, Mika Waltarin Isästä poikaan tai monet muut kansalaisotaa kuvaavat romaanit. Ei todellakaan ole tärkeää, tehtiinkö Urjalassa 1880-luvulla jo pärekattoja.

Kirjallisuusväen kannattaisi silti tunnustaa, että Linnaa luetaan usein histori-

allisena dokumenttina. Ei ole loukkaavaa todeta, mitkä osat kuvauksessa ovat tässä suhteessa virheellisiä tai ainakin yksipuolisia. Sittenhän fiktiota voi rennommin lukea fiktiona.

Ongelmaa kärjistää se, että Linna vaati tieteen akateemikon arvoa -- ja sai sen. Nummen mukaan taustalla oli se, että varhemmin Linnaa ei ollut kelpuutettu taiteen akateemikoksi eikä hän halunnut lähteä tähän sarjaan uudelleen. Ristiriitaa faktojen ja fiktion välillä tuskin vähentävät Urjalassa järjestettävät "Pentinkulman" kierrokset, joita akateemikko itsekin taisi opastaa.

Sinänsä sekä Linna että Laine pyrkivät mielestäni tasapuolisuuteen. "Akseli Koskelaa" täydellisempää ihmistä lienee vaikea löytää, mutta hyväksyn Nummen teesin siitä, että epiikan lait vaativat sankareita ja konnia.

Luetaanko perusteoksia?

Tieteen kuva vuodesta 1918 on Tuomi-ojan mukaan ollut ainakin 1980-luvulta alkaen kohtuullisen yhtenäinen. Ongelmana ehkä on, ettei tuoreita tutkimuksia yleensä lueta laajalti. Harvassa kirjahyllyssä on sen enempää Punaisen Suomen historia (kuusi osaa) kuin Itsenäistymisen vuodet-sarja (1816 tiuhaa sivua); jälkimäistä opusta sai vain suoramyynnistä.

Heikki Ylikankaan Tampere-teosta luettiin sentään paljon. Ehkä se on kuitenkin

kin vähän yksipuolinen. (Toki yksi hänen avaintodistajistaan oli isoenoni.) Kouluissa tapahtumia lienee käsitelty vaihtelevasti, mutta nykyisin lukion historian opetus on pirstottu.

Miksi aloitetaan Tampereelta?

Martti Häikiö huomautti, että julkisuudessa kuvaukset vuodesta 1918 aloitetaan usein suunnilleen Tampereen valtaukselta eli kapinassa hävinneiden kohtalosta. Siinä on arvosteltavaa -- mutta linja on sama kuin jos toista maailmansotaa kuvattaisiin lähinnä Dresdenin ja muissa pommituksissa kärsineiden saksalaisten siviilien kannalta. Unohtaen siis sen, kuka aloitti sodan ja joukkomurhat.

Jaakko Itälä täydensi kuvaa kysymällä, millainen olisi ollutkaan työväenliikkeen vaikutusvalta, jos se olisi tammikuussa 1918 jatkanut parlamentaarista linjalla. Sillä puolue oli 1916 saanut jopa enemmistön eduskuntaan.

SDP lähti kuitenkin 1918 puolue-

päätöksellä vallankumoukseen. Ilman sitä ei olisi ollut kansalaissotaakaan. (Se on Uuden Suomettaren ensinnä käyttämä nimitys.) Punainen terrori alkoi jo 1917; marraskuun suurlakon aikana murhattiin kymmeniä ihmisiä. Ennen laillisen hallituksen toteuttamia ensimmäisiä teloituksia punaisten uhrien määrä oli noussut satoihin siviileihin. Valkoinen kosto oli silti hurjasti liioiteltu. Ja lyhytnäköinen.

”Valkoinen valhe” yhä ajankohtainen?

Vaikea on kiistää myöskään Esko Salmisen teesiä siitä, että julkinen kuva vuodesta 1917-18 on viime vuosikymmeninä punertanut. Ehkä suomalaiset asettuvat herkästi hävinneen puolelle -- eikä kukaan tiedä, millainen olisi ollut punainen kosto.

Punapakolaisia taisi sitä paitsi kuolla lähes yhtä paljon Stalinin puhdistuksissa kuin valkoisessa terrorissa. Ja eiköhän punainen Suomi olisi liittynyt 1922 perustettuun Neuvostoliittoon, joka tavoitteli maailmanvallankumousta.

Punertavaa painotusta on perusteltu sillä, että Linnan mukaan aiemmin vallitsi ”valkoinen valhe”. Tämä pätee varmaan 1930-luvun koulukirjoihin ja silloisen median valtaosaan, joskin työväenliike piti esillä omia versioitaan. (Niissä kommunistien ja tannerilaisten näkemykset olivat kovin erilaisia.)

Kuitenkin jo Sillanpään ja Waltarin kuvaukset punaisista olivat myötätuntoisia. Eversti J.O. Hannula kiitteli 1938 punaisen Tampereen komentajaa Hugo Salmelaa niin, että hänen muotokuvansa taidettiin sittemmin hankkia Sotakorkeakouluun.

Joka tapauksessa 1930-luvusta on jo aikaa. Ja -- Gunnar Laatiota tulkiten -- Mannerheim poisti jo talvisodan jälkeen valkoisen käsivarsinauhan univormusta ja määräsi laskemaan toukokuun kolmantena sunnuntaina kukat myös ”vakaumuk-sensa puolesta” kaatuneille. Punakaartilaisia osallistui talvi- ja jatkosotaan.

Toki presidentin kantaman Valkoisen Ruusun suurristin ketjun hakaristit korvattiin 1960-luvulla Tampereen valtauksen kuusenhavuilla. Symboliikka ei kuitenkaan taida monille avautua. Eikä sekään, että samat kuusenhavut ovat upseerien kauluslaattojen kärjessä.

Miten vietetään vuotta 2018?

Tuomiojan mukaan totuuskomissioita tai virallisia anteeksipyyntöjä ei tarvita, vaan tulkinnat on selvitettävä normaalissa historiallisessa keskustelussa. Varmaan tarvitaan myös jatkuvaa informaatiota. Häikiö väläytti taistelulentistä nähtävyyksiä Tuulen viemästä tunnetun Gettysburgin lailla. Ei Suomessa ole oikein lähihistorian museotakaan.

Keskustelussa nousi esiin mm. se,

että laillisen hallituksen riveissä oli niin vapaaehtoisia suojeluskuntalaisia, värväytyjä palkkasotilaita kuin -- suurimpana ryhmänä -- kutsuntoihin määrättyjä asevelvollisia. Myös punaiset yrittivät loppuvaiheessa pitää kutsuntoja. Muitakin tietoja olisi levitettävä. Moni on kiinnostunut sukunsa vaiheista 1918.

Häikiö toivoi, että valtiolta vetäisi ajoissa selkeät linjat itsenäistymisprosessin satavuotismuiston viettämisestä. Nythän tasavallan presidentti osallistui vain punaisten muistotilaisuuteen -- suppean asiantuntijaseminaarin ja vuosittaisen kaatuneiden muistopäivän ohessa.

Yhtenäistä tulkintaa tuskin vapaassa maassa syntyy -- ei sitä ole syntynyt myöskään nuijasodasta tai Ruotsin suurvalta-ajan rasituksista. Yhdysvalloissakin on yhä eri perustulkintoja 1860-luvusta. Käytiinkö silloin siis Civil War vai sota kahden eri valtion, pohjoisten jenkien ja etelän konfederaation välillä?

Suomen valtiolta voisi kunnioittaa moniarvoisesti eri tulkintoja ja traditioita. Ainakaan vähättelemättä maailman demokraattisimman eduskunnan enemmistöön nojannutta laillista hallitusta. Se antoi lakiesityksen torpparivapautuksetakin jo ennen punakapinaa. Lähetekeskustelukin ehdittiin käydä.

Jyrki Vesikansa

AHTI JA ANNIT

Kymmenen klubilaista suuntasi jälleen Karhusaareen 23.9 aamulla. Täältä nousimme veneisiin ja siirryimme klubiveljemme Ensio Mäntylän kesäpaikkaan Granööseen Sipoon saaristossa. Meitä oli taas vastassa professori Nyberg ja lohikeitto oli jo hyvin aluillaan.

■ ■ Lyhyen heittokalastuskilpailun sääntöjen kertauksen jälkeen siirryttiin veneisiin ja virvelöimään lähialueelle. Kilpailuaikaa oli kaksi tuntia ja rantautumisen jälkeen vuorossa oli juhlallinen saaliin punnitseminen ja arviointi. Tulokset olivat tällaiset

1. palkinto: Hauki, 530 g, Pentti Mälkki
2. palkinto: Ahven, 100 g, Jusa Laurila
3. palkinto: Ahven n. 10 g, Eikka Papinniemi.

Viimeksi mainitussa punnituksessa tuli digitaalivaakaongelma. Vaaka ei tunnistanut näin pientä painoa mutta yksimielisesti tuomarit tekivät painoarvion. Taisi kilpailussa ensi kertaa käydä niin, että saalis oli viehettä pienempi!

Nyberg esitti jälleen taiturimaista fileeraustaitoa mukaan lukien mainittu pienin ahven!

Maistuvan kalakeiton jälkeen jaettiin palkinnot ja paluu mantereelle alkoi. Pöytäkeskustelussa totesimme olevan harmillista, että saimme näinkin vähän klubiveljiä liikkeelle. Huolimatta tämänkertaisesta saaliin niukkuudesta päätettiin, että ensi vuonna pyritään saamaan mukaan huomattavasti enemmän kilpailijoita. Tähän palaamme ensi syksynä.

Kiitos jälleen isännille ja varsinkin Enskalle, joka oli kelivastaavana hankkinut hienon kesäisen syyspäivän retkellemme

*Leif Eklöf
(ei saalista tällä kertaa)*

Uusien jäsenten tervetuloisuus

Klubin uudet jäsenet toivotettiin tervetulleiksi Klubiin syyskuun 25 päivänä 2008 pidetyssä tilaisuudessa, joka oli tarkoitettu ennen kaikkea niille sadalleylehdelletoista uudelle jäsenelle, jotka olivat liittyneet Klubiin edellisen, viime helmikuussa pidetyn vastaavan tilaisuuden jälkeen. Paikalle saapuneiden kolmenkymmenen uuden jäsenen lisäksi läsnä olivat Klubin toimintaa esittelemässä Klubin varapuheenjohtaja Olli Alho, johtokunnan muut jäsenet ja toiminnanjohtaja sekä ravintolan osalta Riitta Malmberg. Mieluinen havainto oli, että Klubin jäsenmäärä oli uuden saapumiserän myötä noussut kaikkien aikojen ennätukseensä 2695 jäseneseen.

■ ■ Klubin orkesteri aloitti osuutensa esittämällä osanottonaan kaksi päivää aikaisemmin tapahtuneen, koko maata järkyttäneen Kauhajoen tragedian johdosta Taneli Kuusiston sävellyksen Uuno Kailaksen runoon, joka on tullut tutuksi virtenä Siunaa ja varjele meitä.

Klubin kuoro esitti tervehdyksenään uusille jäsenille Wilho Myrskyn sävellyksen Lauantai-ilta ja Leevi Madetojan Kaunehin maa. Tämän jälkeen ilta jatkui Klubi-iltana, johon myös uudet jäsenet osallistuivat.

Klubi-lehti haastatteli kahta uutta jäsentä, suurlähettiläs Timo Jalkasta ja diplominsinööri Matti Tuhtia.

Timo Jalkanen kertoi liittymisestään Klubin jäseneksi, että asia oli ollut esillä monesti aikaisemminkin, mutta neljäkymmen-

tä vuotta maailmaa kiertäneenä hänellä ei juuri olisi ollut mahdollisuuksia osallistua Klubin toimintaan. Kun hänen hyvät ystävänsä Olli Alho ja hänen edeltäjänsä Suomen Rooman suurlähetystön lähetystöneuvoksena Antti Lassila olivat pyytäneet, hän oli vastannut myöntävästi. Eräänä syynä liittymiseen Timo Jalkanen piti sitä, että Klubimme on arvostettu ja keskeinen klubi suomalaisessa yhteiskunnassa. Hän odottaa Klubilta yhteisöllisyyttä ja totesi, että kun elämä oli työn vuoksi pyörinyt paljolti ulkoministeriön ympärillä, nyt oli aika laajentaa kontakteja aikaisempaa enemmän muihin suomalaisiin yhteisöihin. Kun Timo Jalkanen oli elänyt muun muassa Teheranissa Iranissa ja Kaukoidässä, hän katsoi voivansa ehkä antaa uusia näkökulmia myös siihen, miltä Suomi ja Eurooppa niistä vinkeleistä katsottuina näyttivät.

Matti Tuhti puolestaan kertoi liittyneensä Klubin jäseneksi Klubin puheenjohtajan Matti Packalénin aloitteesta. Häntä kiinnostavat Klubin mielenkiintoinen ohjelma ja tapahtumat, joihin hän, siirryttyään työelämässä freelancerin rooliin, voi nyt saada riittävästi aikaa. Matti Tuhtia kiinnostavat erityisesti historia ja kulttuuri sekä yrityselämä sivuavat asiat Klubin toiminnassa. Matti Tuhti ilmoitti myös olevansa käytettävissä Klubin eri tehtäviin, jos kutsu kuuluisi.

Elias Iriola

Uskontoa ja valtio-oppia

Klubi perimmäisten kysymysten äärellä

Syyskuun klubi-illan vieraina olivat professori Eila Helander, valtiosihteeri Teija Tiilikainen ja Helsingin piispa Eero Huovinen – kaikki teologisesti korkeasti koulutettuja ja samalla Suomen ja maailman asioita laajasti seuraavia kansalaisia. Illan aiheena oli uskonnon asema omassa maassamme ja muuallakin, aihe, joka ajankohtauutensa vuoksi sai ravintolasaliin kohtuullisen suuren ja osallistuvan yleisön.

■ ■ Professori Eila Helander kiinnitti alustuksessaan huomiota yksilökeskeisyyden painotukseen suomalaisessa uskonnollisuudessa. Kun sunnuntain jumalanpalveluksen osallistujamäärä saattaa jäädä muutamaan kymmeneen tai parhaimmillaan sataan, voi pääsiäisen ajan Via Crux-tapahtuma vetää Helsingin Suurtorille 20 000-30 000 kaupunkilaista. Ihmiset eivät etsi uskonnosta

elämäänsä opillista sisältöä, vaan tunne-elämyksiä.

Institutionaaliset uskonnolliset yhteisöt menettävät ihmisten silmissä kiinnostustaan ja sitoutuneisuus niihin – samoin kuin puolueisiin ja moniin kansalaisjärjestöihin – vähenee.

Kannatustaan ovat nostamassa yksilöllisiä painotuksia suosivat ja organisaatioltaan demokraattiset uskonnolliset pienryhmät. Globalisaation ja tietoteknologian ansiosta rajat uskontojen välillä madaltuvat ja ihmisten mahdollisuudet liittyä kannaltaan tarkoituksenmukaisiin yhteisöihin lisääntyvät. Kristinuskon painopiste on tällä haavaa Etelässä, josta kertoo sekin erikoinen seikka, että Helsingissä toimii 15 kristillistä afrikkalaista yhteisöä, jotka kaikki kokevat tehtäväkseen lähetystyön.

Valtiosihteeri Tiilikainen käsitteli väitöskirjassaan uskontojen vaikutusta eurooppalaiseen poliittiseen kulttuuriin ja poliittiseen perintöön ja sitoi nyt alustuksessaan uskonnon teeman Euroopan yhdentymistä kehittäviin ideologioihin. Keski-eurooppalaiselta, katoliilaiselta kannalta Euroopan integraatio on perusteiltaan kristillinen projekti, jossa toteutuu viime kädessä ajatus yhtenäisestä kristillisestä valtiokokonaisuudesta. Federalismi on tästä näkökulmasta hyväksytty ja luonnollinen tavoite.

Pohjoismainen protestantismi taas on ajattelultaan sidottu jo syntymästään monin tavoin kansallisvaltioiden merkityksen korostamiseen, eikä federalistista ajattelua ole helppo sovittaa tähän ideologiaan. Protestanttinen kalvinismi – eurooppalaisen kristillisyyden kolmas vaikuttava perinne – ei ole järin valtiokeskeinen, mutta sen

kauppakulttuuriin liittyvä perinne ja korostukset eivät liioin tue jyrkkää federalismia.

Eurooppalaisen identiteetin etsintä on edelleen käynnissä, totesi Tiilikainen, ja uskonnosta käytävä keskustelu on sen olennainen osa. EU:n perustuslakikonventissa käyty debatti kristinuskon manitsemisesta yhtenä eurooppalaisuuden fundamenttina päättyi kuitenkin kompromissiin, jossa uskonnon manitsemisen sijaan viitattiin vain ”yhteiseen perintöön”. Tämäkin kuitenkin riittää monille Turkin problemaattisen jäsenyyden torjumiseen.

Piispa Huovinen tarttui esityksensä aluksi kirkon vähenevän kannatuksen ongelmaan ja näki siinä neljä syytä. Taloudelliset syyt eivät koske vain niitä, joilla ei ole varaa maksaa kirkollisveroa, vaan myös niitä varakkaita, jotka etsivät rahoilleen kirkollisveroa edeullisempaa sijoituskohdetta, Huovinen arveli. Pettymys kirkkoon ja sen palvelijoihin on yksi taustatekijä, varsinkin silloin kun ”papit törttöilevät” tai ihmisiä kohtaa kriisi, johon kirkolla ei ole tyydyttäviä vastauksia. Aikaisemmin keskustelussa mainittu yksilöllisten valintojen etsiminen ja löytäminen on kolmas mahdollinen syy.

Neljäntenä Huovinen otti esiin sellaiset vakaumukselliset perustelut, joista yksi esimerkki on viime aikoina laajemminkin esillä ollut ”uusateismi”. Hän näkee tämän ennen muuta anglo-amerikkalaisena ilmiönä, jossa taustalla on amerikkalaisen fundamentalistisen kreationismin ja luonnontieteiden yhteentörmäys. Raamattuun kirjaimellisesti uskovien luomiuskon vastapainoksi uusateismi asettaa – ehkä lähes yhtä fundamentalistisen? - tieteuskon, josta puuttuu erehtymisen mahdollisuus,

tai edes agnostismin, sen, että emme ehkä voi tietää.

Alustusten jälkeen käyty keskustelu oli vilkasta ja asiaan menevää. Sen yhteydessä todettiin muun muassa, että Venäjän uuden uskonnollisuuden voimakkaasti ortodoksinen laatu: kun nuorilta vastaajilta kysyttiin uskontoa, 10 % ilmoitti olevansa kristittyjä, mutta 80 % ortodokseja! Valtiosihteeri Tiilikainen uskoi uskonnollisuuden olevan laskussa myös Keski-Euroopassa, mutta uskonnollisten perinteiden sen sijaan voivan hyvin – tässäkin kysymys on identiteetin etsintään liittyvistä prosesseista. Juuri uskonnollisten perinteiden jatkuvuus sai professori Helanderin huomauttamaan, että tilastot kertovat suomalaistenkin uskonnollisuudesta vain osan totuutta, ”pinnan alla on enemmän”.

25.9. pidettyä klubi-iltaa olivat edeltäneet Kauhajoen tapahtumat, jotka saivat yleisön ja keskustelijat lopuksi pohtimaan vihaan ja pahuuteen liittyviä kysymyksiä. Piispa Huovisen arvioissa itse tapahtumaan liittyviä taustatekijöitä voinee löytää useita, monet niistä persoonan voimat ylittäviä vaikutuksia. Hän totesi, että pahan alkuperään yleisemmin on vaikea löytää vastausta – joskus tuntuu siltä, ettei ajatus ”isien pahoista teoistakaan” ole kovin kaukaa haettu, kun ajattelee tapahtumien historiallisia taustoja – ja viime kädessä se jää arvoitukseksi.

Olli Alho

Gourmet-ilta**Herkkujen ilta**

■ ■ Klubin gastronomisen kerhon ideoimaa syksyn herkkujen iltaa vietettiin 30.9. Teemana oli nahkiaiset ja sorsa. Tupa oli niin täynnä kuin vain sisään mahtui ja herkut tuntuivat maistuvan. Illan nautintojen kohteista nahkiaisista ja sorsasta kertoi tunnetulla asiantuntemuksellaan ja tyyllillään Heikki Tavela. Henrik Lamberg viihdytti laulullaan. Isäntänä toimi Jorma Hämäläinen. Seuraava gastronominen tapahtuma 10.11.; teemana Martinhanhi.

Pohjois-Amerikan Yhdysvaltojen ASEVOIMAT

Yhdysvaltojen asevoimien ylipäällikkö on liittovaltion presidentti ja puolustusministeri hänen hallituksessaan istuva siviili. Puolustusvoimien komentajana toimii ase-lajikomentajien neuvoston puheenjohtaja, joka on kenraali. Ammattiasemoimien sotilaiden ikä vaihtelee 17-45 vuoden välillä.

■ ■ Asevoimien kokonaisvahvuus on noin 1 436 000 sotilasta [Venäjällä 1 500 000]. Reservejä on noin 850 000 sotilasta [Venäjällä 1,5 miljoonaa]. Asevoimien käyttöbudjetti oli vuonna 2008 kaikkiaan 583 miljardia dollaria, ja sen osuus BKT:sta oli 4.04 prosenttia. [Venäjällä 40 miljardia dollaria ja 2.7 prosenttia BKT:sta].

Yhdysvalloilla on kuitenkin valtaisa henkilöstöpotentiaali. Asevoimiin lasketaan olevan käytettävissä 72,7 miljoonaa 18-49 vuotiaasta miestä [Venäjällä 21 miljoonaa] ja 71,64 miljoonaa naista. Asepalvelukseen kykenevien määräksi lasketaan 59 miljoonaa miestä [Venäjällä 35,3 miljoonaa] ja 59 miljoonaa naista. Sotilasikään varttuu vuosittain 2,2 miljoonaa poikaa [Venäjällä 1,5 miljoonaa, mikä luku laskee merkittävästi vuodesta 2010 alkaen] ja 2 miljoonaa tyttöä.

Ydinasevaltio on joutunut Irakissa ja Afganistanissa jalkautumaan alueellisen taistelun kohteeksi

Yhdysvaltojen asevoimat jakaantuu viiteen puolustushaaraan, joiden henkilöstö on esitetty seuraavassa taulukossa.

Maavoimat on muuttamassa strategiaansa pääasiassa Irakin ja Afganistanin operaatioissa saatujen kokemusten perusteella. Maavoimat on nykyisin organisoitu 10 divisioonaksi ja 33 prikaatiksi, joissa kussakin on 3 300–3 900 sotilasta. Prikaatien määrää on tarkoitus nostaa tulevaisuudessa 48:ksi, joista jokainen voidaan alistaa minkä tahansa divisioonan esikunnalle.

Tällöin muodostetaan kolme prikaatityyppiä. Raskaalla prikaatilla säilyy perinteinen raskas kalusto. Stryker-prikaatit varustetaan uusien Pasien tyyppisillä 8x8 panssaroiduilla pyöräajoneuvoilla. Jalkaväkiprikaateille pyritään puolestaan hankkimaan Uusi Tulevaisuuden Taistelujärjestelmä. Siihen kuuluvat muun muas-

sa miehittämättömät sensorit, miehittämättömät taistelulennokit sekä pienet, miehittämättömät maa-ajoneuvot.

Merivoimien tehtävänä on mahdollistaa merkittävä läsnäolo kaikkialla maailmassa ja eri maanosien rannikkoalueilla sekä ylläpitää rauhan aikana eteen työnnetty läsnäolo. Sen tarkoituksena on mahdollistaa nopea reagointi alueellisiin kriiseihin.

Miehittämättömillä lennokeilla pyritään kontaktittomaan so-dankäyntiin. Niillä voi muun muassa tiedustella ja pommittaa kaukana olevia kohteita.

puolustukselle sekä maan maailmanlaajuisten intressien toteuttamiselle. Ilmavoimien tulee kyetä lentämään ja taistelemaan ilmatilassa, avaruudessa sekä elektronisessa ympäristössä [cyberspace].

Ilmavoimilla on noin 4 000 lentolaitetta [Venäjällä 3 300 vanhaa], 150 miehittämättömää lentolaitetta,

Merivoimien kalusto koostuu 280 aluksesta [Venäjällä 119] ja 3 700 lentokoneesta [Venäjällä 175]. Merivoimilla on kyky sekä ballististen mannerten välisen ohjusten että risteilyohjusten ampumiseen. Merivoimien kehitys vaikuttaa suunnitelmien ja rakenteilla olevien alusten perusteella varsin tasapainoiselta.

Ilmavoimien tehtävänä on tuottaa itsenäisiä vaihtoehtoja Yhdysvaltojen

2 100 ilmasta laukaistavaa risteilyohjusta sekä 450 mannerten välistä ohjusta. Ilmavoimat on vähentämässä henkilöstöään. Se on toisaalta myös uusimassa lentokalustoaan.

Yhdysvaltojen asevoimilla on tällä haavaa Irakissa noin 190 000 henkilöä ja Afganistanissa noin 33 000 sotilasta. Nämä operaatiot ovat aiheuttaneet asevoimille kolmenlaatuja ongelmia. Ira-

Yhdysvallat tulee varmasti vähentämään läsnäoloaan Irakissa ja todennäköisesti lisäämään sitä Afganistanissa ehkä 40 000 sotilaaseen.

kissa on 1.10.2008 mennessä ensinnäkin kaatunut 4 110 sotilasta ja haavoittunut 30 182 sotilasta. Afganistanissa on puolestaan kaatunut 606 sotilasta.

Toiseksi noin 300 000 noissa operaatioissa palvelleella sotilaalla on mielenterveysongelmia: masennusta ja traumaperäisiä stressioireita. Näitä on noin 18.5-20 prosentilla kaikista operaatioissa palvelleista noin 1.5 miljoonasta sotilaasta. Kolmanneksi asepalvelukseen on ollut pakko värvätä myös aseellisista ryöstöistä, tuhopoltoista ja murhista tuomittuja rikollisia. Heidän määränsä oli vuonna 2006 vielä vain 457, mutta vuonna 2007 jo 861.

Yhdysvaltojen sotilasmenoja vuodelle 2009 voidaan arvioida seuraavasti. BKT = 14 200 miljardia dollaria. Valtion velka on yli 17 miljardia dollaria. Sotilasmenot ovat noin 500 miljardia dollaria. Niiden lisäksi tulevat Afganistanin kulut, noin 45 miljardia dollaria ja Irakin noin 100 miljardia dollaria.

Yhdysvaltojen geopolitiikkaa ja sotilaallista voimaa voidaan arvioida seuraavasti. Maailma on tällä haavaa erinomaisen yksinapainen. Yhdysvaltojen asevoimat on kuitenkin sidoksissa Lähi-itään ja Afganistaniin, mutta myös globaaliin läsnäoloon. Venäjän on puolestaan tyytyminen rajanaapureihinsa.

Irakin ja Afganistanin operaatioilla on ollut demoralisoiva vaikutus Yhdysval-

tojen asevoimien henkilöstöön ja koko kansakuntaan. Taistelukentällä on jouduttu jopa ulkoistamaan muun muassa huoltoa, koulutusta ja turvallisuuspalveluja niin kutsutuille contractoreille. Venäjällä vallitsee puolestaan ennenäkemätön kansallistunne ja ylpeys omista autarkkisista asevoimista.

Yhdysvallat on joutunut toimimaan alueellisen sodan ja alueellisesti toimivan vihollisen olosuhteissa. Tämä ohjaa maavoimienkin kehitystä kohti kontaktitonta sodankäyntiä. Venäjä ei ole kohdannut sellaista tilannetta kuin Baltiassa 1944-1953. Venäjä pelkää sellaista tilannetta. Se luottaa teknologisen tasonsa takia edelleen panssareihinsa ja panssaroituun jalkaväkeen.

Yhdysvallat tulee varmasti vähentämään läsnäoloaan Irakissa ja todennäköisesti lisäämään sitä Afganistanissa ehkä 40 000 sotilaaseen. Mielenkiintoinen aluelajennus ovat myös maavoimien hyökkäykset Pakistaniin.

Erkki Nordberg

Esityksen powerpoint-esitys on Klubin sisäisillä sivuilla osoitteessa: www.klubi.biz/nordberg.ppt

Puolustushaara	Sotilaat	Miehistö	Upseerit	Naiset	Siviilit
Maavoimat	538 000	446 000	87 700	71 800	260 500
Merijalkaväki	195 000	175 000	12 000	20 000	
Merivoimat	330 000	276 000	52 000	49 700	180 500
Rannikkovartiosto	42 000				
Yhteensä	1 436 000	1 156 000	217 000	207 000	597 200
%	100	80,5	15,1	14,5	41,6

Reservi	
Kansalliskaarti	352 000
Maavoimat	205 000
Merijalkaväki	39 600
Merivoimat	66 700
Ilm. kansalliskaarti	106 700
Ilmavoimat	67 500
Rannikkovartiosto	10 000
Yhteensä	847 500

Sota	Kokonaissumma FY 02 miljardia \$	Kuukaudessa FY 02 miljardia \$
I maailmansota	577	29
II maailmansota	4 710	105
Korean sota	400	11
Vietnam	572	4

Sota	Kokonaissumma FY 08 miljardia \$	Kokonaissumma FY 08 miljardia \$
Afganistan	311	3,70
Irak	559	8,34
Yhteensä	870	12,04

Tampereen Kauppaseuran vierailu

Valokuva: Elias Iirola

■ ■ Meillä oli ilo saada Tampereen Kauppaseurasta vieraaksemme 18 veljeä puheenjohtajansa Kirmo Bergiuksen johdolla. Paikalla oli suurin osa Klubin johtokuntaa, ja puheenjohtajamme Matti Packalén toivotti vieraat tervetulleiksi. Tampereen Kauppaseura on vuonna 1886 perustettu yhteistoimintaklubimme, jonka kanssa toimintaa on harjoitettu etenkin biljardissa jo yli kymmenen vuotta.

Vieraamme tutustuivat Klubin toimintaan, sekä nauttivat kanssamme pöydän antimista hyvän keskustelun merkeissä. Kuunneltuamme Erkki Nordbergin ansiokkaan esitelmän sotilaspolitiikan illassa saattelimme vieraat paluumatkalle.

Jari Karpakka

SOLTEQ OYJ ON ITSENÄINEN SUOMALAINEN TIETOJÄRJESTELMIIN KESKITTYNYT YRITYS.

Solteq tuntee toiminnanohjauksen erityishaasteet ja auttaa johtajia tekemään viisaita päätöksiä.

Solteq on joustava ja nopea suunnannäyttävä, joka nostaa asiakkaidensa arvoa tiedon jalostamisella.

JOHDON RAPORTOINTI.
KUNNOSSAPITO.
KAUPAN JÄRJESTELMÄT.
ASIAKKUUDEN HALLINTA.
NIMIKKEISTÖN HALLINTA

Katso lisää
www.solteq.com

SOLTEQ

! Solteq Oyj • puh. 020 14444 • www.solteq.com

KUTSU KLUBIN SÄÄNTÖMÄÄRÄISEEN SYYSKOKOUKSEEN

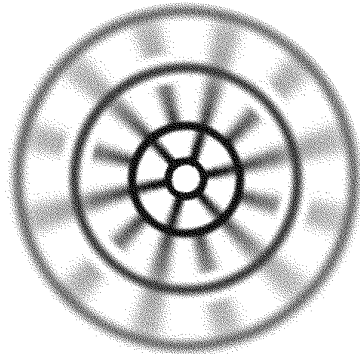
■ ■ Klubin sääntömääräinen syyskokous pidetään 20.11.2008 kello 18.00 alkaen Klubin tiloissa Kansakoulukuja 3 Helsingissä. Kokouksessa mm. vahvistetaan tulo- ja menoarvio sekä päätetään liittymismaksun ja jäsenmaksun suuruudesta sekä valitaan johtokunnan jäsenet erovuoroisten tilalle ja käsitellään muut Klubin sääntöjen 9. pykälässä mainitut syyskokouksessa käsiteltävät asiat.

■ ■ Sääntömääräisten asioiden lisäksi kokouksessa käsitellään johtokunnan esitys tarkistusten tekemiseksi Klubin sääntöihin. Asiasta kerrotaan tarkemmin toisaalla tässä lehdessä. Perinteisesti syyskokousta kohtaan tunnetaan kiinnostusta ennen kaikkea vaalikokouksena.

■ ■ Tänä vuonna Leif Eklöf tulee toimineeksi johtokunnan jäsenenä yhtäjaksoisesti kaksi kautta ja on erovuorossa. Klubin puheenjohtaja Matti Packalén on ilmoittanut, ettei hän ole käytettävissä ja Olli Alho on ilmoittanut, ettei hän asetu ehdolle seuraavaa johtokuntaa valittaessa Johtokunnan jäseninä jatkavat Elias Iirola, Jari Karpakka, Tuomas Koljonen, Henrik Lamberg, Pekka Rapila ja Pertti Virkkunen.

■ ■ Johtokuntaan tullaan siis valitsemaan kolme uutta jäsentä. Johtokunnan jäsenten valinnan jälkeen kokous valitsee johtokunnan jäsenistä Klubin puheenjohtajan seuraavaksi kalenterivuodeksi. Varapuheenjohtajan johtokunta valitsee vuosittain keskuudestaan.

Helsingissä 2.10.2008
Johtokunta

Helsingin Suomalainen Klubi 2008

Puheenjohtaja

Matti Packalén
Toimitusjohtaja
050-5028715
matti(a)packalén.net

Johtokunnan jäsenet

Varapuheenjohtaja
Olli Alho
Professori
0400-417209
olli.alho(a)fonet.fi

Leif Eklöf
Konsultti
050-5250921
webmaster(a)klubi.fi

Elias Iirola
Hovioikeudenlaamanni
040-5154145
elias(a)iirola.fi

Tuomas Koljonen
Toimitusjohtaja
0400-446 048
tuomas.koljonen(a)luukku.com

Jari Karpakka
Diplomi-insinööri
050-5552566
jari.karpakka(a)kolumbus.fi

Henrik Lamberg
Johtaja
0400-418 869
henrik.lamberg(a)luukku.com

Pekka Rapila
Päsihteeri
050-5160661
pekka.rapila(a)kolumbus.fi

Pertti Virkkunen
Varanotaari
050-5639180
pertti.virkkunen(a)sibelius.fi

Toimihenkilöt

Toiminnanjohtaja:
Jyrki Berner
040-5100164
toiminnanjohtaja(a)klubi.fi

Sihteeri:
sihteeri(a)klubi.fi

Klubimestarit:
Arto Toivanen
Jarmo Heinonen
puh 09-5868830
fax 09-58688370
klubimestari(a)klubi.fi

Talous- ja hallintotoimikunta:
Pertti Virkkunen, pj, pertti.virkkunen@sibelius.fi, Kari Karvonen, Lauri Jouppi, Markus Miettinen, Jussi Selinheimo, Jens Stormbom, Jussi Koskinen, Tuomas Koljonen.

Ohjelmatoimikunta: Olli Alho, pj, olli.alho@fonet.fi, Aarno Kaila, Pekka Piispanen, Ere Kokkonen, Pekka Ritvos, Leif Eklöf, Jari Karpakka, Henrik Lamberg, Pekka Rapila.

Kulttuuritoimikunta: Henrik Lamberg pj., henrik.lamberg@luukku.com, Rainer Friberg, kuoro, Elias Iirola, Klubin taideteokset, Timo Kivi-Koskinen, orkesteri, Keijo Kulha, teatteri, Antti Lassila, kuvataide, Kauko Lehti, kirjasto, Weijo Pitkänen, kuvataide, Veikko Sonninen, kirjallisuus, Tuomo Tuomi, kieli- ja kulttuurihistoria, Ari Mentu, sihteeri.

Viestintätoimikunta: Pekka Rapila, pj, pekka.rapila@kolumbus.fi, Leif Eklöf, vpj, Veikko Hannula, Ari Huovinen, Juha Kojonen, Leif Nordin, Pentti Paalu, Nikolai Yliroto.

Harrastustoimikunta: Jari Karpakka, pj, jari.karpakka@kolumbus.fi, Ahto Alander, biljardi, Leif Eklöf, maanpuolustus, Pellervo Erkkilä, skruuvi, Jorma Hämäläinen, gastronomia, Ensio Mäntylä, kalastus, Jussi Neste, tennis, Jussi Papinniemi, golf, Kaj Sarpaneva, veneily, Heikki Sarso, keilailu, Kalevi Suortti, digikamera ja luontokuvaus, Hannu Vaahtio, ammunta, moottoripyöräily, Jarmo Virmavirta, matkailu, Rainer Wulff, metsästys, viron kieli.

Helsingin Suomalaisen Klubin neljä kertaa vuodessa julkaiseman Klubilehden päätoimittaja on Leif Eklöf, webmaster@klubi.fi sekä toimittajat: Elias Iirola elias@iirola.fi, Antti Henttonen antti.henttonen@suomiforum.com, Yrjö Larmola yrjo.larmola@welho.co, Kauko Lehti kauko.lehti@24.fi, Weijo Pitkänen weijo.pitkänen@elisanet.fi, Erkki Nordberg enordber@welho.com, Yrjö Klippi taittaja yka@klippidm.fi, Jyrki Vesikansa jyrki.vesikansa@kolumbus.fi, Juha Kojonen ilmoitukset.juha.kojonen@confidocapital.com, Veikko Hannula kuvatoimittaja vhhannul@attglobal.net

Ravintola

HELSINGIN SUOMALAINEN KLUBI

YSTÄVÄLLISET PÖYTÄVARAUKSET PUH. 586 88 344

Ravitse sekä mieli että ruumis
**syksyn
antimilla**

*Saamme vielä hetken ihastella syksyn väriloistoa
ja nauttia kirpeän aurinkoisista syyspäivistä,
ennen kuin talvi peittää metsäpolut ja
mättää jälleen lumivaippansa alle.*

*Nyt kannattaakin ravita sekä mieli että ruumis
talvea vastaan syksyn antimilla, joita metsä meille tarjoaa.
Riippumatta siitä, oletko itse innokas marjastaja, sienestäjä
tai metsästäjä, vai tyydytkö vain ihaillemaan väriloistoa,
olet aina tervetullut nauttimaan syksyn herkullisesta sadosta
valmistettuna Ravintola Suomalaisen Klubin perinteiseen tapaan.*

15.10. alkaa ravintolassanne perinteiset
RIISTAVIIKOT

*Tarjolla on hirveä eri muodoissa; hirvikeittoa,
riimisuolattua hirveä, hirvipateeta, pihvejä ja murekettä.*

*Hirvipateen seuraksi tarjoamme Klubin keittiössä marinoituja
suppilovahveroita ja sisäfileen kanssa suosittelimme tattipaistosta.
Kastikkeita sekä keittoja tarjoamme mustalla torvisienellä höystettynä.*

*Mikäpä muu kruunaisi maukkaan riistaruoan paremmin kuin
metsän omista antimista tehty jälkiruoka: puolukkajäädyke, tyrnivahto,
tyrnisiirappi, mustikkajäätelö ja mustikkamelba.*

Tervetuloa nauttimaan metsän antimista!

Hanki langaton netti!

Hankkimalla Elisa Mobiililaajakaistan voit surffata netissä rajattomasti kiinteällä kuukausihinnalla, ja voit tehdä sen missä vaan.

Elisa
Mobiililaajakaista

alk. **9,90** €/kk*

* Nopeus 384 kbit/s, sisältää kotimaan tiedonsiirron.

Tarkista 3G-matkapuhelinverkon kattavuus ja tiedonsiirtonopeus osoitteesta: www.elisa.fi/kuuluvuus. Elisa Mobiililaajakaista käyttää nopeusluokan huomioiden parasta saatavilla olevaa nopeutta. Mobiililaajakaistan siirtonopeudet vaihtelevat ajan, paikan ja verkon kuormituksen mukaan. Elisa Mobiililaajakaista -liittymän hintaan kuuluu tiedonsiirto kotimaassa. Ulkomailla roaming-hinnaston mukaan. Avausmaksu 2,90 €. Muut hinnat: Puhelut 0,085 €/min, tekstiviestit 0,085 €/kpl. Lisätietoja Elisa Etusopimuksesta ja Bonuksesta sekä rekisteröitymisohjeet www.elisa.fi/edut

elisa